

EVALVACIJSKO POROČILO
O IZVEDBI PROJEKTA
**»MLADINSKE
DELAVNICE«**
v šolskem letu 2024/25

Tržaška cesta 2,
1000 Ljubljana

info@drustvo-dpd.si

tel.: 01 426 95 60

www.drustvo-dpd.si

Društvo za preventivno delo

mladinskedelavnice

Ljubljana, september 2025

KAZALO VSEBINE:

1. PROJEKT »MLADINSKE DELAVNICE«	5
1.1. KRATEK OPIS PROJEKTA.....	5
1.2. TEORETIČNA IZHODIŠČA PROJEKTA.....	6
1.2.1. Kratka zgodovina razvoja preventivnega modela za delo z mladimi na psihosocialnem področju	8
1.2.2. Definicija primarne preventive in strategije delovanja.....	11
1.3. NAMEN IN CILJI PROJEKTA.....	13
1.4. CILJNA SKUPINA	17
1.4.1. Vključevanje uporabnikov v program.....	19
1.4.2. Pravice uporabnikov	20
1.4.3. Vloga uporabnikov pri načrtovanju aktivnosti	21
1.4.4. Etika dela z uporabniki	22
1.4.5. Organizacija dela z uporabniki.....	22
1.5. NAČIN DELA IN IMPLEMENTACIJA PROGRAMA	22
1.5.1. Metode dela.....	22
1.5.2. Faze implementacije programa »Mladinske delavnice« v lokalni skupnosti - ciklus enega šolskega leta.....	26
1.6. NAČIN IZVEDBE PROGRAMA IN VSEBINE	31
1.7. VLOGA PROSTOVOLJCEV V PROGRAMU	34
1.7.1. Evidenca vključenosti prostovoljcev	36
1.7.2. Izobraževanje in usposabljanje.....	36
1.8. POTREBE ZA IZVEDBO PREVENTIVNEGA PROGRAMA »MLADINSKE DELAVNICE«	37
1.8.1. Rezultati epidemioloških raziskav.....	39
1.8.2. Potrebe lokalnih skupnosti.....	48
1.8.3. Potrebe uporabnikov	49
1.9. UČINKI IZVEDBE PROGRAMA »MLADINSKE DELAVNICE«	49
1.10. VIRI.....	51
2. EVALVACIJA UČINKOV IZVEDBE PROJEKTA »MLADINSKE DELAVNICE« V ŠOLSKEM LETU 2024/25.....	54
2.1. OBSEG IZVAJANJA PROGRAMA.....	54
2.2. REZULTATI ANALIZE VPRAŠALNIKOV ZA UPORABNIKE PROJEKTA »MLADINSKE DELAVNICE« V ŠOLSKEM LETU 2024/25 ..	59
2.3. REZULTATI ANALIZE VPRAŠALNIKOV ZA PROSTOVOLJCE - INŠTRUKTORJE MD, IZVAJALCE PROGRAMA »MLADINSKE DELAVNICE« V ŠOLSKEM LETU 2024/25.....	76
2.4. DOSEGANJE CILJEV PROGRAMA MD V ŠOL. LETU 2024/25	94
2.5. ZAKLJUČNE MISLI	102
3. STATISTIČNI PREGLED DOSEDANJEGA IZVAJANJA PROJEKTA »MLADINSKE DELAVNICE« od leta 1993 (šolsko leto 1993/94) do 2024 (šolsko leto 2024/25).....	105
4. REFERENCE IN STROKOVNA MNENJA O PROJEKTU »MLADINSKE DELAVNICE« od leta 1993 do 2024	113
5. ANKETNA VPRAŠALNIKA	114
6. SOFINANCERJI IZVAJANJA PROJEKTA »MLADINSKE DELAVNICE« V ŠOLSKEM LETU 2024/25	120

KAZALO TABEL:

Tabela 1: Starostna struktura respondentov (anketno vpr. št. 2)	60
Tabela 2: Spolna struktura respondentov (anketno vpr. št. 3)	61
Tabela 3: Razred, ki ga obiskujejo respondenti (anketno vpr. št. 4).....	62
Tabela 4: Področja, na katera vpliva udeležba v programu MD (anketno vpr. št. 5).....	64
Tabela 5: Ocena obsega pridobljenih koristnih informacij o ... (anketno vpr. št. 6).....	66
Tabela 6: Ocena programa "Mladinske delavnice" (anketno vpr. št. 7).....	68
Tabela 7: Ocene pojavov pri "Mladinskih delavnicah" (anketno vpr. št. 8).....	70
Tabela 8: Vpliv programov na znanje in prepričanje (anketno vpr. št. 9)	72
Tabela 9: Število aktivnih prostovoljcev pri izvajanju programa MD po šolskih letih ter število in odstotek tistih prostovoljcev, ki so odgovarjali na anketni vprašalnik.....	76
Tabela 10: Spol respondentov (anketno vpr. št. 1)	78
Tabela 11: Ocena seminarja za usposabljanje (anketno vpr. št. 4)	79
Tabela 12: Pogostost obiskovanja mentorskih srečanj (anketno vpr. št. 5) ...	81
Tabela 13: Doživljanje mentorskih srečanj (anketno vpr. št. 6).....	82
Tabela 14: Ocena dela strokovnega mentorja (anketno vpr. št. 7)	84
Tabela 15: Ocena koristnosti mentorskih sestankov za neposredno delo (anketno vpr. št. 8).....	85
Tabela 16: Področja vpliva sodelovanja pri izvajanju MD na prostovoljce (anketno vpr. št. 9).....	86
Tabela 17: Ocena vpliva sodelovanja pri izvajanju MD na prostovoljce (anketno vpr. št. 10).....	88
Tabela 18: Ocena pogojev sodelovanja (anketno vpr. št. 13).....	90
Tabela 19: Motiviranost za sodelovanje pri MD v naslednjem šolskem letu (anketno vpr. št. 11).....	91
Tabela 20: Način sodelovanja pri dodatnih aktivnostih v programu MD (anketno vpr. št. 12).....	92

KAZALO SLIK:

Slika 1: Starostna struktura respondentov	61
Slika 2: Spolna struktura respondentov	62
Slika 3: Razred, ki ga obiskujejo respondenti	63
Slika 4: Področja, na katera vpliva udeležba v programu MD	64
Slika 5: Ocena obsega pridobljenih koristnih informacij o	67
Slika 6: Ocena programa "Mladinske delavnice".....	69
Slika 7: Ocene pojavov pri "Mladinskih delavnicah"	71
Slika 8: Vpliv programov na znanje in prepričanje	73
Slika 9: Spol respondentov	78
Slika 10: Ocena seminarja za usposabljanje	80
Slika 11: Pogostost obiskovanja mentorskih srečanj Napaka! Zaznamek ni definiran.	
Slika 12: Doživljanje mentorskih srečanj.....	83
Slika 13: Ocena dela strokovnega mentorja	84

Slika 14: Ocena koristnosti mentorskih sestankov za neposredno delo.....	85
Slika 15: Področja vpliva sodelovanja pri izvajanju MD na prostovoljce	87
Slika 16: Ocena vpliva sodelovanja pri izvajanju MD na prostovoljce	89
Slika 17: Ocena pogojev sodelovanja	90
Slika 18: Motiviranost za sodelovanje pri MD v naslednjem šolskem letu.....	91
Slika 19: Način sodelovanja pri dodatnih aktivnostih v programu MD	92

1. PROJEKT »MLADINSKE DELAVNICE«

1.1. KRATEK OPIS PROJEKTA

Preventivni program »Mladinske delavnice« je celostni in kontinuirani skupnostno preventivni socialnovarstveni program, namenjen otrokom in mladostnikom (starim od 13 do 15 let), ki imajo že izražene težave pri odraščanju. Namen programa je spodbujanje pozitivnega psihosocialnega razvoja ter preprečevanje socialne izključenosti mladih. S programom želimo preprečevati konzumiranje psihoaktivnih substanc in razvoj odvisnosti od psihoaktivnih substanc (PAS), preprečevati medvrstniško nasilje in spolno neodgovorno vedenje.

V ospredju svojih prizadevanj naš program nima izključno »boj proti« nezaželenim in psihosocialni dobrobiti škodljivim vzorcem vedenja ter preprečevanje utrjevanja le-teh, temveč ima za cilj tudi »prizadevanje za« oz. vzpodbujanje in krepitev posameznikovih osebnostnih in socialnih kapacitet in moči (opolnomočenje) ter dejavnikov varovanja in zaščite, kot tudi dejavnikov spodbujanja progresivne rasti in razvoja, globoke socialne vključenosti ter dvigovanja kakovosti življenja uporabnikov.

Čeprav je naš program prvenstveno namenjen najstnikom osnovnošolske starosti (8. in 9. razred OŠ), pri katerih so že izražene težave pri odraščanju (vedenjske, učne, psihološke, odnosne itd.) in so zato izpostavljeni večjemu tveganju za nastanek in utrditve disfunkcionalnega in neadaptivnega vedenja oz. psihosocialnih motenj, se v naš program vključuje celotna najstniška populacija zgodnjega adolescentnega obdobja, ki se zaradi svojih bio-psihosocialnih karakteristik tudi sama nahaja v obdobju razvojne krize, zaradi katere je dovzetna za tvegano vedenje, posledica katerega je lahko tudi socialna izključenost. Cilj programa je usposabljanje uporabnikov za samostojno in uspešno soočanje in razreševanje svojih psihosocialnih stisk, kriz in težav, zlasti tistih, ki izhajajo iz razvojnih nalog, s katerimi se soočajo v okviru razvojne krize adolescence (zgodnje adolescence). Radi bi dosegli, da oni svoje krize, stiske in psihosocialne težave doživljajo kot priložnosti in izzive za svojo nadaljnjo rast in razvoj, ne pa kot grožnje in nevarnosti zase in za svojo psihosocialno rast in razvoj. Z drugimi besedami, želimo jih ustrezno usposobiti in opremiti, da svoje težave, stiske in krize, razrešujejo uspešno, in sicer v prid svojemu psihosocialnemu progresivnemu in pozitivnemu razvoju ter v prid svoji globoki vključenosti v vse tokove svojega življenja (šola, družina, družba). Namreč, v primeru uspešnega in za svoj psihosocialni razvoj koristnega razreševanja svojih razvojnih nalog se pri posamezniku zmanjšuje dovzetnost za participacijo v za psihosocialno zdravje tveganih oblikah vedenja, posledično tudi za razvoj tovrstne lastne identitete in življenjskega sloga, ki ga lahko vodi v socialno izključenost.

Istočasno pa je program namenjen tudi izboljšanju kakovosti življenja mladih v smislu pridobivanja ustreznih znanj in veščin ter vedenjskih vzorcev (soc. veščine, dvigovanje nivoja socialne kompetence), na katerih bodo temeljili boljši medsebojni odnosi ter uspešnejše in učinkovitejše razreševanje njihovih

socialnih stisk, kriz in problemov ter bolj kvalitetno in konstruktivno preživljanje prostega časa.

Program je interaktiven (delo s skupino uporabnikov »face to face«) in je v svoji osnovi vzgojno-preventiven. Program se izvaja z majhnimi skupinami uporabnikov (8 do 12) pretežno s pomočjo strukturiranih oblik skupinskega dela (z majhno skupino uporabnikov – umetna mladoletniška skupina oz. skrajšano UMS ter z delom v majhnih skupinah oz. skrajšano DMS) in različno stopnjo intenzivnosti vključenosti (npr. z UMS in DMS tedensko, skozi celo šolsko leto, za ostale učence občasno, sicer mesečno in kontinuirano skozi celo koledarsko leto ...).

Za izvedbo programa MD na nivoju lokalnih skupnosti večinoma skrbijo centri za socialno delo (Dnevni centri za otroke in mladostnike), mladinski centri in ljudske univerze. Le-ti so na nacionalnem nivoju povezani v Nacionalno Mrežo Mladinskih delavnic, za delovanje katere skrbi Društvo za preventivno delo. Društvo za preventivno delo obenem tudi skrbi za izvajanje projekta »Mladinske delavnice« v ljubljanski regiji. Program je organiziran kot nacionalna mreža enega izvajalca v več statističnih regijah RS.

Program izvajamo v lokalni skupnosti, v prostorih OŠ ter na nacionalni ravni. Del programa izvajamo znotraj OŠ zaradi tega, ker je to najbolj optimalno okolje za pridobitev ciljne populacije za udeležbo v programu, po drugi strani pa je to življenjsko okolje uporabnikov, v katerem preživijo velik del svojega časa tekom dneva. Tako je naš program skupnostna oblika dela, ker ga izvajamo v življenjskem okolju uporabnikov (šola, soseska ipd.).

Šola je tudi ustrezen prostor zato, ker so znotraj nje naši uporabniki navajeni, da se učijo in da so poučevani, in zato ponuja spodbuden ambient za preventivne intervencije, s katerimi želimo poučevati na drugačen način, kot na tistega, na katerega so navajeni v okviru (šolskega) pouka. Učenci so namreč dovzetni za poučevanje v okviru šole oz. za pridobivanje novih znanj v šolskem okolju. Šolski prostor na njih deluje vzpodbudno, ker se že od malega, ko pridejo v šolski ambient oz. razred, učijo oz. jih poučujejo!

Program MD neposredno izvajajo strokovni delavci, s pomočjo ustrezno usposobljenih prostovoljcev (študenti različnih družboslovnih smeri, mladi brezposelni in/ali strokovni delavci). Prostovoljce za njihovo delo ustrezno usposobimo (100-urni, dvostopenjski seminar). Njihovi mentorji so večinoma strokovni delavci na področju socialnega varstva in jim ves čas stojijo ob strani oz. jim nudijo podporo in pomoč pri realizaciji programa, ki ga izvajamo kontinuirano skozi celo koledarsko leto.

1.2. TEORETIČNA IZHODIŠČA PROJEKTA

Koncept primarne preventive, na kateri sloni program MD, opredeljuje primarno preventivo kot poseg, ki preprečuje »... vznik zdravstvenega ali/in psihosocialnega problema«. Primarno preventivo razumemo kot multidisciplinarno znanstveno vedo, ki je v svoji osnovi prakseologija, ki združuje dosežke palete znanstvenih ved. V preventivne aktivnosti so uporabniki vključeni kot skupina oz. kot posamezniki, ki so del določenega

segmenta populacije, ki je izpostavljen tveganju za nastajanje psihosocialnih motenj in disfunkcij, oz. ima razvojne potenciale, ki jih lahko spodbujamo s pomočjo preventivnih aktivnosti. Torej, preventivno delovanje ne razumemo samo kot preprečevanje nezaželenega (za zdravje in razvoj škodljivega) temveč tudi kot spodbujanje zaželenega (za zdravje in progresivni razvoj koristnega). Pri tem lahko neposredno delujemo na uporabnike, na njihovo socialno in fizično okolje, kot tudi na njihovo družbeno okolje (regulativna raven). S preventivnim delovanjem je potrebno doseči vnaprej načrtovane spremembe, ki so lahko prepoznavne (in merljive) na ravni posameznika, njegovega odnosa do sebe, drugih ljudi in sveta okoli sebe oz. na ravni njegovega psihosocialnega funkcioniranja.

To pomeni, da primarne preventive ne razumemo le kot informativno-propagandne dejavnosti, ki naj bi posameznikom postregla z ustreznimi informacijami o tveganosti in nevarnosti določenega vedenja, okolja ali pogleda na svet in življenjskega sloga, ki ga ima (v smislu: informacija = prevencija). Preventivo po eni strani razumemo kot preprečevanje za zdravje ter progresivno rast in razvoj škodljivega vedenja, kot krepitev stališč, vedenja in vrednostnih usmeritev ter osebnostnih lastnosti pri uporabnikih, ki so v prid zdravju ter progresivni rasti in razvoju, obenem pa tudi kot promocijo (spodbujanje napredovanja) za zdravje ter pozitivno rast in razvoj koristnih in funkcionalnih psihosocialnih struktur pri uporabnikih in v njihovem ožjem in širšem okolju (družina, vrstniška skupina, družba ...). Za naše razumevanje preventive je tudi pomemben koncept življenjske krize, ki jo razumemo kot akcidenčno (slučajno) ter kot razvojno. Krizo razumemo kot izziv in priložnost za progresivno rast in razvoj posameznika ter kot možnost za praktično in učinkovito preventivno delovanje na uporabnike. Življenjsko krizo razumemo kot obdobje »kratke psihične zmede«, ki nastaja kot plod soočanja posameznika z življenjskimi situacijami, ki presejajo njegove kapacitete za uspešno obvladovanje oz. adaptiranje na le-te. V obdobjih življenjskih kriz je posameznik povišano ranljiv ter dovzeten za spremembe in vpliv zunanega okolja nanj – takrat prihaja do težav pri adaptaciji na življenjske okoliščine kot tudi na lastne spremembe in zato je možnost učinkovitega preventivnega delovanja povečana. Primarno preventivo diferenciramo glede na stopnjo izpostavljenosti dejavnikom tveganja potencialnih uporabnikov preventivnih storitev. Tako primarno preventivo razdelimo na univerzalno (namenjena celotni populaciji; ali določenemu segmentu populacije kot npr. generaciji), selektivno (namenjena segmentu populacije, ki je izpostavljena znanim tveganjem za nastanek disfunkcij/odklonskosti/patologije) ter indicirano preventivo (namenjena manjšemu segmentu populacije, ki je izpostavljen visoki stopnji tveganja za nastanek disfunkcij/odklonskosti/patologije).

Primarno preventivno delovanje je v svoji osnovi tudi 'PRIZADEVANJE ZA' (optimalno vključenost posameznika v njegove življenjske tokove in socialno skupnost, pozitivno rast in razvoj, izgradnjo zdravega življenjskega sloga, izgradnjo pozitivne samopodobe in pozitivne naravnosti do življenja, za odgovorno spolno vedenje, za varno šolo itd.) in ne le izključno 'BOJ PROTI' (konzumiranju drog, pitju alkohola, kajenju, odvisnosti, nasilju med mladimi, okužbi z virusom HIV in drugimi spolno prenosljivimi boleznimi, stereotipom in predsodkom itd.). V ospredju teh prizadevanj je ohranjanje, vzpodbujanje in krepitev razvoja posameznika ter socialne skupnosti v celoti.

Tako so pri uporabnikih preventivnih storitev v »gordijskem vozlu« prepletena prizadevanja za preprečevanje nezaželenega ter krepitev in spodbujanje razvoja pozitivnega in zaželenega.

1.2.1. Kratka zgodovina razvoja preventivnega modela za delo z mladimi na psihosocialnem področju

Gibanje za primarno preventivo, imenovano Mentalna higiena, se je začelo razvijati v prvem desetletju dvajsetega stoletja. Ospredje prizadevanj tega civilno družbenega gibanja je bilo na začetku iskanje poti za preprečevanje težjih oblik duševnih bolezni in motenj, zaradi katerih so bili ljudje takrat dalj časa hospitalizirani v specializiranih klinikah – obenem pa so pripadniki tega gibanja želeli spremeniti status duševnih bolnikov ter uveljaviti potrebo po bolj humanem odnosu do njih. Namreč, ob koncu 19. stol., tisti ki so imeli težave na področju duševnega zdravja, niso bili prepoznani kot bolniki s strani takratne znanosti, zlasti medicinske/zdravstvene skupnosti. Odnos širše družbe do njih pa je bil precej sovražen in poniževalen.

Sčasoma se je to gibanje začelo ukvarjati tudi z drugimi temami oz. področji življenja. Potreba po začetku preventivnega delovanja na čim mlajšo populacijo – na otroke in mladostnike – je bila v okviru tega gibanja relativno hitro oblikovana kot ena izmed ključnih paradigem praktičnega preventivnega delovanja. Oblikovano je bilo prepričanje, da prej kot se prične s preventivnim delovanjem, tem večje so možnosti za uspeh, oziroma za preprečitev duševne bolezni ter trpljenja in težav, ki jih le-ta nosi s seboj.

Do druge svetovne vojne je bila preventivna dejavnost na psihosocialnem področju zelo razvejana, ne le v ZDA, temveč tudi v razvitih državah takratne Evrope. Teme, s katerimi so se strokovnjaki ukvarjali takrat, na praktični in teoretični ravni, so bile raznovrstne in so zajemale področja od spolnosti, duševnih bolezni do delinkventnosti.

Po drugi svetovni vojni se je področje preventive začelo pospešeno razvijati. Posebno psihosocialno področje je v tem času postalo del javno zdravstvene problematike, spodbujeno predvsem z razvojem psihiatrije (preventivna in socialna psihiatrija). Preventivno delo z otroci in mladino ter preprečevanje zdravju škodljivega vedenja se je pričelo intenzivno razvijati v 60-ih letih dvajsetega stoletja. Čeprav sta medicina (psihiatrija) in posledično tudi zdravstvo, na začetku imela ključno vlogo pri razvoju preventive in sta predstavljali generator razvoja (tako teorije kot tudi prakseologije na tem področju), sta se s časom fokusirali izključno na preprečevanje organskih bolezni in motenj, predvsem pa na preprečevanje nalezljivih bolezni. Psihosocialno problematiko pa sta izključno obravnavali skozi zorni kot medicinskega modela, ki je uspešno funkcioniral v primeru nalezljivih bolezni. Po drugi svetovni vojni se je razcvet preventive (ZDA, Kanada in Avstralija) začel dogajati v okvirih njihovega sistema socialnega varstva. Na teoretičnem področju pa je pomembno prispevala vrsta drugih znanstvenih disciplin, med katerimi je največji vpliv imela psihologija (npr. komunalna psihologija).

Posebno, ko gre za področje dela z mladimi, ki nas predvsem zanima, so bila v tem obdobju preventivna prizadevanja fokusirana na preprečevanje posamičnega problematičnega vedenja. oziroma zdravju škodljivega vedenja mladih kot npr.:

- zloraba psihoaktivnih substanc (alkohol, prepovedane droge, cigarete),
- spolno nalezljive bolezni,
- antisocialno vedenje in delinkventnost,
- najstniška nosečnost,
- akademska (šolska) neuspešnost in prenehanje šolanja ('*drop out*').

V zgodnjih 70-ih letih se je ta temeljna usmeritev preventivnega delovanja začela nadgrajevati na novih znanstvenih dognanjih o adolescenci. Iz mnogih razvojno-longitudinalnih študij je bilo razvidno, da se lahko izločijo določeni dejavniki (prediktorji), prisotnost ali odsotnost katerih nam ne le napoveduje smer razvoja posameznika, temveč tudi rezultate konkretnega razvojnega izida določenega posameznika. Tako je nova generacija preventivnih intervencij namenjena mladim zrasla na temeljnih prediktorjih za določeno zdravju tvegano vedenje – temeljni namen tega delovanja pa je še vedno bilo preprečevanje posamičnega rizičnega vedenja.

Tako je bilo recimo ugotovljeno, da za konzumiranje prepovedanih drog obstajajo tri temeljne skupine prediktorjev, ki jih lahko opredelimo na naslednji način:

1. namen oziroma želja (motivacija) posameznika za konzumiranje le-teh,
2. obstoj ovir v socialni skupnosti ali obstoj dejavnikov, ki olajšujejo in spodbujajo uresničitev tovrstne želje (npr. dostopnost do drog, socialne norme itd.),
3. sposobnosti, znanja in veščine posameznika za uresničitev svojih želja (npr. znanje o drogah in načinu njihove uporabe, prepričanja itd.).

V zgodnjih 80-ih letih se je pričelo temeljito evalviranje te strategije in usmeritve preventivnega delovanja na mlade. Izolirano preprečevanje posamičnega rizičnega vedenja, na podlagi do takrat opravljenih evalvacijskih študij, rezultatov razvojnih longitudinalnih študij ter novih teoretičnih konceptov, je bilo deležno temeljnih kritičnih pripomb, in sicer:

1. Ugotovljeno je bilo, da se vsa rizična vedenja pri mladih dejansko ne pojavljajo izolirano in posamično, temveč se v življenjski praksi posameznega adolescenta, če se že, obvezno pojavljajo skupaj še z drugim rizičnim vedenjem, pogosto celo v t.i. »grozdu« (npr. ob kajenju in pitju alkohola se pogosto pojavlja tudi antisocialno vedenje; akademska neuspešnost in nasilnost je pogosto povezana tudi s pitjem alkohola ...).

2. Posamezni prediktorji se pogosto pojavljajo pri različnih oblikah rizičnega vedenja – evidentno je namreč, da posamični prediktorji ne napovedujejo specifičnega rizičnega vedenja – če pa ga že napovedujejo, lahko govorimo o skupini rizičnega vedenja, s katerim je določen prediktor v korelaciji. Pri tem pa ni jasna relacija prediktorja in rizičnega vedenja – pri večini rizičnih vedenj vzročno posledična povezava ni dokazana (recimo, ena od redkih kavzalnih povezav je agresivnost v zgodnjem otroštvu – z agresivnostjo v kasnejših življenjskih fazah, čeprav tudi v tem primeru ne moremo s 100 % gotovostjo trditi, da bo v mladosti ali odraslosti ta konkretna oseba nasilna, čeprav je v otroštvu kazala pomembno stopnjo agresivnosti/nasilnosti).

3. Ugotovljeno je bilo, da rizično vedenje v obdobju mladosti ali/in izpostavljenost dejavnikom tveganja za zdravje posameznika v tem obdobju, ne pelje nujno v patologijo. Torej, da razen dejavnikov rizika obstajajo tudi protektivni dejavniki, ter da ni nujno, da se pri posamezniku, ki je v obdobju odraščanja izpostavljen dejavnikom rizika, razvije psihopatologija oz. disfunkcionalno in zdravju škodljivo vedenje (koncept prožne odpornosti oz. '*resilience*'). Nenazadnje, razvit je bil tudi nov koncept, ki v svojem bistvu govori, da posameznik ni pasivni objekt, ki ga oblikuje medigra genetike in okolja, temveč da je proaktivni subjekt, ki izbira in se odloča ter na ta način aktivno in pomembno vpliva na tok in kakovost svojega razvojnega procesa, enako kot tudi na njegov rezultat/izid (Teorija življenjskega poteka oziroma '*Life Course Theory*').

Tako se je v začetku 80-ih pričelo rojevati prepričanje o tem, da je iz preventivne perspektive veliko bolj pomembna uspešnost in kakovost prehoda skozi obdobje razvojne krize adolescence, kot pa preprečevanje posameznega rizičnega vedenja pri posamezniku. Zato je bila oblikovana ideja o spodbujanju (promociji) in pospeševanju osebnostnega in psihosocialnega razvoja kot ključne strategije za preprečevanje zdravju škodljivega vedenja pri mladih.

V zgodnjih 90-ih letih je ta paradigma dobila svoje nove in številne potrditve skozi vrsto evalvacijskih študij. Temeljna usmerjenost preventive k temu, da preprečuje (boj proti) je bila nadgrajena s spodbujanjem in pospeševanjem pozitivnega razvoja (boj za). Optimalni razvoj osebnostnih kapacitet, dvigovanje socialne kompetentnosti, pridobivanje znanja in ustreznih socialnih veščin, razvoj strategij za obvladovanje svojih življenjskih izzivov, težav, stisk in kriz, spodbujane razvoja in krepitev prožne odpornosti ('*resilience*'), krepitev osebnostne identitete ... vse to in še marsikaj drugega so različni fokusi, ki jih lahko pri neposrednem delu z mladimi spodbujamo, krepimo in pospešujemo. V primeru uspešnih intervencij to s seboj prinese tudi prepričitev za zdravje škodljivega vedenja pri mladih oz. vgraditev takšnega vedenja v temelje njihove osebnostne identitete in v njihov življenjski slog odraslega, ki so ovira za participacijo v rizičnem vedenju oz. »ščitijo« posameznika od utrjevanja tovrstnega vedenja (miselnih, čustvenih in odnosnih vzorcev) v repertoar njegovega življenjskega sloga in vgraditev v njegovo osebnostno identiteto.

Tako je ob koncu 20. stol. pri primarno preventivnih prizadevanjih na psihosocialnem področju dominirala paradigma promocije zdravja in pozitivnega psihosocialnega razvoja (ang. '*positive development approach*'). Močan veter »v jadra« je takšnemu pristopu in načinu razmišljanja v okviru preventivne znanstvene skupnosti dala pozitivna psihologija, ki je bila dejansko oblikovana kot posebna veja psihologije, ki je bila utemeljena na salutogenetski paradigmi in se je pričela intenzivno razvijati v zadnjemu desetletju prejšnjega stoletja. Vendar, s časom je bila ugotovljena potreba po uravnovešenem pristopu pri primarno preventivnem delovanju, zlasti po prilagoditvi praktičnega delovanja razvojnim karakteristikam in potrebam ciljne populacije. Poleg tega je bila ugotovljena potreba po uravnovešenju salutocentričnega in patocentričnega pristopa, zlasti za starejšo ciljno populacijo (mladostniki, mlajši odrasli itd.).

Projekt »Mladinske delavnice« temelji na integraciji salutocentričnega in patocentričnega modela preventivnega delovanja. V ospredju je prizadevanje za spodbujanje in krepitev pozitivnega psihosocialnega razvoja skozi pomoč in podporo adolescentom zgodnjega adolescentnega obdobja, zlasti tistim, ki že imajo izražene težave pri odraščanju, da uspešno in kakovostno (torej, v prid zdravju in pozitivnem razvoju) rešujejo svoje razvojne naloge ter odraščajo v zdrave, zrele in odgovorne odrasle osebe, ki bodo globoko vključene in integrirane v vse tokove svojega življenja (družina, šola/slужba, družba). Obenem pa s projektom želimo ponuditi pomoč in podporo najstnikom zgodnje adolescentne starosti na tak način, da jih ustrezno opremimo z znanjem, socialnimi veščinami, vrednostnimi usmeritvami, strategijami uspešnega reševanja socialnih in drugih problemov ipd., da bi se lahko uspešno soočili z vsemi izzivi, ki jih s seboj nosi življenje te starostne skupine v sodobnem času. V ospredju so tri področja tveganja vedenja, katerim je ta starostna skupina najbolj izpostavljena: področje konzumiranja in odvisnosti od PAS, področje medvrstniškega nasilja in delinkvence ter področje spolnosti oziroma spolno neodgovornega vedenja (spolno prenosljive bolezni; najstniška nosečnost).

1.2.2. Definicija primarne preventive in strategije delovanja

Pri svojem delu izhajamo iz ugotovitve, da je primarna preventiva na znanstvenih dognanjih temelječa disciplina in prakseologija, ki je multinivojska ter multidisciplinarna. Izhajamo iz definicije, da:

»Primarna preventiva, kot promocija (izboljšanje/vzpodbujanje) zdravja, ter kot preventiva (preprečevanje) motenj, bolezni in disfunkcij predstavlja aktivnosti, s katerimi pomagamo uporabnikom (oziroma usposabljammo uporabnike, da pomagajo sami sebi), da:

- *preprečijo predvidljive motnje, bolezni in disfunkcije kot tudi druge z njimi povezane težave in trpljenje,*
- *ohranijo obstoječi nivo zdravja in zdravega funkcioniranja,*
- *okrepijo in izboljšujejo svoje psihosocialno zdravje in dobrobit (ang. 'well-being') kot tudi zdravje in dobrobit določenega segmenta populacije.*

Primarna preventiva je namenjena: celotni populaciji (univerzalna preventiva), v kateri ima vsakdo pravico zahtevati temeljno koristnost in dobrobit življenja; selektivnem delu populacije (selektivna preventiva), ki je namenjena populaciji, ki je izpostavljena riziku, ali ki ima potencial za pojav motenj, disfunkcij ali bolezni ter indiciranemu segmentu populacije (indicirana preventiva), ki je namenjena segmentu populacije, ki je izpostavljena visoki stopnji rizika za nastajanje motenj, disfunkcij in bolezni.

Doseganje ciljev primarne preventive je olajšano s krepitvijo in večanjem individualnih, skupinskih, socialnih, organizacijskih, sociokulturnih kapacitet (resursov) in moči, kot tudi resursov in moči socialne mreže; hkrati pa se doseganje teh ciljev olajšuje tudi z reduciranjem omejitev in pritiskov, ki izhajajo iz omenjenih dejavnikov.«

Ko govorimo o praktičnem delovanju na področju primarne preventive v okviru našega modela, se le-ta na ravni strategij usmerjenih na ljudi¹ (uporabnike) in neposrednem delu z uporabniki loči na tri oblike, ki so:

- **informativno-propagandne dejavnosti**

To so dejavnosti, s katerimi želimo ustrezno in pravočasno informirati uporabnike o nevarnostih tveganega vedenja, ali o možnostih za preseganje določenih problemov, stisk in kriz. Lahko so to tudi informativno-propagandne dejavnosti, s katerimi uporabnikom odpiramo nove možnosti za krepitev in obogatitev njihovega zdravja ter življenjskega sloga. Na koncu koncev so te dejavnosti lahko preprosto usmerjene k spodbujanju in oblikovanju pozitivne atmosfere v določenem segmentu skupnosti ali v skupnosti nasploh. Lahko prispevajo h krepitvi določenih vrednot, stališč, navad itd., ki so koristne za rast in razvoj posameznika, skupin in skupnosti v celoti ...

- **vzgojno-preventivne dejavnosti**

To so dejavnosti, ki temeljijo na izkustvenem in socialnem učenju in so naravnane k spodbujanju rasti in razvoja, h krepitvi notranjih moči posameznika ter k modificiranju vedenjskih vzorcev in spreminjanju referenčnih okvirjev. Gre za naslednje dejavnosti: od učenja ustreznih socialnih veščin, spodbujanja in pospeševanja razvojnih procesov, spodbujanja razvoja zdravega življenjskega sloga, obvladovanja strategij premagovanja stresa in kriz, do učenja komunikacijskih veščin, strategij vzpostavljanja, ohranjanja in razvoja medsebojnih odnosov, obvladovanja strategij soočanja in reševanja konfliktov ter drugih psihosocialnih problemov in težav ipd. ...

- **izobraževalne dejavnosti**

To je sistematsko poučevanje v obliki učnega pouka, seveda prilagojeno (metodika, tehnike, vsebine ...) kronološki starosti edukantov z namenom posredovanja znanja, ki temelji na znanstveno utemeljenih dejstvih na podlagi dosežkov vrste različnih znanosti. To poučevanje naj bi zagotovilo ustrezno informativno bazo, na podlagi katere bi se edukanti lahko pravilno odločali v situacijah dileme, ki je zelo pogosta v vsakdanjem življenju, kjer se je potrebno odločiti med manj ali bolj tveganim vedenjem za svoje zdravje in svojo nadaljnjo progresivno rast in razvoj. Da bi se posameznik pravilno odločil mora biti, ne samo pravilno informiran in obveščen, temveč mora biti ustrezno seznanjen z vrsto različnih možnosti, ki so prisotne v zvezi s posledicami tveganega vedenja na mnogih področjih njegovega življenja.

¹ Poznamo tri temeljne strategije primarno preventivnega delovanja, in sicer: strategija **delovanja na ljudi/uporabnike** (tukaj ne gre za delovanje na posameznika izolirano kot v primeru kurativnega ali rehabilitacijskega delovanja, temveč za delovanje na skupine, generacije, segmente populacije ali celotno populacijo), **delovanje na okolje** (tukaj mislimo na fizično in tudi na socialno okolje, kot npr. učitelji in starši) in **delovanje na zakonodajo** (predpisi, ki so posredno ali/in neposredno pomembni za to področje).

V duhu zgoraj predstavljenih idej in znanstvenih ugotovitev, teorij in konceptov ter trendov v preventivni praksi (glej referenčno literaturo v nadaljevanju) smo začeli razvijati naš program že sredi 80-ih let prejšnjega stoletja. Čeprav nismo posnemali nobenega konkretnega projekta iz tujine, smo naš program razvijali v kontekstu zgoraj predstavljenih okvirjev.

Eksterni evalvaciji (B. Dekleva in sod., 1993 in B. Mesec in sod., 1998), ki sta bili opravljeni v 90-ih letih sta pokazali, da so rezultati našega dela primerljivi s sorodnimi programi, ki so nastali kot plod zgoraj navedenih paradigem in teoretičnih okvirjev v tujini. V letu 2017 je bil program »Mladinske delavnice« vključen v zunanjo evalvacijo socialnovarstvenih programov, ki jo je izvajal Inštitut Republike Slovenije za socialno varstvo (IRSSV). Vse tri zunanje evalvacije so tudi potrdile, da s programom dosegamo zastavljene cilje.

Edino vsebino po kateri smo se zgledovali in smo jo delno uporabili pri oblikovanju našega programa, predvsem ko gre za metodiko dela z uporabniki, smo prevzeli iz nemške šole socialnih iger. Mnoge od teh smo uporabili v izvorni obliki, nekatere pa smo modificirali, dober del je plod našega avtorskega dela, ki je bil inspiriran z idejami te šole. Ta šola mišljenja nam je pomagala, da teoretične koncepte izkustvenega učenja preoblikujemo v praktične strukturirane vaje, ki so se pokazale kot izjemno učinkovit način dela z uporabniki za potrebe in cilje, ki smo jih zastavili pred našim delom z njimi. Za razliko od pristopa te šole, mi socialne igre (kot obliko strukturiranih vaj) uporabljamo kot del scenarija posamične delavnice, ki jo izvajamo s skupino uporabnikov (strukturirano skupinsko delo). Tako se v okviru našega programa ne izvaja posamična socialna igra (kot je to v primeru nemške šole), temveč je le-ta povezana verižno z drugimi (kombinirana tudi z drugimi tehnikami, kot npr. vodena fantazija, nedokončana zgodba, kreativni mediji ekspresije ...) in na ta način predstavljajo vnaprej določen scenarij, ki vsebuje vnaprej določeno sled izvajanja teh tehnik – vključno s časovnimi presledki v okviru katerih se izvaja refleksija doživetega, diskusija (izmenjava mnenj znotraj skupine) med člani skupine in posledično tudi nadgradnja in sprememba intelektualnih, čustvenih in vedenjskih vzorcev (oz. učenje). Ta scenarij vključuje tudi napotke za voditelje (prostovoljci/»inštruktorji Mladinskih delavnic«), in sicer na kakšen način, oziroma s kakšnim namenom in cilji vodi in usmerja te diskusije.

1.3. NAMEN IN CILJI PROJEKTA

S programom MD želimo vzpodbujati in krepiti mladostnike, da se aktivno vključujejo v socialno skupnost (v svoje družinsko, družbeno in profesionalno življenje). Obenem jih želimo opremiti z ustreznim znanjem, prepričanji, vrednostnimi usmeritvami in socialnimi veščinami, ki jim bodo omogočile, da se uspešno soočajo z razvojnimi nalogami življenjskega obdobja, v katerem se nahajajo. To jim bo omogočilo, da se lahko izognejo pastem, ki jih to življenjsko obdobje nosi s seboj. Naš namen je, v skrajni analizi to, da uporabnikom pomagamo, da odrastejo v zdravo, zrelo in odgovorno odraslo osebo, ki bo sposobna samostojnega reševanja svojih psiholoških in socialnih problemov in stisk oziroma v primerih, če tega ne zmorejo, da so sposobni poiskati ustrezno pomoč.

Želimo, da naši uporabniki življenjske krize in stiske doživljajo kot izzive in priložnosti za njihovo nadaljnjo rast in razvoj, kot tudi za rast in razvoj skupnosti v celoti. Stisk in kriz torej ne razumemo izključno kot negativen in nezaželen pojav, temveč kot priložnost za posameznikovo rast in razvoj ter izboljšanje kakovosti njegovega življenja. Tako uporabnike želimo opremiti, da so proaktivno in uspešno vključeni v vse tokove svojega življenja, in da se lahko na ustrezen način odzovejo na izzive, ki jih življenje nosi s seboj – obenem pa pri njih želimo razvijati in krepiti prožno odpornost na adverzivne (ogrožajoče) dejavnike, katerim bodo izpostavljeni krajši ali daljši čas tekom svojega življenja.

Poenostavljeno povedano, na eni strani želimo pospeševati pozitiven socialni razvoj uporabnikov, po drugi strani pa jih opolnomočiti, da se ustrezno zavarujejo pred nevarnostmi (za svoje zdravje in progresivni razvoj), ki jih odraščanje v sodobnem času nosi s seboj.

Naš program izhaja iz prepričanja, ki je utemeljen na veliki bazi podatkov iz vrste evalvacijskih študij in teoretičnih konceptov, ki kažejo, da je iz preventivne perspektive veliko bolj pomembna uspešnost in kakovost prehoda posameznika skozi tranzicijsko razvojno obdobje (adolescentska kriza), kot pa fokusiranje na preprečevanje posameznega rizičnega vedenja pri konkretnem posamezniku. Zato je veliko bolj učinkovito preventivno delovanje na adolescente v smeri spodbujanja napredovanja (ang. '*promotion*') in pospeševanja pozitivnega psihosocialnega razvoja kot ključne strategije za preprečevanje psihosocialnemu zdravju in razvoju škodljivega vedenja mladih (ang. '*positive youth development approach*').

Ta strategija se je pričela razvijati v 80-ih letih prejšnjega stoletja in danes predstavlja temeljno strategijo preventivnega delovanja, ki je fokusirano na mlade in ne izključuje tudi zaščitniške filozofije preventive. Ta strategija vsebuje združene napore tako za ohranjanje in krepitev že doseženega ter preprečevanje utrjevanja in razvoja nezaželenega, škodljivega, disfunkcionalnega in neustreznega adaptivnega vedenja mladih, kot tudi napore za spodbujanje in pospeševanje psihosocialnega dozorevanja mladih. Tako naš program sodi v univerzalno-selektivno preventivo na področju socialnega varstva.

V tem kontekstu z našim programom želimo doseči preprečevanje poglobljanja težav in ustavljanje negativnih sociopsihopatoloških trendov pri najstniški populaciji, pri kateri so že izražene težave pri odraščanju ter spodbujanju pozitivnega psihosocialnega razvoja, tako pri njih kot tudi pri drugih uporabnikih, ki so vključeni v naš program. Ne delamo pa izolirano le s populacijo najstnikov, ki imajo že izražene težave pri odraščanju, zato da jih ne bi po nepotrebem na tak način še dodatno stigmatizirali. Na koncu koncev, iz prakse vemo, da je izolirano selektivno preventivno delo samo s t.i. »problematicnimi adolescenti« neučinkovito, zlasti če gre za specifične oblike rizičnega obnašanja (npr. mladi prestopniki ali mladi konzumenti PAS itd.).

Cilji izvajanja programa »Mladinske delavnice« so:

- Širjenje razvojnih in socialnih možnosti za uspešno obvladovanje razvojne krize adolescence ter vzpodbujanje razvoja ustreznih sposobnosti, socialnih veščin in vrednostnih usmeritev ter znanj za

samostojno in kompetentno reševanje svojih psihosocialnih težav, problemov in stisk (stres/krize).

- Vzpodbujanje razvoja osebnosti in osebnostnih kapacitet ter prožne odpornosti ('*resilience*') uporabnikov, kot tudi spodbujanje pridobivanja stališč, znanj, socialnih veščin in vrednostnih usmeritev, ki so v prid progresivnemu razvoju ter zdravemu življenjskemu slogu, in ki so obenem protektivni faktorji za konzumiranje in nastajanje odvisnosti od psihoaktivnih substanc oz. prepovedanih drog ter nastajanja in utrjevanja palete drugih rizičnih vedenj (npr. medvrstniško nasilje, spolno neodgovorno vedenje in širjenje spolno prenosljivih bolezni ...).
- Delovanje v smeri ustvarjanja vzdušja in vrednostnega ambiena v lokalni in širši socialni skupnosti, ki bi bilo pozitivno naravnano do zdravja, zdravih življenjskih stilov, tolerance, solidarnosti in medsebojnega sodelovanja in pomoči, pri čemer se daje prednost spremembi, nestereotipnemu vrednotenju življenjskih možnosti, odgovornosti za svoje lastno življenje, opiranju na lastne moči ter pogumu biti avtonomen in edinstven, obenem pa globoko vključen v vse tokove svojega življenja (družina, šola, družba ...).

Konkretni (operacionalni) cilji in naloge programa »Mladinske delavnice« so:

- Pridobitev palete socialnih veščin ter povečanje osebne in socialne kompetentnosti uporabnikov programa.
- Zvišanje samozaupanja in samozavesti ter krepitev pozitivne samopodobe uporabnikov programa.
- Opolnomočiti uporabnike z ustreznimi informacijami o nevarnostih rizičnega vedenja (konzumiranje prepovedanih drog in drugih psihoaktivnih substanc, o medvrstniškem nasilju, o rizičnem in neodgovornem spolnem vedenju ...).
- Zadovoljstvo uporabnikov (prilagojenost programa starosti in potrebam uporabnikov).
- Oblikovanje pozitivnih stališč in vrednot do življenja ter zdravja, kot tudi spodbujanje razvoja prepričanja uporabnikov, da življenjske težave in krize sprejemajo kot izzive in priložnosti, ne pa kot grožnje in nevarnosti.
- Povečanje kapacitet za samostojno in kompetentno reševanje svojih razvojnih in socialnih težav in stisk ter preprečevanje medvrstniškega nasilja.
- Usposobljenost prostovoljcev (študentov in mladih brezposelnih), kot tudi strokovnih delavcev na področju SV za delovanje na področju preventivnega dela z otroci in mladostniki, ki imajo težave pri odraščanju ter za izvajanje projekta »Mladinske delavnice«.
- Povečanje osebne in profesionalne kompetentnosti prostovoljcev, kot tudi povečanje njihove zaposljivosti.

Program MD je celostna in kontinuirana preventivna intervencija namenjena najstniški populaciji osnovnošolske starosti (13-15 let). Namen programa je spodbujanje pozitivnega psihosocialnega razvoja ter zmanjševanje povpraševanja po prepovedanih drogah in psihoaktivnih snoveh (PAS),

preprečevanje medvrstniškega nasilja ter preprečevanje širjenja spolno prenosljivih bolezni/najstniške nosečnosti in okužbe z virusom HIV oz. preprečevanje socialne izključenosti mladih.

Naš program predstavlja inovativni model intervencije in storitev, ki dopolnjuje in lahko programsko in akcijsko poveže že obstoječe preventivne programe, ki so namenjeni temu segmentu populacije. To je dolgoročen cilj, ki ga želimo doseči v sodelovanju z vladnim in nevladnim sektorjem. Sicer, odvisno od systemske podpore, tako ustreznih organov in inštitucij na državni in lokalni ravni, kot tudi od pripravljenosti NVO za tovrstno programsko povezovanje, bi daljnoročno želeli doseči programsko združevanje, ki bi omogočilo oblikovanje sistema usklajenega in kontinuiranega delovanja za ciljno populacijo zgodnje adolescentne starosti. To bi zagotovilo sistematično spodbujanje pozitivnega psihosocialnega razvoja najstnikov te starostne skupine, krepitev varovalnih dejavnikov in zmanjševanja moči delovanja dejavnikov tveganja ter posledično tudi zmanjševanje možnosti za nastajanje in utrjevanje rizičnega vedenja pri mladih te starostne skupine.

Glede na to, da se rizično vedenje pri mladih te starostne skupine običajno pojavlja medsebojno povezano (v obliki t. i. »grozdov«), pomeni, da bi na ta način dosegli ne le zmanjševanje povpraševanja po prepovedanih drogah, temveč tudi zmanjševanje medvrstniškega nasilja, pa tudi spolno neodgovornega vedenja.

Naš program je naravnano dolgoročno, kar pomeni, da pri uporabnikih želimo doseči spremembe, ki ne bodo vidne le trenutno (npr. t. i. ozaveščanje o problemu ali nevarnosti rizičnega vedenja), temveč želimo doseči trajnejše rezultate, katere bodo uporabniki implementirali v svoje vsakdanje življenje. Praktična strategija in metodika dela z uporabniki omogoča, ne le doseganje sprememb na ravni informiranosti in obveščeniosti oziroma akademskega znanja uporabnikov, temveč zagotavlja pogoje za doseganje dejanskih sprememb njihovega vedenja. Kot izkustveno učenje in projektno učenje, podprto s tehniko sokratskega načina moderiranja skupinskih procesov pri neposrednem delu z njimi in obravnavanja posameznih tem vezanih na razvojne naloge adolescence in potencialno rizično vedenje, ustvarjamo psihosocialne pogoje za doseganje dejanskih sprememb na ravni vedenja uporabnikov, ki se aplicirajo v njihovem vsakdanjem življenju.

Trajnost rezultatov zagotavljamo s t. i. '*booster sessions*'. To pomeni, da po zaključku programa naknadno izvedemo vsaj dve do štiri tematske delavnice, s katerimi skušamo utrditi že pridobljena znanja in veščine. Izvedba teh delavnic pa je tudi odvisna od finančnih in kadrovskih zmožnostih, kot tudi od pripravljenosti OŠ, da nam to omogočijo (npr. v okviru naravoslovnih ali kulturnih dnevov itd.).

Dolgoročno želimo z uporabniki doseči pospeševanje psihosocialnega dozorevanja in zviševanje nivoja socialne kompetentnosti, kar vključuje tudi specifična znanja, prepričanja in vrednostne usmeritve, kot tudi specifične socialne veščine, ki jim bodo omogočile, da se na ustrezen način uprejo socialnem pritisku vrstnikom, da bi se vedli rizično. To naj bi bili močni varovalni dejavniki za razvoj rednega konzumiranja PAS in nenazadnje razvoja odvisnosti od le-teh, kot tudi razvoja spolno neodgovornega vedenja in trajnega nasilnega vedenja oziroma razvoja prestopništva. Pri uporabnikih

bi prispevalo tudi k razvoju prožne odpornosti ('*resilience*'), kar bi povečalo njihove kapacitete in moči, da se v neugodnih življenjskih okoliščinah znajdejo bolj uspešno in te neugodne okoliščine doživijo kot izzive in jih izkoristijo kot priložnosti za svojo nadaljnjo progresivno rast in razvoj.

1.4. CILJNA SKUPINA

Program »Mladinske delavnice« je namenjen najstniški populaciji (zgodnja adolescenca) stari od 13-15 let oziroma učencem 8-ih in 9-ih razredov osnovne šole (OŠ). Program je namenjen predvsem učencem, ki že imajo izražene težave pri odraščanju (vedenjske, psihične, odnosne, učne in druge težave). V program so vključeni tudi za drugi učenci iste starostne skupine.

Zgodnje obdobje adolescence, ki se prične s puberteto, predstavlja zelo občutljivo in tvegano obdobje razvoja posameznika. Takrat se formirajo osnovni temelji osebnosti odraslega, miselni, čustveni in vedenjski vzorci, ki bodo kasneje integrirani kot osebna identiteta odraslega posameznika. Bio-psihosocialne spremembe, ki se dogajajo v tem razvojnem obdobju odpirajo procese, ki so v znanosti prepoznane kot razvojna kriza adolescence. Način obvladovanja te razvojne krize dolgoročno zaznamuje karakter bodočega odraslega posameznika, njegov socialni položaj oziroma stopnjo njegove socialne izključenosti oziroma integriranosti v vse tokove svojega življenja (družina, služba in družba), kot tudi način, kako se sooča in razrešuje svoje psihosocialne težave in stiske.

Posebno občutljivo in tvegano razvojno obdobje je tranzicijsko obdobje med otroštvom in adolescenco oziroma obdobje zgodnje adolescence. V sodobnem času je rana mladost oziroma obdobje zgodnje adolescence, in sicer v kontekstu hitrih družbenih, kulturnih, političnih in tehnoloških sprememb ter naglih in tektonskih bioloških, telesnih, psiholoških sprememb posameznika, za najstnika postalo obdobje prežeto s stresom, negotovostjo in visokim tveganjem za njegovo psihosocialno zdravje in dobrobit. Psihosocialna stiska, v kateri se nahajajo mladi pri nas, zaznamuje to razvojno obdobje kot obdobje velikega tveganja za psihosocialno (duševno) zdravje mladih v najširšem pomenu te besede. Tako je vse večje število mladih, ki imajo težave pri odraščanju, ki se kažejo kot zniževanje meje prvega kontakta s psihoaktivnimi substancami iz generacije v generacijo, naraščajoče število odvisnikov od prepovedanih in dovoljenih psihoaktivnih snovi, kot tudi naraščanje mladoletniškega nasilja in kriminala, naraščanje števila samomorov med mladimi in vse bolj razširjena socialna izolacija med njimi kot tudi nižanje starostne meje aktivnega in tveganega spolnega življenja (vir »Otroci in mladina v prehodni družbi«, skupina avtorjev, Založba Aristej, 2005, HBSC 2018 ter ESPAD 2019).

Vzroki psihosocialnih stisk in motenj, kot tudi vzroki socialne izključenosti, se ne nahajajo le v družbenem okolju in v odnosu drugih do nas, temveč so tudi delno v samem posamezniku - v procesu njegovega odraščanja, v načinu kako vzpostavlja odnose z drugimi ljudmi, kako rešuje konflikte z njimi (socialne veščine) in kako se sooča ('*coping strategies*' – strategije obvladovanja težav) s svojimi življenjskimi težavami, krizami in stiskami ter v načinu, kako doživlja sebe, druge in svet okoli sebe (vrednostni okvir, prepričanja in stališča, znanja ...). Tako se psihosocialne motnje in stiske, kot

tudi socialna izključenost, lahko preprečujejo tudi, če posamezniku v procesu odraščanja omogočimo pridobivanje ustreznih izkušenj ter znanj in veščin, s tem pa bo pridobil učinkovito orodje, da bo lahko sam uspešneje razreševal razvojne naloge (adolescenco), da bo zgradil trden občutek lastne identitete, in da se bo samostojno in uspešno soočal z izzivi v vsakdanjem življenju ('*daily life stress*').

Tako je naša strategija preprečevanja socialne izključenosti, ustvarjanje psihosocialnih pogojev za uspešno razreševanje svoje razvojne (adolescentske) krize, oziroma za uspešno razreševanje razvojnih nalog, ki jih to razvojno obdobje nosi s seboj ter spodbujanje k socialni integraciji in vključenosti uporabnikov v vse tokove svojega življenja (družina, služba/šola, družba).

Posebno ugodno obdobje za pridobivanje ustreznih socialnih veščin, miselnih in čustvenih vzorcev, kot tudi znanja s področja odnosa do samega sebe, kot tudi vzpostavljanja, ohranjanja in krepitve odnosa z drugimi ter učenja ustreznega načina obvladovanja svojih življenjskih stisk in kriz, je adolescenca. To je namreč obdobje, v katerem se že intenzivno dogajajo genetsko pogojene spremembe na vseh ravneh funkcioniranja posameznika – obdobje, v katerem je posameznik torej že izpostavljen spremembam, ki ga tudi delajo dovzetnega do zunanjih vplivov, s katerim lahko že obstoječe spremembe poskušamo usmerjati in nadgrajevati. Posledično je zgodnja adolescenca posebej tvegano obdobje, znotraj katerega, se po naravi zakonitosti razvoja odpirajo velike možnosti, ne samo za progresivno rast na področju socialnega in psihološkega funkcioniranja, temveč se odpirajo enake možnosti za oblikovanje neustreznih miselnih, čustvenih in vedenjskih vzorcev, lastnosti in vrednostnih usmeritev, ki lahko zapeljejo posameznika na pot psihosocialne patologije in izključenosti. To pa je v odločilni meri odvisno od uspešnosti posameznika pri soočanju in razreševanju razvojnih nalog, s katerimi se v tem obdobju srečuje.

To razvojno obdobje je posebno ugodno tudi za izvajanje selektivno preventivnih intervencij kot je to program »Mladinske delavnice«. Disfunkcionalne psihološke strukture, ki se formirajo pri mladostnikih, ki že imajo prepoznane težave pri odraščanju, zlasti tistih, ki so v obdobju zgodnje adolescence, še vedno niso tako usidrane v identiteto posameznika, oziroma so še vedno dovolj »mehke« in dovzetne za vpliv iz zunanjega (socialnega) okolja, ne da bi za to potrebovali specialistično in dolgotrajno delo s posameznikom, ki ima običajno negotov izid.

Nihanje med zdravjem in patologijo je vendarle v tem obdobju običajno posledica poskusov posameznika, da se uspešno »prebije« skozi psihosocialne izzive, ki s seboj nosijo razvojne naloge na različnih življenjskih področjih (arenah), s katerimi se mlajši adolescenti, v tem obdobju svojega življenja, morajo neizogibno soočiti.

Torej, uporabniki našega programa so tako tisti najstniki, ki že imajo izražene, in s strani strokovnih služb prepoznane težave pri odraščanju, zaradi katerih še vedno ne obstaja potreba za njihovo obravnavo v specializiranih ustanovah (kot npr. Mladinski dom Jarše, Svetovalni center za otroke, mladostnike in starše, Krizni center za mlade, Otroška psihiatrija ali Centri za

duševno zdravje otrok in mladostnikov) – čeprav brez dodatnega strokovnega dela z njimi obstaja tveganje, da se bo njihovo stanje slabšalo in progresivno razvijalo v socio-psihopatološki smeri, ter da jih bo na koncu potrebno napotiti v eno izmed zgoraj omenjenih specializiranih ustanov. V tem primeru bi saniranje njihovega stanja in uspešen izid iz nastale situacije, zahteval ne samo več finančnih sredstev in napora družine kot tudi angažiranih služb, temveč bi bili tudi pozitivni razvojni izidi težje dosegljivi oziroma njihovo doseganje in trajnost bi bila bolj negotova. Zato je skupnostna oblika socialnovarstveno preventivnega dela lahko veliko bolj ekonomična in bolj učinkovita, kar dokazuje tudi delovanje našega programa in do sedaj doseženi rezultati.

V naš program se vključujejo tudi uporabniki, ki imajo zaradi bio-psiho-soc. karakteristik razvojnega obdobja, v katerem se nahajajo, tudi sami določene težave pri odraščanju, čeprav le-te niso izražene na ravni simptomov, kot je že prisotno v primeru zgoraj opisane skupine njihovih sovrstnikov. Potrebno je vedeti, da so v kontekstu bio-psiho-socialnih sprememb v zgodnji adolescenci najstniki povišano ranljivi in praviloma bolj dovzetni za tvegano vedenje. Zato so najstniki osnovnošolske starosti (od 13. do 15. let) kot skupina izpostavljeni riziku za nastanek psihosocialne odklonskosti in patologije ter so zato generacijsko potrebni socialnovarstveno preventivne obravnave. Nenazadnje, pomembno je poudariti, da se v primeru vključitve v naš program, tako tistih, ki že imajo evidentne simptome težav pri odraščanju, kot tudi njihovih sovrstnikov, pri katerih te simptomi niso prepoznani, njihovo združevanje v iste vrstniške skupine, s katerimi delamo, preprečuje stigmatizacija t. i. težavnih najstnikov, ki so izpostavljeni visokemu tveganju socialne izključenosti. Na tak način se povečuje možnost za doseganje pozitivnih rezultatov pri delu z njimi in preprečevanje negativnih razvojnih izidov pri vseh udeležencih.

Struktura naših uporabnikov v zadnjih 25-ih letih, kolikor časa sistematično spremljamo spolno in starostno strukturo v naš program vključenih, je odvisna od strategije izvedbe našega programa na terenu. V primeru, če program izvajamo s pomočjo strategije UMS skupin (učenci iz različnih razredov iste razredne stopnje – program se izvaja kot oblika interesne dejavnosti) je razmerje med dekletimi in fanti, npr. v šolskem letu 2023/24 76,6 % proti 23,4 % v prid dekletom). To razumemo v kontekstu hitrosti telesnega in psihosocialnega dozorevanja, ki je v tem razvojnem obdobju povprečno pri dekletih hitrejša za cca. 2 leti. Zato ker hitreje dozorevajo, so tudi teme, ki jih obravnavamo v okviru našega programa, za njih bolj aktualne in zanimive. Zato tudi dalj časa vztrajajo v programu in izpolnjujejo anonimne ankete na koncu šolskega leta.

V primeru, če program izvajamo s pomočjo strategije DMS je to razmerje drugačno in je približno takšno, kot je v splošni populaciji.

1.4.1. Vključevanje uporabnikov v program

V naš program se uporabniki ne vključujejo posamično in za njih se ne oblikuje načrta individualiziranih oblik obravnave. Uporabniki se vključujejo skupinsko, kot segment ranljive populacije (otroci in mladostniki s težavami pri odraščanju), zato je skorajda nemogoče zagotoviti sledenje konkretnega

uporabnika. Pravzaprav to tudi ni potrebno glede na naravo našega dela in zastavljenih ciljev. Tudi pri izvedbi programa ne vodimo evidence udeleženi v konkretne aktivnosti, kar bi glede na število uporabnikov in število aktivnosti, ki jih izvajamo tekom koledarskega leta, precej časovno obremenilo izvedbo programa – dejansko pa zaradi tega ne bi ničesar pridobili. Kot potrditev udeležbe uporabnikov v naš program pa ob koncu koledarskega leta pridobimo od vodstva in svetovalnih služb OŠ, na katerih smo program izvajali, pisno potrdilo o številu uporabnikov iz njihove OŠ, ki so naš program obiskovali v preteklem koledarskem letu.

Tudi evalvacija učinkov (in procesa) tovrstnih programov se ne izvaja na ravni posameznega uporabnika.

Specifika skupnostno preventivnega socialnovarstvenega dela je v tem, da je namenjeno otrokom in mladostnikom (ali drugim starostnim skupinam), ki so sicer potrebni pomoči, vendar njihove psihološke in psihosocialne disfunkcionalne psihološke strukture niso tako trdno usidrane in močne, da zahtevajo specializirane oblike socialnega dela (svetovalno delo, terapevtsko delo) na individualni ravni. Vključno z našim in podobnimi programi, ki sodijo v selektivno ali univerzalno/selektivno preventivno socialnovarstveno delo se lahko, zlasti, če gre za kontinuirano in sistematično, znanstveno utemeljeno in strokovno izvajano delo z uporabniki, dajo amortizirati in odpraviti tovrstne disfunkcionalne psihološke strukture pri velikem številu uporabnikov in na ta način preprečiti njihovo nadaljnjo napredovanje v smeri razvoja psihosocialnih patoloških struktur in posledično socialne izključenosti. To pomeni da v primeru, če se tem potencialnim uporabnikom ne zagotovi pravočasna pomoč in podpora, obstaja veliko tveganje, da se mnogi med njimi ne bodo mogli uspešno »prebiti« skozi to razburkano obdobje svojega razvoja (težave pri odraščanju v kontekstu zgodnje adolescence) in da bodo v prihodnosti potrebovali specializirano strokovno pomoč. To pa bo zahtevalo ne le večja finančna sredstva, temveč tudi večjo angažiranost strokovnih služb, in kar ni najmanj pomembno, bo na psihološki ravni zahtevalo veliko več trpljenja za posameznika in njegovo družino ter za njegovo okolje.

Naš program je na voljo uporabnikom povprečno 8 ur mesečno. Pisarna našega društva je za uporabnike (in njihove starše) odprta vsak delovni dan (od pon. do pet.) od 9.00 do 17.00.

Program	Povprečno število ur vključenosti uporabnikov na mesec
Intenzivni del programa (UMS)	8 - 10 ur
Intenzivni del programa (DMS)	6 - 8 ur
Ekstenzivni del programa	4 - 6 ur
Skupaj	povprečno 8 ur

1.4.2. Pravice uporabnikov

Pravice uporabnikov temeljijo na Etičnem kodeksu dela na področju socialnega varstva. Osnovno načelo, na katerem temelji naše delo (organizacijsko, strokovno ipd.) je načelo integritete in varnosti uporabnikov

ter načelo visokih strokovnih standardov, ki zanje zagotavljajo kvalitetno storitev.

Uporabniki imajo pravico izstopiti iz programa (začasno ali za vedno) kadar koli želijo. Kljub izstopu pa obstaja tudi možnost vrnitve v program. Referenčna skupina, ki odloča o tem je vrstniška skupina ter voditelji skupine (inštruktor skupine MD), iz katere je zainteresirani za vrnitev izstopil. V primeru če program izvajamo za vse učence oddelka pa je ta pravica omejena. Le v primeru, če to zahtevajo starši, lahko konkretni uporabnik izstopi.

Poleg tega imajo uporabniki pravico, da aktivno ne sodelujejo v posameznih delih strukturiranih oblik skupinskega dela (intenzivni del programa) ali tudi v drugih delih aktivnosti, ki niso strukturirane (npr. metoda projektnega učenja). Potrebno je samo, da pred začetkom aktivnosti napovedo svojo željo po nesodelovanju. V nadaljevanju so lahko prisotni v prostoru in se lahko brez dodatnih razlag zopet vključijo v naslednjo fazo iste delavnice. Torej, uporabniki lahko izbirajo in niso prisiljeni početi nekaj, kar jim v tem trenutku ne ustreza. Seveda, ta pravica ima tudi svoje omejitve. Recimo, če se nesodelovanje dogaja pre pogosto, se potemtako tematizira v skupini z namenom, da se ugotovi, če je to moteče za ostale člane skupine. Če se to izkaže kot moteče za njih, se od omenjenega člana zahteva, da korigira svoje vedenje, in da se dokončno odloči. V primeru, če vztraja pri nespoštovanju občutkov in stališč skupine, pa se ga lahko tudi izloči iz nje, zlasti v primeru, če deluje destruktivno in onemogoča njeno funkcioniranje in izvajanje aktivnosti. V najhujših primerih je ta izločitev lahko tudi trajna, vendar je navodilo, ki ga damo izvajalcem, da se je treba temu izogibati. Na tak način se uporabniki tudi učijo usklajevanja svojih potreb in želja s potrebami in željami drugih ter funkcioniranja v skupini in v socialnem okolju nasploh ter odgovornosti za svoje odločitve.

Vsekakor imajo uporabniki pravico dajanja pobud in iniciativ glede vsebinskega dela programa ter njegovih nadgradenj in sprememb. Za nekatere aspekte programa (intenzivni del) je za te pobude pristojna referenčna skupina strokovnih mentorjev in strokovni vodja programa. Za druge pa je to (ekstenzivni del programa) strokovni mentor in mentorska skupina prostovoljcev ter svetovalna služba OŠ.

1.4.3. Vloga uporabnikov pri načrtovanju aktivnosti

Uporabniki našega programa aktivno sodelujejo pri ustvarjanju dela programa, ki jim je namenjen. Del tem, ki se obravnavajo s pomočjo različnih metod v okviru ekstenzivnega dela programa, se formira na osnovi njihovih aktualnih potreb, enako kot tudi na podlagi sugestij svetovalnih služb OŠ, na katerih izvajamo program. Pri organizaciji in izvedbi aktivnosti izven šolskega prostora pridobivamo dovoljenja njihovih staršev.

Pri evalvaciji sodelujejo uporabniki tako, da izpolnjujejo anonimne vprašalnike, v katerih izražajo svoja mnenja o organizaciji, vsebini in učinkih programa. Tudi v izvajanje strukturiranih oblik skupinskega dela (kot tudi nestrukturiranih) je vgrajen mehanizem »povratne informacije« ('*feedback*') o tem, kako je le-ta deloval na sodelujoče. Tako so uporabniki aktivni oziroma lahko vplivajo na potek programa in njegove vsebine. Občutja in zadovoljstvo uporabnikov sta pomembna elementa, ki v veliki meri vplivata na učinkovitost

samih aktivnosti, ki jih izvajamo. Res pa je, da samo zadovoljstvo uporabnikov ni edini in ključni element za oceno uspešnosti izvedbe našega programa. Uporabniki v našem programu so torej aktivni soustvarjalci programa. Obenem pa tudi sodelujejo pri izvajanju določenih segmentov programa (ekstenzivne dejavnosti), pri katerih, skupaj s prostovoljci, ki so voditelji skupin, pripravljajo in izvajajo aktivnosti na OŠ in v katere se vključujejo njihovi vrstniki. Notranja evalvacija programa, ki jo izvajamo vsako leto, pa temelji na samooceni uporabnikov o stopnji in vrsti vpliva programa na njih. Tako so pri evalvaciji le-ti zelo aktivni in dejansko ključni dejavnik.

1.4.4. Etika dela z uporabniki

Pri izvajanju našega programa delujemo v skladu s Kodeksom etičnih načel na področju socialnega varstva. V ospredju je integriteta, avtonomija in pravica do svobodne izbire ter varnost uporabnikov ob zagotovitvi znanstveno utemeljenega in kakovostno strokovno izvedenega dela z njimi. Pri usposabljanju prostovoljcev le-te seznanimo z omenjenim kodeksom, del katerega je tudi zapisan v dogovoru o sodelovanju, ki ga z njimi podpisemo ob začetku sodelovanja. Spoštovanje omenjenega kodeksa je tudi ena izmed obveznosti, ki je vpisana v omenjenem dogovoru. Omenjeni kodeks je tudi izobešen na vidnem mestu v naši pisarni, kot tudi v pisarnah naših partnerskih organizacij, ki so vključene v Nacionalno mrežo Mladinske delavnice.

1.4.5. Organizacija dela z uporabniki

Praktična strategija izvajanja programa »Mladinske delavnice« je zasnovana na delovanju na skupino uporabnikov, na generacijo uporabnikov ter delno na okolje oziroma predvsem na socialno okolje uporabnikov. Širjenje razvojnih in socialnih možnosti za uspešno obvladovanje njihove razvojne krize in preprečevanja socialne izključenosti je temeljno načelo te strategije. Moto te strategije je: »Pomagati posameznikom, da pomagajo sami sebi«.

1.5. NAČIN DELA IN IMPLEMENTACIJA PROGRAMA

1.5.1. Metode dela

Pri izvajanju programa uporabljamo različne metode dela, od katerih so najbolj pogoste naslednje:

- strukturirano skupinsko delo (*vnaprej strukturirane delavnice*),
- nestrukturirano skupinsko delo (*delavnice odprtega tipa*),
- individualne konzultacije,
- predavanja in posredovanje informacij,
- nastopi v medijih.

Pri neposrednem delu z uporabniki je v obliki strukturiranega skupinskega dela posamezna tema obdelana s pomočjo metode »delavnica«. Gre za sklop socialnih iger, igranja vlog in simulacijskih iger, nedokončanih zgodb, vodenih fantazij ipd., ki so povezane v strukturirano celoto s pol dirigiranimi

diskusijami (vnaprej določen vrstni red, jasno opredeljeni cilji, sokratska metoda vodenih diskusij ...). To je vnaprej pripravljen scenarij dela z majhno skupino (8-12 uporabnikov), ki ga moderator izvaja po vnaprej določenem vzorcu. Teme posameznih delavnic so pridobljene iz kategorij razvojnih nalog adolescence, s katerimi se uporabniki soočajo v začetni fazi tega razvojnega obdobja v različnih arenah svojega življenja (družina, šola, medvrstniški odnosi, spolnost, samopodoba).

Vsaka delavnica ima jasno opredeljene cilje in namene ob izoblikovani strukturi, ki narekuje določen vrstni red socialnih iger in drugih tehnik, kombiniranih s pol dirigiranimi razgovori, ki so vodeni z uporabo določene tehnike.

Ta metoda strukturiranega skupinskega dela, ki smo jo razvili v okviru našega programa, omogoča emocionalno in intelektualno angažiranje vseh članov skupine ter posredovanje znanja na osnovi učenja skozi lastno izkušnjo (strukturirano izkustveno učenje in socialno učenje) in angažiranjem udeležencev (učenje s pomočjo odkrivanja). Vzpodbujanje aktivne participacije in divergentnega mišljenja vseh članov skupine je eden izmed temeljev naše praktične strategije. Delavnice namreč ne vsebujejo konkretnih receptov za rešitev konkretnih problemov, temveč predstavljajo spodbuden psihosocialni ambient, v okviru katerega se eksperimentira in išče optimalno rešitev (ali enakovredne rešitve) za probleme, ki se tematsko obravnavajo v njej, oziroma za spreminjanje in nadgradnjo lastnih obstoječih vzorcev mišljenja, čustvovanja in vedenja. Delavnica, kot metoda dela, vsebuje vnaprej pripravljen scenarij, ki ga bo vodja skupine uporabnikov realiziral pri delu z njimi. Temeljni pristop pri moderiranju dinamike skupine je t. i. *sokratska metoda*, ki vključuje, s strani moderatorja, spodbujanje članov skupine k individualni in skupinski participaciji in refleksiji ter spodbujanje izmenjave doživetij in spoznanj med člani skupine na enakopravni osnovi ter na podlagi sistematičnega in doziranega zastavljanja ustreznih vprašanj, ki jih moderator zastavlja skupini. Pri tem se spodbuja divergentno/ustvarjalno mišljenje, ne pa konvergentnega in reproduktivnega.

Pri ekstenzivnem delu programa, ki je namenjen ostalim učencem najstniške starosti na OŠ, na katerih izvajamo intenzivni del programa, enako kot tudi na šolah, na katerih ga ne izvajamo (kjer izvajamo le občasne aktivnosti), uporabljamo tako strukturirane oblike skupinskega dela (vnaprej pripravljene delavnice) kot tudi nestrukturirane oblike skupinskega dela, včasih tudi predavanja in posredovanje informacij preventivnega pomena. Te aktivnosti se izvajajo tudi v kombinaciji z uporabo različnih medijskih vsebin; to je ogled ustreznega, najstniški populaciji primernega, filma, ki obravnava zeleno tematiko, v kombinaciji s strukturirano ali nestrukturirano obliko skupinskega dela. Tovrstne aktivnosti običajno izvajamo v dogovoru s svetovalno službo OŠ v okviru dnevov dejavnosti, ali pa v okviru razrednih ur (v tem primeru brez ogleda filma). Izbira tematike teh aktivnosti je pogosto povezana z akutnimi problemi in težavami, ki jih svetovalna služba prepoznava med učenci te starostne skupine, ki je ob enem ciljna uporabniška populacija našega programa.

En del ekstenzivnih aktivnosti, ki bazira na aktualnih potrebah uporabnikov, je bolj disperziven in se usklajuje na ravni mentorskih skupin, ki delujejo v lokalni skupnosti (to so različne družabne aktivnosti, izleti, itd.).

To kar se dogaja v skupinah uporabnikov (ne glede na to ali je to UMS ali DMS) med izvajanjem strukturiranih oblik skupinskega dela (delavnice), je svojevrstna simulacija psihosocialnega dogajanja v »naravni« vrstniški adolescenčni skupini, le da je v okviru našega programa dinamika znotraj nje moderirana s strani za to usposobljenega izvajalca, ki pripada isti generaciji (v sociološkem pomenu te besede) kot uporabniki, zato našo strategijo imenujemo **vrstniško izobraževanje/peer education**. V primeru našega programa je to varianta praktične strategije, v okviru katere starejši adolescenti (študenti ali mladi brezposelni) delajo z mlajšimi (osnovnošolci). Osnovni namen dela prostovoljcev z najstniškimi skupinami je, da se spodbudijo psihosocialni procesi, ki so karakteristični za vrstniške adolescente skupine in se običajno dogajajo v »naravni« situaciji (v okviru njihovega prostega časa), ter da se ti procesi z ustreznim moderiranjem skupinske dinamike usmerjajo v za progresivno rast in razvoj sodelujočih koristno smer. Skozi takšen način dela uresničujemo temeljne cilje programa. Pri tem pa se na podlagi t. i. sokratske metode, vodenja diskusije, usmerjanja in fokusiranja pozornosti in spodbujanja refleksije skupine, zagotavlja divergentnost rešitev (problemskih situacij in dilem, ki se odpirajo znotraj delavnice), ki zadostujejo kriterijem progresivne rasti in razvoja, oziroma doseganja višjega nivoja socialne kompetentnosti uporabnikov ter omogočanje ustreznih pogojev za pridobivanje koristnih znanj palete socialnih veščin in vrste strategij za obvladovanje njihovih življenjskih kriz in stisk, kot tudi ustrezne motivacije za uporabo pridobljenega v vsakdanjem življenju.

Naš program izvajamo s skupinami uporabnikov. Velikost teh skupin je različna, giblje pa se v okvirih od 8 do 12 uporabnikov na skupino. Uporabniki so vključeni v paleto različnih aktivnosti, ki jih izvajamo kontinuirano (iz tedna v teden), skozi celo šolsko leto.

Programski del (na izvedbeni ravni) je razdeljen na dva dela, in sicer na:

1. Intenzivni del programa; ta del programa je vnaprej strukturiran (delavnice in druge aktivnosti) in ga z uporabniki izvajamo iz tedna v teden, skozi celo šolsko leto. Uporabniki se združujejo v majhne skupine na dva načina:

- formirajo se UMS (umetne mladoletniške skupine) – člani teh skupin so iz različnih razredov, ki se združujejo na pobudo svojih razrednikov, svetovalnih služb in njihovih staršev ali pa po lastni iniciativi. Te skupine vsebujejo od 8 do 12 udeležencev. Srečujejo se redno, tedensko, po minimalno 2 šolski uri. Poleg tega so vključeni tudi v druge aktivnosti, ki jih izvajamo v okviru ekstenzivnega dela programa. Članstvo v teh skupinah je načeloma stalno oziroma fiksno. Na ta način program izvajamo v okviru izbirnih interesnih dejavnosti na šoli.
- formirajo se DMS skupine (delo v majhnih skupinah) – vsi učenci iste razredne stopnje (oddelka) iz iste OŠ se razdelijo v več manjših skupin. Tudi te skupine vsebujejo praviloma od 8 do 12 udeležencev in so stalne oziroma fiksne. Ista skupina udeležencev se srečuje redno,

skozi celo šolsko leto. Na ta način je ta del programa uporabnikom na razpolago 2 šolski uri tedensko. Poleg tega so le-ti vključeni tudi v druge aktivnosti, ki jih izvajamo v okviru ekstenzivnega dela programa. Na ta način program izvajamo ali v okviru razrednih ur, ali/in v okviru dodatnih ur, ki jih šola vgradi v urnik s posebnim namenom za izvajanje aktivnosti našega programa. Te dodatne razredne ure se na nekaterih OŠ potrdijo tudi s strani Sveta staršev.

2. Ekstenzivni del programa izvajamo občasno, vendar skozi celo šolsko leto. Namenjen je učencem, ki niso vključeni v intenzivni del programa na šolah kjer program izvajamo intenzivno; v tovrstne aktivnosti so občasno vključeni tudi učenci 8-ih in/ali 9-ih razredov na šolah, na katerih programa ne izvajamo v intenzivni obliki. Tudi ta del programa vsebuje dva dela, in sicer prvi, ki ga izvajamo redno ter drugi, ki ga izvajamo občasno v obliki delavnic, družabnih srečanj, izletov... Ekstenzivni del programa je uporabnikom na razpolago 4 do 6 ur mesečno. Ekstenzivne dejavnosti, ki jih izvajamo bolj redno so običajno tematsko vezane na rizično vedenje mladih (kot npr. konzumiranje alkohola in prepovedanih drog, medvrstniško nasilje, neodgovorno spolno vedenje ipd.). Običajno ga izvajamo v majhnih skupinah uporabnikov, vendar članstvo teh skupin ni stalno, spreminja se od aktivnosti do aktivnosti.

Del teh aktivnosti je namenjen tudi spodbujanju razvoja in krepitve socialne mreže uporabnikov. Poleg zgoraj navedenih metod in ravnanj, ki so neposredno namenjeni uporabnikom, je tudi vrsta drugih, ki so namenjeni prostovoljcem in strokovnim delavcem/mentorjem programa »Mladinske delavnice«, kot tudi širši skupnosti. Razen rednih sestankov (na mesečni ravni) za strokovne mentorje, ki so namenjeni koordinaciji aktivnosti in razreševanju aktualnih težav pri implementaciji programa na lokalni ravni, ter usklajevanju izvajanja skupnih aktivnosti, zanje (občasno in po potrebi) izvajamo tudi strokovna izpopolnjevanja in tematska srečanja. Teme, ki jih pri tem obravnavamo (občasno ob pomoči zunanjih predavateljev) so posredno ali neposredno povezane s samim programom in njegovo implementacijo. Za prostovoljce izvajamo različne aktivnosti, ki razen začetnega intenzivnega 100-urnega usposabljanja vsebujejo tudi tematska srečanja zaradi njihovega izpopolnjevanja, kot tudi družabna srečanja, ki so bolj namenjena krepitvi njihovega medsebojnega povezovanja in motivacije za njihovo nadaljnjo sodelovanje.

V okviru izhodiščnega koncepta našega programa so predvidene tudi aktivnosti in ravnanja namenjena staršem starostne skupine naših uporabnikov, kot tudi njihovim učiteljem. Kot je znano, rezultati preventivnih intervencij v primeru, če se sočasno dela z najstniki in njihovimi starši (v ločenih skupinah) so ne le učinkovitejši, temveč tudi trajnejši. To enako velja tudi v primeru, če je pri izvajanju preventivnih aktivnosti vključena celotna šola. Pri tem so zlasti pomembni učitelji, ki imajo največ neposrednega stika z učenci.

Zaradi pomanjkanja finančnih sredstev in kadra teh aktivnosti ne izvajamo že 15 let. V 90-ih letih prejšnjega stoletja smo razvili in uspešno izvajali program za starše z nazivom »Rastimo skupaj s svojimi otroki«. To je bil program za starše najstnikov, ki imajo že izražene težave pri odraščanju, kot tudi za druge

starše, katerih mladostniki v tem času še nimajo tako izraženih težav, vendar se tudi nahajajo v tem občutljivem razvojnem obdobju (dvigovanje starševske kompetence).

V bližnji prihodnosti načrtujemo osvežitev in oživitev programa dela s starši najstnikov, ki so vključeni v program »Mladinske delavnice«. To je seveda odvisno od zainteresiranosti potencialnih sofinancerjev za razvoj in izvajanje tovrstnega programa, kot posledično tudi kadrovskih zmožnosti za implementacijo. Namreč, takšen program ne morejo realizirati prostovoljci, študenti/mlajši brezposelni, temveč ustrezno usposobljeni strokovnjaki.

V 90-ih letih smo tudi uspešno izvajali seminarje za izpopolnjevanje učiteljev in strokovnih delavcev v OŠ po Sloveniji. Veliko učiteljev, zlasti tistih, ki poučujejo Državljanško vzgojo, kulturo in etiko (DKE) tudi danes pri svojem delu z učenci uporabljajo metode in tehnike, ki smo jih razvili v okviru našega programa. Glede na to, da nimamo vpogleda v njihovo delo, je težko reči v kolikšni meri upoštevajo principe in načela ter teoretična izhodišča in smernice, ki smo jih razvili v okviru našega programa za preventivno delovanje z najstniki zgodnje adolescentne starosti, zato je tudi težko govoriti o učinkih njihovega dela. Zaradi zahtevnosti in visokih formalnih pogojev, ki jih imajo razpisi Zavoda za šolstvo RS za tovrstne seminarje strokovnega izpopolnjevanja pedagoškega kadra, smo morali prenehati z izvajanjem tovrstnih seminarjev, čeprav je odziv osnovnošolskih učiteljev na naših seminarjih bil zelo pozitiven. To je razumljivo, z ozirom da je preventiva kot strokovno področje dela vsebinsko zelo malo prisotna pri njihovem osnovnem visokoškolskem izobraževanju.

1.5.2. Faze implementacije programa »Mladinske delavnice« v lokalni skupnosti - cikel enega šolskega leta

V nadaljevanju bomo predstavili faze priprave in izvedbe programa »Mladinske delavnice« (v nadaljevanju MD) na ravni lokalne skupnosti. Predstavili bomo naloge, ki jih mora mentor (s koordinatorjem ali brez) v programu MD opraviti, da bi bil program MD uspešno implementiran. Pri tem izhajamo iz dejstva, da izvedba našega programa v lokalni skupnosti že poteka, in da je bil ta pred tem izvajan vsaj eno šolsko leto. V primeru, da se program pred tem ni izvajal, je potrebno opraviti še dodatna dela, ki bodo predstavljena na koncu. Naloge, ki jih morajo mentorji/koordinatorji programa opraviti, bodo predstavljene v časovni dimenziji, tako da se bo operativni plan za njihovo izvedbo oblikoval bolj uspešno.

1. faza: Preliminarna evalvacija in sklenitev dogovora o izvajanju programa v naslednjem šolskem letu (maj, junij)

Potrebno je, da mentor v maju (tekočega leta) organizira in izvede srečanje s predstavnikom svetovalnih služb OŠ, v katerih poteka izvedba programa MD v tekočem šolskem letu. Potrebno je, da so na tem sestanku navzoči tudi razredniki razredov, v katerih se v tekočem letu program izvaja v DMS skupinah (torej za vse učence oddelka). To je priložnost za preliminarno evalvacijo procesa izvedbe programa (dosežki, problemi in težave itd.), ki se opravi v okviru tega sestanka. Če se program (v okviru DMS skupin) ne izvaja

na tej OŠ, potem prisotnost razrednikov iz te OŠ ni nujno potrebna, je pa zaželena. Vsekakor pa je na tem sestanku potrebno doseči, razen refleksije procesa dotedanje izvedbe programa na tej šoli, tudi jasen dogovor o izvedbi programa na tej OŠ v naslednjem šolskem letu ter o načinu te izvedbe (strategija UMS ali strategija DMS), oziroma o obsegu njegove izvedbe (npr. samo 8. razredi, ali 8. in 9. razredi; 2 oddelka ali več istega razreda ipd.). Ta sestanek se lahko organizira ločeno, posebej za vsako OŠ. Lahko pa se organizira tudi skupni sestanek, ki bi lahko bil tudi priložnost za tesnejše povezovanje in ustvarjanje pogojev za sodelovanje pri izvajanju različnih preventivnih aktivnosti kampanjskega tipa, ki jih na tem sestanku lahko načrtujete skupaj.

Vsekakor je takrat potrebno aktivnosti v okviru tako intenzivnega kot tudi ekstenzivnega dela programa načrtovati in jih celo terminsko in vsebinsko opredeliti, zato ker jih je potrebno zapisati v letni načrt šole za naslednje šolsko leto.

2. faza: Nabor novih prostovoljcev (maj, oktober)

Že meseca maja je potrebno pričeti z naborom novih prostovoljcev, ki bodo po uspešno opravljenem usposabljanju pričeli z izvedbo programa MD v naslednjem šolskem letu. Usposabljanje novih prostovoljcev se običajno izvaja meseca oktobra.

Razen medijskih kampanj, ki jih izvajamo na nacionalni ravni, in za katere skrbi Društvo za preventivno delo kot koordinator izvedbe programa MD na nacionalnem nivoju, je za nabor novih prostovoljcev potrebno pripraviti, organizirati in izvesti tudi medijsko kampanjo na lokalni ravni. V lokalnih skupnostih, v katerih obstajajo lokalne radijske in televizijske postaje, je le-te potrebno zaprositi za brezplačno in večkratno predvajanje oglasov/povabil novim prostovoljcem. Če obstaja možnost, pa je zaželeno, da se z lokalnimi mediji dogovori tudi za kakšno gostovanje v kateri izmed njihovih oddaj. To je tudi priložnost, ne le za povabilo novim prostovoljcem, temveč tudi za širšo predstavitev programa MD, načina dela in njegovih učinkov oziroma koristi, ki jih imajo posamezniki, družine in skupnost od našega programa. Poleg medijskih kampanj je za informiranje in povabilo potencialnim prostovoljcem v lokalni skupnosti, potrebno izkoristiti tudi druge komunikacijske kanale. Recimo: lokalni zavod za zaposlovanje (za mlade brezposelne); lokalna mesta, kjer se zbirajo mladi, npr. študentski domovi in fakultete (če v lokalni skupnosti obstajajo takšne ustanove), kjer se lahko izobesijo plakati in razdelijo zloženke; lokalni CSD-ji, kamor se lahko posredujejo povabila mladim brezposelnim, ki so iskalci denarne socialne pomoči ipd.

Pri naboru novih prostovoljcev je pomembno, da se zagotovi tudi sodelovanje aktivnih prostovoljcev, saj so njihove izkušnje najboljša promocija. Njihova povabila sovrstnikom so najučinkovitejša reklama programa, zato jih je potrebno pripeljati s seboj na radijsko postajo in jih tudi angažirati, da kolegom na fakulteti razdelijo povabila, ter da jih direktno nagovorijo na predavanjih ali vajah (skupaj s strokovnim mentorjem, ki bo predstavil program) itd. Namreč, tki. 'živa beseda' je vsekakor najbolj učinkovit način promoviranja programa in pridobivanja potencialnih študentov, za to, da se angažirajo kot prostovoljci. Zato je potrebno tovrstne predstavitve organizirati povsod kjer program

izvajamo (v univerzitetnih centrih in bližnjih mestih, ki niso preveč oddaljena od njih).

Potrebno je uporabiti tudi elektronske medije (npr. študentske e-mailing liste in/ali študentska društva, Facebook, Instagram, prostovoljske spletne strani kot npr. www.prostovoljstvo.org ter druge spletne portale).

3. faza: Predstavitev programa staršem, uporabnikom in novim razrednikom ter drugi del nabora prostovoljcev (od druge polovice avgusta do prve polovice oktobra)

V primeru, da se bo program MD v lokalni skupnosti izvajal tudi v DMS skupinah, je potrebno organizirati srečanje z razredniki teh razredov. Skupaj s predstavniki svetovalne službe je razrednikom potrebno predstaviti program ter naša pričakovanja in način sodelovanja v tekočem šolskem letu.

Predstavitev programa MD staršem je potrebno opraviti na prvih roditeljskih sestankih. Ta predstavitev naj ne bi bila daljša od 10 min. V ospredju te predstavitve naj bodo izpostavljene koristi in dobrobit za tiste najstnike, ki se bodo redno udeleževali našega programa. Spregovoriti je tudi potrebno o dosedanjih rezultatih in referencah programa ter o dejstvu, da je program MD za učence brezplačen in da izvedbo le-tega finančno podpira nekaj ministrstev in lokalna skupnost. To predstavitev naj opravi mentor ali nekdo izmed izkušenih prostovoljcev. Če načrt izvedbe programa predvideva izvedbo v DMS skupinah, potem ni potrebe, da se ga najstnikom posebno predstavlja v septembru. Koristno pa je, da v tem primeru razrednik septembra v svojem razredu napove, kako bo potekala izvedba programa MD od oktobra dalje. O tem se je potrebno dogovoriti z razredniki oddelkov, ki bodo vključeni v program v tekočem šolskem letu.

V primeru, da je predvidena izvedba programa MD s strategijo UMS skupine, pa je potrebno program predstaviti učencem, za katere bo program izvajan (8. in/ali 9. razred), že septembra. To nalogo naj opravijo izkušeni prostovoljci. V dogovoru z razredniki se ta predstavitev lahko opravi med razredno uro. Na kratko se predstavi teme in način dela pri izvedbi programa; poskusno pa se lahko tudi izvede katera izmed iger. Obenem pa se učence povabi, da se vključijo v UMS skupino, ki bo delovala kot ena izmed izbirnih interesnih dejavnosti.

Od sredine septembra je potrebno začeti izvajati tudi drugi del nabora za nove prostovoljce, seveda, če v maju ni bilo zadostnega odziva. Še posebej je potrebno izkoristiti prvo polovico oktobra za bolj intenzivno kampanjo, zlasti v mestih, v katerih obstajajo fakultete. V dogovoru s predavatelji na teh fakultetah, je potrebo v tem času direktno nagovoriti študente in jih povabiti k sodelovanju.

4. faza: Usposabljanje novih prostovoljcev ter začetek izvedbe programa MD na OŠ (oktober/november)

Usposabljanje novih prostovoljcev običajno poteka v oktobru. Datumi so običajno znani več kot mesec dni vnaprej. Potrebno je, da se izvajanje programa na lokalni ravni s prostovoljci, ki nadaljujejo sodelovanje in zato ne

potrebujejo usposabljanja, na nekaterih OŠ začne že v drugi polovici septembra ali v prvi polovici oktobra.

Po opravljenem usposabljanju za nove prostovoljce je potrebno čim prej izvesti prvo mentorsko srečanje. Na tem srečanju je potrebno prostovoljce seznaniti z vsem, kar je pomembno in potrebno, da bi uspešno začeli z izvajanjem programa, kot npr.: na kateri OŠ bodo delali in kdo je kontaktna oseba iz svetovalne službe; s kom bodo sodelovali v paru; razdeli se jim tudi potreben material ter priročnik, v katerem je zapisan program in delavnice; dogovori se o načinu dela in sodelovanja v mentorski skupini, ter terminih mentorskih sestankov; seznaneni se jih s podrobnejšim načrtom izvajanja programa MD in njihovimi nalogami; predstavi se jim tudi obrazce za poročila, ki jih morajo oddajati mentorju itd.

5. faza: Redno izvajanje intenzivnega dela programa in občasno izvajanje ekstenzivnega dela programa

Program MD se izvaja vsak teden, skozi celo šolsko leto. Stari (lanskoletni) prostovoljci, ki nadaljujejo sodelovanje v tekočem šolskem letu, naj bi pričeli z izvedbo programa že ob koncu septembra in/ali na začetku oktobra. Novo usposobljeni prostovoljci pa pričnejo z izvedbo programa v drugi polovici oktobra in/ali na začetku novembra. Če program izvajajo s strategijo UMS skupine, se v okviru intenzivnega dela programa z njo srečujejo enkrat na teden in izvajajo že vnaprej pripravljene tematske delavnice. Če program izvajajo s strategijo DMS, se s skupino srečujejo dvakrat na mesec. Vsi učenci iste razredne stopnje (razreda) istega oddelka, se razdelijo v manjše skupine (8-12 udeležencev) in v ločenih prostorih oba prostovoljca izvajata isto tematsko delavnico. Torej, prostovoljca se izmenično, vsak teden, srečujeta z drugo skupino. Delavnice, ki jih izvajata, so prilagojene za 45 minutno izvajanje. Čeprav so vsebinsko skrajšane, omogočajo obdelavo tem na približno enak način kot so le-te v okviru strategije UMS skupine. Običajno sta na OŠ dva oddelka 8. in 9. razreda. Če se na OŠ izvaja program tudi za 9. razrede, se običajno na tej OŠ angažirata dva dodatna prostovoljca.

Občasno se izvajajo tudi ekstenzivne dejavnosti (npr. ogled filma z razgovorom ipd.). V novembru je priložnost, da se kaj spregovori in naredi v zvezi s konkretnim rizičnim vedenjem, ki je povezano s konzumiranjem in potencialno odvisnostjo od prepovedanih drog in psihoaktivnih substanc nasploh. December je mesec, v katerem lahko sodelujemo pri splošni kampanji, ki je namenjena preprečevanju okužbe z virusom HIV in drugimi spolno prenosljivimi boleznimi. Vse te kampanje so priložnost za posredovanje ustreznih informacij ter za pogovor o teh temah, s posebnim poudarkom na načinu, kako jih razumemo in upoštevamo v svojem življenju. Kot vemo, sama informacija ni preprečevanje, oziroma ne zadostuje le informiranje, ki mora biti razvojno prilagojeno ciljni skupini. Potrebno je tudi narediti dodatni napor, ki bo zagotovil ustrezno razumevanje, sprejemanje in upoštevanje posredovanih informacij, kot tudi njihovo vgraditev v njihove življenjske navade. Program se občasno izvaja tudi na šolah, na katerih zaradi mnogoterih razlogov ni možno zagotoviti intenzivno izvajanje programa. Ob dogovoru s svetovalno službo konkretne in zainteresirane šole se program izvaja za učence 8. in/ali 9. razredov po isti metodiki izvedbe programa v primeru njegovega intenzivnega izvajanja, vendar pa manj

pogosto. V tem primeru program izvajamo enkrat mesečno, lahko tudi redkeje, kar je odvisno od zainteresiranosti same šole, ter kadrovskih in finančnih zmožnosti izvajalcev.

V spomladanskem delu pa je zaželeno izvesti obsežnejšo ekstenzivno aktivnost, ki je tematsko vezana na določeno rizično vedenje mladih oziroma na določena tveganja, ki so jih mladi deležni v obdobju zgodnje adolescence. To so: področje odvisnosti od psihoaktivnih substanc (droge, alkohol, cigarete); medvrstniško nasilje in vandalizem mladih; tvegano in neodgovorno spolno vedenje/najstniška nosečnost; nekemične odvisnosti (hazarderstvo, internet, TV); avtodestruktivnost in samomorilnost (vključno s socialno izoliranostjo); izpostavljenost stresu (šolski neuspeh, družinska patologija ...) itd. Teme tovrstnih obsežnejših aktivnosti so lahko tudi zaželeni in za rast in razvoj koristna stanja in vedenja, kot npr.: zdravje in zdrav način življenja, strpnost in solidarnost, predstavitev različnih poklicev, skupno dobro ...

6. faza: Drugostopenjsko usposabljanje prostovoljcev, krepitev njihove motivacije za delo in partnerske vloge ter evalvacija programa (marec - maj)

Pomembno je, da mentor posebno pozornost posveti izgradnji kvalitetnega delovnega odnosa s prostovoljci, v mentorski skupini, iz katere postopoma gradi delovni tim. Pri tem je negovanje prostovoljcev, zlasti krepitev njihove motivacije za delo, tudi pomemben del nalog, ki jih ima mentor pred očmi pri svojem delu z njimi. Zato je potrebno občasno organizirati tudi aktivnosti, ki so namenjene prostovoljcem in niso neposredno vezane na delovne naloge, ki jih oni opravljajo pri izvedbi programa. Potrebno je npr. organizirati družabna srečanja, izlete, piknike ipd. Odvisno od zmožnosti, ki obstaja v lokalni skupnosti, pa bi bilo za prostovoljce zaželeno zagotoviti, po možnosti redno in ciklično, brezplačne vstopnice za različne kulturne manifestacije ali za kino ali za gledališke predstave ipd., ki se dogajajo v konkretni lokalni skupnosti.

V začetku pomladi se izvaja drugostopenjsko usposabljanje prostovoljcev, ki je sicer krajše (dvodnevno) od začetnega. To usposabljanje ima drugačno funkcijo kot začetno, ker je manj fokusirano na pridobivanje novih znanj in veščin, bolj pa na refleksijo izkušenj in znanj pridobljenih tekom izvajanja programa MD, kot tudi pridobivanje znanj in veščin za samostojno oblikovanje strukturiranih oblik skupinskega dela. Namen druge stopnje usposabljanja je tudi spodbujanje prostovoljcev, da delajo na področju preventive tudi v bodočnosti ter da tudi sami ustvarjajo preventivne intervencije na področju socialnega in zdravstvenega varstva ter na področju vzgoje in izobraževanja.

V maju je predvideno izvajanje evalvacije učinkov programa. Vprašalnike za oceno njegovih učinkov anonimno izpolnijo uporabniki programa in prostovoljci. V okviru vprašalnikov, ki jih izpolnjujejo uporabniki in prostovoljci, imajo le-ti priložnost, da anonimno ocenijo vpliv in dosežke programa na njih, kot tudi da ocenijo delo svojih voditeljev. Najstniki lahko ocenijo delo, ki so ga prostovoljci opravljali z njimi; prostovoljci pa lahko ocenijo delo svojih mentorjev. Mentorji pa bodo imeli priložnost, da ocenijo delo svojega supervizorja.

Ocene prostovoljcev so pomembne za oceno učinkovitosti našega dela z njimi. Posebno vrednost imajo kot informacija za njihove strokovne mentorje. Poleg tega pa prostovoljci, ki ocenjujejo delo svojega mentorja, na ta način okrepijo občutek, da so enakopravni oz. partnerji z mentorjem v procesu izvajanja programa. Posledično lahko to prispeva k pozitivni odločitvi nekaterih prostovoljcev, da nadaljujejo s sodelovanjem tudi v naslednjem šolskem letu. Izvajanje evalvacijskih vprašalnikov naj bi se končalo v drugi polovici maja.

Mentorji imajo tudi obveznost, da na Društvo za preventivno delo, ki je koordinator izvedbe programa na nacionalni ravni, posredujejo mesečna poročila (do prvega v mesecu za pretekli mesec), polletno finančno in vsebinsko poročilo (v juliju) in zaključno letno finančno in vsebinsko poročilo (v decembru).

1.6. NAČIN IZVEDBE PROGRAMA IN VSEBINE

Program MD izvajamo na lokalni in nacionalni ravni.

A. Na lokalni ravni (na ravni upravne enote) smo v šolskem letu 2024/25 sodelovali z osnovnimi šolami iz lokalnih skupnosti, z lokalnimi centri za socialno delo (enota Koper in enota Ptuj), z MKC Hiša mladih Ajdovščina, z Ljudsko univerzo Celje in Društvom za razvijanje prostovoljnega dela Novo mesto.

Društvo za preventivno delo je skrbelo za izvajanje programa MD v ljubljanski regiji oziroma v: Ljubljani, Medvodah, Domžalah ter v Mariboru.

Neposredno delo z uporabniki so opravljali prostovoljci (večinoma študenti in mladi brezposelni) v sodelovanju s strokovnimi delavci oziroma mentorji v našem programu. Mentorji prostovoljcev so bili večinoma strokovni delavci na področju socialnega varstva. Le-ti so tesno sodelovali s svetovalnimi službami OŠ, kjer je bil program realiziran. Vsi mentorji so bili povezani tudi v Nacionalno mrežo Mladinske delavnice pri Društvu za preventivno delo, ki je bil nacionalni koordinator izvedbe programa. Redno so se sestajali na supervizijskih srečanjih in koordinativnih sestankih (sestanki kolegija projekta).

Intenzivni del programa je bil realiziran na ravni posamične OŠ in lokalne skupnosti. Izvajali smo ga na dva načina, kot je v tem poročilu že bilo opisano (glej poglavje 1.5.1. *Metode dela*).

Program izvajajo strokovni delavci v sodelovanju z za to usposobljenimi prostovoljci (100-urni dvostopenjski seminar). Prostovoljci neposredno delajo z uporabniki na OŠ ali v lokalnih skupnostih, ob zagotavljeni redni podpori (mentorski sestanki) in nadzoru s strani mentorjev. Ob začetku šolskega leta mentorji, skupaj z izkušenimi prostovoljci, program in aktivnosti predstavijo staršem bodočih uporabnikov. V primeru strategije UMS pa se program in njegove aktivnosti še dodatno predstavijo tudi učencem 8-ih in/ali 9-ih razredov, kot je že opisano v poglavju *Faze programa* (glej točko 1.5.2).

V sodelovanju s svetovalno službo in razredniki, se v primeru strategije DMS skupin (vključeni so vsi učenci 8. in/ali 9. razredov) oblikujejo majhne skupine

uporabnikov (8-12 učencev), ki so potem fiksne do konca šolskega leta. Tako prostovoljci z neposrednim delom z uporabniki pričnejo že oktobra. V okviru ciklusa enega šolskega leta, z eno skupino uporabnikov, se realizira 12 do 15 vnaprej pripravljenih in strukturiranih delavnic.

Vsebinski del programa je vezan na razvojno psihosocialno problematiko, s katero se adolescenti srečujejo v okviru svoje razvojne krize. En del tem, ki jih obdelujemo s skupino udeležencev so opredeljene deduktivno iz naslednjih kategorij življenjskih aren, v okviru katerih se pojavljajo razvojne naloge, s katerimi se adolescenti srečujejo v obdobju adolescence, zlasti v tranzicijskem obdobju zgodnje adolescence:

- **izgradnja koncepta o sebi** (samopodoba),
- **odnosi v družini in s starši** (ali skrbniki),
- **odnosi v vrstniški skupini**,
- **šola, učenje in perspektiva prihodnosti**,
- **izgradnja spolne identitete** (spolna orientacija; spolna vloga).

Drugi del tem, ki jih obravnavamo z uporabniki, so povezane z tveganim vedenjem, ki je karakteristično za populacijo te starostne skupine in sicer:

- konzumiranje in potencialna odvisnost od psihoaktivnih substanc (tako legalnih kot tudi ilegalnih), vključno z potencialnimi nekemičnimi zasvojenostmi
- medvrstniško nasilje in potencialna delikventnost
- spolno prenosljive bolezni in potencialna najstniška nosečnost.

Tematske delavnice², ki jih obravnavamo v 8-ih in 9-ih razredih osnovne šole so naslednje:

8. razred		9. razred
DMS	UMS	DMS/UMS
Spoznavanje I	Spoznavanje I	Spoznavanje II
Verbalna komunikacija	Verbalna komunikacija	O odraslih
O prijateljstvu	O prijateljstvu	Moja prihodnost – zame priložnost
Spoznavanje samega sebe	Spoznavanje samega sebe	Kako z jezo?
O odgovorni spolnosti; AIDS in spolno prenosljive bolezni	O odgovorni spolnosti; AIDS in spolno prenosljive bolezni	Tudi njim ni lahko
Nasilje in mladi	Nasilje in mladi	Kako z denarjem
O morali	O morali	Avtoriteta
Vrednote	Vrednote	Alkohol in odvisnost
Kakšne starše si želim	Kakšne starše si želim	O zdravi prehrani

² Podrobne vsebine in način dela pri izvedbi programa MD, so opisane v knjigi: Maksimović, Z. (1991). *Mladinske delavnice, Psihološko primarnopreventivni program, namenjen mladostnikom zgodnjega obdobja*, Zoran Maksimović. Ljubljana: Društvo psihologov Slovenije.

Droge in odvisnost	O čustvih	O moških in ženskah
Družbena omrežja	Droge in odvisnosti	Kdo sem
Kako z denarjem	Kaj bi želel biti, ko odrastem?	Jaz sem OK – ti si OK
Pogovor o spolnosti	O šoli	
	Družbena omrežja	
	O strahu	
	Sodelovanje in vodenje	
	Pogovor o spolnosti	

Rezervne delavnice (8. razred):

- DMS/UMS skupina: O šoli, Kreativna delavnica, Kaj bi želel biti, ko odrastem

Rezervne delavnice (9. razred):

- Starši niso le starši, Neverbalna komunikacija, Kreativna delavnica

Zgoraj navedene teme se obravnavajo s pomočjo strukturiranega skupinskega dela oz. metode »delavnica«, ki je opisana v točki 1.5.

Ekstenzivni del programa izvajamo občasno, in sicer skozi celo šolsko leto. Tudi ta del programa vsebuje dva dela, in sicer prvi, ki ga izvajamo bolj redno ter drugi, ki ga izvajamo bolj občasno.

Čeprav je predvideno, da program »Mladinske delavnice« izvajamo kontinuirano za iste uporabnike dve šolski leti, smo zaradi objektivnih okoliščin (sistemska neurejenost področja, finančna in kadrovska podhranjenost itd.), prisiljeni, da dejansko program kontinuirano izvajamo le za učence 8. razredov. Zato smo se tudi odločili, da v situaciji objektivne nezmožnosti, da program izvajamo za iste uporabnike tudi tekom njihovega obiskovanja 9. razreda OŠ, to vsaj delno nadoknadimo tako, da za te učence izvajamo vsaj del programa, vsaj nekaj delavnic časom njihovega obiskovanja 9. razreda. Na ta način poskušamo doseči t.i. *'buffer effect'*, kar pomeni, da s pomočjo teh aktivnosti poskušajo utrditi in okrepiti že pridobljena znanja, veščine in stališča, ki so jih zahvaljujoč udeležbi v programu tekom 8. razreda že pridobili. Te aktivnosti izvajamo občasno. Sama izvedba je v veliki meri odvisna od zainteresiranosti same šole oz. njihove šolske svetovalne službe in vodstva šole. Bolj redno in kontinuirano program ekstenzivne aktivnosti izvajamo za učence 8. in/ali 9. razredov na šolah, na katerih zaradi različnih objektivnih okoliščin (nepripravljenost/nezmožnost šole, da organizacijsko prilagodi pouk za izvedbo programa, kadrovska in finančna podhranjenost izvajalcev itd.) ni možno izvajati programa kontinuirano.

V dogovoru s šolsko svetovalno službo posamezne šole, se opredelijo teme delavnic, ki jih tekom šolskega leta izvajamo na ta način, običajno v okviru dnevov dejavnosti ali pa se en del razrednih ur nameni za izvedbo teh delavnic. Na ta način se na posamezni šoli izvede 4-6 tematskih delavnic (optimalno enkrat mesečno).

B. Na nacionalni ravni - Mreža Mladinske delavnice

Društvo za preventivno delo je koordinator izvedbe programa MD na nacionalni ravni že od leta 1995. Naloge, ki jih društvo opravlja, so naslednje:

- strokovna supervizija,
- usposabljanje, izobraževanje in izpopolnjevanje izvajalcev (strokovnih vodij, prostovoljcev),
- strokovna podpora in svetovanje izvajalcem,
- promocija programa ter socialne preventive v širši in strokovni javnosti,
- strokovni razvoj programa ter povezovanje s sorodnimi domačimi in tujimi programi,
- povezovanje izvajalcev ter koordiniranje izvajanja programa MD v RS ter strokovni nadzor,
- izvajanje integrativnih dejavnosti (poletne šole, tabori ...) ter nacionalnih kampanj,
- evalvacija realizacije programa v celoti,
- publicistična dejavnost (izdelava informativnega in promocijskega gradiva, oblikovanje in izdaja priročnikov ...),
- sodelovanje v civilnem dialogu, zlasti pri oblikovanju politik na področju preventive.

1.7. VLOGA PROSTOVOLJCEV V PROGRAMU

Program MD izvajajo strokovni delavci s pomočjo prostovoljcev, ki so študenti (večinoma družboslovnih smeri oziroma bodoči socialni delavci, psihologi, socialni pedagogi, andragogi, pedagogi, sociologi, učitelji itd.) ali mladi brezposelni (visoko izobraženi). Vrstniško izobraževanje ('*peer education*') kot način neposrednega dela z uporabniki skupnostno preventivnih socialnovarstvenih programov, ki se izvajajo na šolah, je učinkovit način za izvajanje tovrstnih aktivnosti. Iz rezultatov vrste različnih raziskav je razvidno celo to, če se aktivnosti programa izvajajo s pomočjo te strategije, da je enako, če ne bolj učinkovito, kot če program izvajajo odrasli oziroma učitelji.

Prostovoljci v okviru našega programa (stari od 18 do 30 let) neposredno delajo z uporabniki pri izvajanju našega programa. Pogoji za to je uspešno opravljeno usposabljanje (100-urni seminar).

Pri izvedbi programa na mesec opravijo po cca. 25 ur prostovoljskega dela (večinoma vsebinsko/strokovno delo, glede na opredelitve Zakona o prostovoljstvu). Neposredno delajo v prostorih OŠ in v lokalnih skupnostih. Program izvajajo za učence višjih razredov OŠ, delajo s skupinami osmo ali/in devetošolcev. Ta del programa se izvaja vsak teden, skozi celo šolsko leto, po vnaprej pripravljenem načrtu (*intenzivni del programa*). Prostovoljci delajo s skupinami uporabnikov (8 do 12 udeležencev iste starostne skupine). Te stalne skupine uporabnikov se oblikujejo z učenci različnih razredov iste generacije (strategija UMS skupin). Na ta način se program izvaja vsak teden z istimi učenci, običajno v okviru interesnih izbirnih dejavnosti.

V okviru intenzivnega dela programa, le-tega prostovoljci izvajajo tudi za celo generacijo osmo in/ali devetošolcev (strategija DMS skupin). Na ta način se program izvaja tako, da se vse učence iste razredne stopnje, vsak posamezni

oddelek razdeli na majhne skupine (8-12 uporabnikov). Tako se program izvaja kontinuirano, skozi celo šolsko leto, iz tedna v teden – učenci, ki obiskujejo isti oddelek pa se programa udeležujejo dvakrat mesečno.

Razen izvajanja intenzivnega dela programa, prostovoljci izvajajo tudi ekstenzivne aktivnosti, tako na sami šoli, na kateri izvajajo program kontinuirano za učence 8. razredov (če za to dosežemo dogovor s samo šolo), kot tudi občasno del programa za učence 8. in/ali 9. razredov na šolah, na katerih program ne izvajamo kontinuirano.

Poleg zgoraj opisanih aktivnosti, se prostovoljci redno udeležujejo tudi mentorskih srečanj, ki so na začetku šolskega leta bolj pogosti (običajno enkrat na teden), kasneje pa manj pogosti (običajno dvakrat na mesec). Mentorske sestanke vodi strokovni mentor, običajno na področju SV, ki je usposobljen za to delo. Mentorski sestanki predvidoma trajajo od 90 do 120 min.

Prostovoljci so tudi aktivni pri načrtovanju dela programa (ekstenzivni del programa) in seveda pri evalvaciji programa.

Delo, ki ga prostovoljci opravljajo je: organizacijsko, animatorsko (delo z večjimi skupinami) in vzgojno-preventivno (delo z majhno skupino). Pri svojem delu sledijo ciljem, ki so načrtovani pri izvajanju programa MD v šolskem letu 2024/25.

Dober in kakovosten odnos izvajalca/prostovoljca z uporabniki je temelj, na katerem gradimo metodiko praktičnega dela z njimi. Temeljna naloga prostovoljca je, da postopoma in uspešno gradi kakovostne odnose s skupino uporabnikov, s katero dela skozi celo šolsko leto. Temeljni cilj, ki ga pri tem želimo doseči je ta, da prostovoljec izgradi odnos z uporabniki, ki bazira na medsebojnem zaupanju in spoštovanju, občutku varnosti in sprejetosti, ter na jasno zastavljenih mejah sprejemljivega in nesprejemljivega vedenja. To naj bi bil odnos, ki je prežet s pozitivnim čustvenim nabojem in izhaja iz kongruentnosti prostovoljca in njegovi empatičnosti ter neposivni toplini.

V osnovi si želimo, da prostovoljci zgradijo takšen odnos z uporabniki, ki je podoben odnosu starejšega brata ali sestre z mlajšim bratom ali sestro (v funkcionalnih družinah). Torej, starejši adolescenti (študenti/mladi brezposelni), ki zaključujejo to razvojno obdobje in so pred vstopom v obdobje odraslosti, neposredno delajo (po ustreznem usposabljanju in zagotavljeni strokovni podpori) s ciljno skupino, ki vstopa v obdobje adolescence (učenci 8. in/ali 9. razredov). To je psihološka podlaga, med drugim tudi za to, da so izvajalci našega programa sposobni relativno hitro in učinkovito, brez večjih naporov in zahtevnejšega izobraževanja, vzpostaviti dober kontakt s ciljno populacijo, in sicer na podlagi svojih nedavnih izkušenj in svežih spominov. Ta »most« omogoča dobro in kakovostno pot za hitro vzpostavljanje empatičnosti na eni strani. Po drugi strani pa pri uporabnikih vzbudi občutek razumljenosti in sprejetosti, kar je odličen temelj za izgradnjo kakovostnih medsebojnih odnosov. Tudi dejanski vpliv na uporabnike te starostne skupine je težko uresničljiv brez medsebojnega spoštovanja, občutka varnosti in razumljenosti ter pozitivne naklonjenosti. Zato, ker je to podobno tistemu, kar naj bi se dogajalo med mlajšim in starejšim bratom ali sestro (vsaj v funkcionalnih/zdravih družinah), poskušajo prostovoljci razvijati odnos z

uporabniki po tem vzorcu.

Par prostovoljcev, ki neposredno izvajajo program MD v OŠ in lokalni skupnosti, ima naslednje naloge oz. predvideno število ur potrebnih za izvajanje le-teh na mesečni ravni (če izvajajo program na eni OŠ):

- izvajanje delavnice v šoli = 8 ur
- priprava in mentorski sestanek = 8 ur
- priprava in izvajanje ekstenzivne dejavnosti = 9 ur

Skupaj = 25 prostovoljnih delovnih ur

Nabor prostovoljcev opravljamo vsako pomlad (maj) in jesen (september/oktober). Takrat organiziramo obsežnejšo medijsko kampanjo za promocijo programa v širši javnosti, kot tudi predstavitev programa študentski populaciji na fakultetah (na predavanjih ali vajah). V načrtu imamo, da naš program postane učna baza na različnih fakultetah. Tako bi to bila možnost za izvajanje študentske prakse za študente: psihologije, pedagogike, sociologije, socialnega dela, socialne pedagogike, medicine ipd. S Katedro za psihologijo Univerze v Mariboru in Univerze v Ljubljani že imamo sklenjen pisni dogovor o tem, da je naš program učna baza za njihove študente, ter da lahko v okviru našega programa opravljajo študentsko prakso.

1.7.1. Evidenca vključenosti prostovoljcev

Pred začetkom dela v našem programu prostovoljci podpišejo »dogovor o sodelovanju«, v katerem se obvežejo, da bodo, po uspešno opravljenem usposabljanju, vsaj eno šolsko leto sodelovali pri izvedbi programa MD. Ta dogovor vsebuje tudi opredelitev pogojev tega sodelovanja, kot tudi obveznosti tako prostovoljcev, kot tudi naše organizacije (ali izvajalcev v lokalni skupnosti). Prostovoljci za svoje delo niso plačani, temveč dobivajo pavšalno povračilo stroškov prostovoljskega dela.

Prostovoljci redno poročajo o svojem delu tako ustno (mentorski sestanki) kot tudi pisno (izpolnjujejo vnaprej pripravljene obrazce). Ob koncu vsakega meseca svojim mentorjem posredujejo sumarno opravljeno število ur, na podlagi katerih se vodi evidenca o njihovem opravljenem delu in se izplača pavšalno povračilo stroškov prostovoljskega dela ter evidenco o opravljenih aktivnostih. V primeru, da pri izvedbi programa imajo prostovoljci dodatne potne stroške, zaradi večje oddaljenosti šol na kateri program izvajajo, tudi le-te dobijo povrnjene.

1.7.2. Izobraževanje in usposabljanje

Usposabljanje prostovoljcev je zasnovano na izkustvenem učenju in učenju s pomočjo odkrivanja. Namenjeno je študentom družboslovnih smeri oziroma bodočim: psihologom, pedagogom, socialnim delavcem, socialnim pedagogom, učiteljem ..., kot tudi mladim brezposelnim. To je dvostopenjski, 100-urni seminar (7 + 2 dni), ki se odvija v majhnih skupinah udeležencev. Poleg tega pa za prostovoljce občasno izvajamo tudi krajša 2-3 urna

izpopolnjevanja (predavanja z vajami) tekom njihovega neposrednega dela z uporabniki.

Znanje in veščine, ki jih udeleženi prostovoljci pridobijo na teh seminarjih, sodijo v naslednje tematske sklope: adolescenca kot normativna (razvojna) kriza; veščine komunikacije in reševanje konfliktov brez nasilja; oblikovanje, razvijanje in vodenje majhne skupine; »delavnica« kot metoda dela z majhno skupino; primarna preventiva na področju dela z mladimi (duševnega oz. psihosocialnega zdravja); primer dobre prakse – preventivni program »Mladinske delavnice«; njegovi cilji, način izvajanja in dosedanji rezultati.

Izvajalci programa so izkušeni strokovni delavci s področja vzgoje in izobraževanja ter socialnega varstva: Marjan Kokot, univ. dipl. soc. (CSD Spodnje Podravje, enota Ptuj); Borut Kožuh, prof. soc. ped. (Mladinski dom Jarše); Gregor Seme, prof. soc. ped. (OŠ Simona Jenka, Smladnik); Andreja Močnik Kožič, univ. dipl. soc. ped. (OŠ Bojana Illica in OŠ bratov Polančičev v Mariboru); Zoran Maksimović, univ. dipl. psih. (Društvo za preventivno delo); Maruša Cvek, mag. zak. in druž. štud. (Društvo za preventivno delo) in Katja Kovačič, prof. ped.in andrag. (Društvo za preventivno delo).

Program usposabljanja prostovoljcev vsebuje nekatere aktivnosti (delavnice), ki so zasnovane na izkustvenem učenju in so enake ali podobne tistim, ki jih bodo kasneje izvajali z uporabniki. Poleg tega to usposabljanje vsebuje diskusijske skupine in predavanja, ki so pomembna za razumevanje teoretičnega ozadja programa, njegovih ciljev in načina dela.

Cilji usposabljanja in izobraževanja so:

- da mlade (študente) usposobimo za izvajanje prostovoljskega dela na skupnostno preventivnem socialnovarstvenem področju,
- dvig nivoja socialne in profesionalne kompetentnosti mladih, kar jim bo omogočilo večjo zaposljivost na področju njihovega profesionalnega udejstvovanja,
- spodbujanje mladih za družbeno angažirano in socialno odgovorno delovanje, tako da se bodo udeleženci našega programa aktivno vključili v izvajanje preventivnega programa »Mladinske delavnice«, ki ga bodo aktivno izvajali vsaj eno šolsko leto.

V tem šolskem letu smo posebno skrb posvečali usposabljanju prostovoljcev, za katere smo organizirali intenzivni seminar (neformalno izobraževanje in usposabljanje). Cilji in nameni tega usposabljanja so bili vzpodbujanje in krepitev motivacij med mladimi za prostovoljsko delo na področju socialne preventive, pridobivanje znanj in veščin ter vrednostnih usmeritev pomembnih za udeležbo pri kontinuiranem prostovoljskem delu in promociji prostovoljskega dela med mladimi in v lokalnih skupnostih. Istočasno je bil namen tudi vzpodbujanje osebne in profesionalne rasti in razvoja prostovoljcev.

1.8. POTREBE ZA IZVEDBO PREVENTIVNEGA PROGRAMA »MLADINSKE DELAVNICE«

Potrebe za izvajanje programa MD smo ugotavljali na naslednje načine, in sicer:

- Preko mnenj strokovnih delavcev svetovalnih služb OŠ o potrebi po tovrstnem preventivnem delu oziroma zainteresiranost vodstva šole, da se naš program izvaja za učence višjih razredov njihove šole. Recimo, za leto 2024 smo pridobili 50 soglasij iz različnih OŠ, da naš program izvajamo v prihodnjem šolskem letu.
- Preko rezultatov raziskav o psihosocialnem stanju ter o deležu otrok in mladostnikov, ki imajo že izražene težave pri odraščanju, oziroma kažejo prisotnost rizičnega vedenja na različnih področjih, ki jih lahko pripelje v socialno izključenost. To so npr. raziskave HBSC, ESPAD in podobno; to so raziskave, ki se izvajajo na območju EU ali širše, ciklično na vsake dve ali štiri leta na populaciji zgodnje adolescentne starosti, kot tudi nekatere druge raziskave lokalne narave (raziskave NIJZ ali različnih NVO, Inštitut za kriminologijo itd.).
- Na podlagi razlogov, ki izhajajo iz teorij in raziskav adolescence kot razvojnega obdobja. Pri tem so posebno pomembne teorije in dognanja v zvezi s karakteristikami adolescentnega razvojnega obdobja, posebno pa v zvezi s tranzicijskim obdobjem med otroštvom in adolescenco oz. zgodnjo adolescenco (glej referenčno literaturo).

Adolescentno obdobje razvoja je samo po sebi stresno in krizno. Osebnostne spremembe so poglobljene z aktualnim družbenopolitičnim in civilizacijskim kontekstom, v katerem se dogaja (čas tranzicije, globalizacije, ekonomskih kriz, vojn, begunske problematike, revščine, hiter tehnološki razvoj ipd.). Vse večje število mladih ima težave pri odraščanju, ki se kažejo v naraščajočem odklonskem vedenju, v naraščanju števila konzumentov in odvisnikov od prepovedanih in dovoljenih psihoaktivnih snovi, v naraščajočem nasilju med mladimi in mladoletniški delinkvenci, kriminalu ter številčnejši socialni izolaciji in izključenosti ter samoizolaciji vse večjega deleža mladih kot posledici takšnega stanja. Izolacija, občutek osamljenosti in izgubljenosti, pomanjkanje perspektive za prihodnost in nezmožnost uspešnega obvladovanja razvojnih nalog adolescence so vse bolj množični pojavi med mladimi, kar potrjujejo mnoge raziskave o mladih pri nas v zadnjih desetih-petnajstih letih. Tako je socialna izključenost deleža mladih tudi posledica neustreznega in neuspešnega razreševanja njihovih psihosocialnih razvojnih nalog, kjer tovrstne težave pri odraščanju lahko prerastejo v resne in trajne osebnostne in psihosocialne motnje; poleg tega mnogi od zgoraj navedenih rizičnih dejavnikov so tudi delno posledica neuspešnega obvladovanja in razreševanja njihovih razvojnih nalog, kot npr.: pomanjkanje perspektive za prihodnost, samoizolacija, psihosomatski simptomi ipd.

Vrsta raziskav potrjuje, da je med 20 in 25 % mladih (odvisno od področja rizičnega vedenja se ta odstotek zvišuje ali zmanjšuje) v starosti od 11 do 15 let deležnih rizičnega vedenja, ki ogroža njihovo psihosocialno dobrobit in zdravje. Na ta način je dober del generacije najstnikov deležen težav pri odraščanju, ki lahko prerastejo v hujše psihosocialne težave, zaradi katerih lahko imajo le-ti in njihovo okolje resne probleme, pri tem je socialna izključenost le eden v verigi fenomenov, s katerimi se morajo soočiti na svoji življenjski poti.

1.8.1. Rezultati epidemioloških raziskav

HBSC 2022 (Z zdravjem povezano vedenje mladostnikov)

Vir: Jeriček Klanšček H., Furman L., Roškar M., Drev A., Pucelj V, Koprivnikar H., Zupanič T. in Korošec A. (2023). Z zdravjem povezana vedenja v šolskem obdobju med mladostniki v Sloveniji: Izsledki mednarodne raziskave, HBSC, 2022. Ljubljana: Nacionalni inštitut za javno zdravje. (8.8.2025).

- *psihosomatski simptomi:*

Rezultati raziskave iz 2022 govorijo, da 35,7% mladostnikov starih od 11 do 17 let poroča o doživljanju vsaj dveh psihosomatskih simptomih več kot enkrat tedensko. Pri tem število simptomov narašča s starostjo in so pomembno pogostejši pri dekletih (48,8%) kot pri fantih (23,2%). Najpogostejši simptomi, ki se pojavljajo pri skoraj tretjini 15-letnikov so nervoza (31,3%), razdražljivost (25,8%) in nespečnost (28,4%). Na tem področju je zaznati trend naraščanja že vse od leta 2002, prav v vseh starostnih skupinah in pri obeh spolih se je pomembno povečalo doživljanje potlačenosti, žalosti oz. 'da si na tleh' več kot 1x na teden. Povečuje pa se tudi zaznavanje razdražljivosti več kot 1x tedensko (2018: 19,9% 13-letnikov, 26,6% 15-letnikov vs. 2022: 25,6% 13-letnikov, 29,2% 15-letnikov). Posamezni psihosomatski simptomi so najpogostejši pri 17-letnikih. 13, 15 in 17 let stari mladostniki približno enako pogosto razmišljajo o tem, da bi naredili samomor. Naprimer, število 15-letnikov, ki so poročali, da so v zadnjem letu imeli samomorilne misli, narašča: iz 15% v letu 2014 na 18% v letu 2018 ter na 19,7% v letu 2022.

- *konzumiranje alkohola:*

Od leta 2002 je sicer zaznavati trend upadanja odstotka mladostnikov, ki poročajo o tedenskem pitju (razen pri 11-letnih dekletih, kjer je prišlo do povišanja tega odstotka) in tudi nižanje odstotka tistih, ki so kadarkoli v življenju že pili alkohol. Vendarle pa ostajajo ti odstotki še vedno relativno visoki. Še vedno kar 21,3% 11-letnikov trdi, da so v svojem življenju že pili alkoholne pijače.

Približno vsak tretji 15-letnik (33,7 %) in skoraj vsak četrti 17-letnik (23,6 %), navajata, da sta prvič pila alkohol v starosti 13 let ali manj. O prvi opitosti v starosti 13 let ali manj je poročal približno enak odstotek 15-letnikov (6,8 %) in 17-letnikov (6,5 %). Odstotki so pomembno višji med fanti kot dekleti, razen v odstotku opitih med 15-letniki, kjer ni razlik med spoloma.

- *konzumiranje marihuane:*

Rezultati te raziskave in posebno primerjave rezultatov teh raziskav z obdobji 2002 do 2022 govorijo o zaskrbljujočem negativnem trendu rizičnega vedenja mladih te starostne skupine.

Čeprav so mnoge longitudinalne študije na področju konzumiranja psihoaktivnih substanc pokazale, da konzumiranje marihuane ne vodi nujno k konzumiranju drugih prepovedanih drog, je jasno, da konzumiranje le-teh, kot tvegano vedenje za zdravje povečuje možnost oz. verjetnost prehoda k drugim drogam (vključno z alkoholom). Ugotovljena je tudi visoka korelacija

med tveganimi vedenji v obdobju adolescence, zlasti v zgodnji in srednji fazi le-te (konzumiranje psihoaktivnih substanc, nasilje, šolski neuspeh, kriminaliteta). V zadnjih letih smo dobili tudi dokaze iz vrste raziskav, ki so pokazale, da ima lahko redno (dnevno/tedensko) konzumiranje marihuane v obdobju dozorevanja nevrološkega sistema in možganov (zgodnja in srednja adolescenca) težke in tehtne posledice za njihov razvoj. Rezultati opravljenih raziskav v Sloveniji sicer govorijo o tem, da večina mladih ne konzumira marihuane, vendar pa ugotovljeni trendi kažejo na porast odstotka mladih, starih 15 ali 17 let, ki so marihuano že poskusili, kot tudi na porast rednih konzumentov marihuane do leta 2018.

Podatki o konzumiranju marihuane nam govorijo, da je vsak sedmi 15-letnik (2022: 13,7 %; 2018: 20,6 %) kadarkoli v življenju že uporabil marihuano. Pri 17-letnikih je ta odstotek že 33,8% (42,4% v 2018). Pri tem je v zadnjem letu marihuano uporabljalo 12,8% (2018: 17,8 %) 15-letnikov, v zadnjih 30 dneh pa 7,8% 15-letnikov (2018: 12,7%). Torej, v letu 2022 je 21,1% 15-letnikov in 42,4% 17-letnikov izjavilo, da so že kadarkoli do takrat konzumirali marihuano; leta 2018 pa je odstotek 15-letnikov, ki so marihuano poskusili nekoliko nižji (medtem, ko je bil pri 17-letnikih občutno nižji). Raziskava iz leta 2022 pa nam govori o pomembnem padcu odstotka najstnikov te starostne skupine, ki so do momenta raziskave izjavili, da so imeli stik z marihuano – 13,7% 15-letnikov in 33,8% 17-letnikov. Čeprav bi radi evidentni padeč odstotka mladostnikov, ki so leta 2022 imeli stik z marihuano, v primerjavi odstotkov le-teh iz leta 2014 in 2018, v celoti pripisali našim preventivnim prizadevanjem, oziroma evidentirali kot rezultat naših preventivnih aktivnosti, to ni ravno tako. Potrebno je vzeti v obzir dejstvo, da je od zadnje raziskave HBSC iz 2018 do HBSC raziskave leta 2022 bilo obdobje splošne nevarnosti imenovane COVID-19. Kot posledica le-te je bila tudi povečana izolacija prebivalstva, med drugim tudi dalj časa trajajoče prenehanje delovanja šol, univerz, mest, kjer so se mladi zbirali in zabavali, potovanja pa so bila omejena ali celo prepovedana. To je vsekakor med drugim vplivalo tudi na to, da se je stik mladih z marihuano omejil oziroma zmanjšal, kar je posledično pripeljalo tudi do padca procenta mladih, ki so jo konzumirali. Vsekakor en del tega dejstva lahko pripišemo tudi rezultatom našega sistematičnega preventivnega delovanja.

Zaskrbljujoč podatek pa je ta, ki kaže na lahko dostopnost marihuane med slovenskimi mladostniki; kar 47,3% mladostnikov meni, da je marihuana lahko dostopna.

- *medvrstniško nasilje:*

Žal je nasilje vse bolj prisotno na naših šolah in med mladimi nasploh. Kot ponavljajoče se in dalj časa trajajoče namerno sovražno vedenje, pri katerem napadalec (ali skupina napadalcev) izkoristi svojo fizično in/ali psihično premoč nad žrtvijo, da ji vzbuja občutke nemoči, strahu ali povzroča škodo, bolečino, se v angleškem jeziku opredeljuje kot '*bullying*', v slovenščino to obliko nasilja prevajamo kot *trpinčenje*. Obstaja več različnih oblik tovrstnega nasilja. Posledice za žrtve so mnogotere; od izostajanja od pouka, slabega šolskega uspeha, fizičnih poškodb, do psihosomatskih obolenj, psihične raztresenosti, anksioznosti, pa vse do pitja alkohola, konzumiranja prepovedanih drog ipd. Poleg žrtev obstaja veliko tveganje tudi za tiste, ki

trpinčijo svoje žrtve, torej za povzročitelje nasilja. Ti so pogosto agresivni in impulzivni, socialno neustrezno adaptirani, z veliko možnostmi, da bodo odrasli v delinkvente, odvisnike od alkohola ali drugih PAS, da ne bodo uspešno zaključili šolanja, skratka, da bodo končali na družbeni margini oz. da bodo socialno izključeni.

Rezultati najnovejše zgoraj omenjene raziskave iz leta 2022 so precej zaskrbljujoči. Odstotek tistih, ki so bili žrtev trpinčenja v šoli vsaj enkrat v zadnjih nekaj mesecih je 26,8 % mladostnikov. Odstotek tistih, ki so bili žrtve trpinčenja v šoli vsaj enkrat v zadnjih mesecih, se s starostjo znižuje, in sicer od 31,5 % med 11-letniki do 18,6 % med 17-letniki. Razlike po spolu niso pomembne.

Pomembno visoki ostajajo deleži tudi tistih, ki so sodelovali pri trpinčenju v šoli vsaj 2x mesečno v zadnjih nekaj mesecih. Teh je bilo 10,1% oziroma približno vsak deseti mladostnik. Od leta 2002 se je zvišal procent le-teh pri vseh starostnih skupinah in pri obeh spolih, vendar pa je tu delež pomembno višji pri fantih kot pri dekletih.

Omenjeni trend lahko povežemo tudi s porastom novih oblik trpinčenja, ki jih je težje opaziti, saj so se preselile v virtualni svet interneta, v katerem mladi preživijo vse več časa. Vzporedno s hitrim razvojem informacijsko-komunikacijske tehnologije (IKT) in razširjeno uporabo interneta in mobilne telefonije se je pojavilo in razširilo tudi spletno nasilje (angl. 'cyberbullying').

V raziskavo HBSC je bilo tako v letu 2022 prvič vključeno tudi vprašanje o online trpinčenju in trpinčenosti. Da je bil žrtev online trpinčenja pa poroča v povprečju vsak osmi (12,4%) mladostnik, pri čemer so najvišji deleži zopet med 15-letniki - 20,5%). Med 11- in 17-letniki je bil delež žrtev višji pri fantih, med 13- in 15-letniki pa pri dekletih.

Poleg tega velja izpostaviti še številne druge podvrste trpinčenja, ki jih identificirajo in raziskujejo predvsem tuji avtorji in strokovnjaki, to so npr. homofobno trpinčenje, nasilje zoper otroke s posebnimi potrebami, nasilje med mladimi nasilniškimi skupinami v lokalni skupnosti, seksistično, rasistično in socialno trpinčenje ter fazaniranje.

- *spolno vedenje:*

Danes mladostniki vstopajo v partnerske zveze in so spolno aktivni prej kot nekoč. Zgodnejša spolna aktivnost je povezana z bolj tveganim spolnim vedenjem; z manjšo uporabo zanesljive zaščite (kondoma) pri spolnem odnosu, z večjim tveganjem za mladostniško nosečnost in materinstvo ter z večjo verjetnostjo prenosa spolno prenosljivih bolezni, vključno z okužbo virusa HIV.

Rezultati najnovejše raziskave HBSC 2022 govorijo, da je vsak šesti 15-letnik (2018: 20,3%) in skoraj vsak drugi 17-letnik že imel spolni odnos pri čemer je odstotek pri fantih pomembno višji kot pri dekletih. Od tega jih je 71,2% (2018: 73,7%) ob zadnjem spolnem odnosu uporabilo zanesljivo zaščito pred nosečnostjo (kondom in/ali kontracepcijske tablete). Na vprašanje ali so pri zadnjem spolnem odnosu uporabili kondom je pritrdilno odgovorilo 63,8% (2018: 71%) 15-letnikov. Slednja rezultata kažeta na upad uporabe zanesljive zaščite pri zadnjem spolnem odnosu v primerjavi z letom 2018.

- uporaba spleta in digitalnih tehnologij:

V zadnjem desetletju zelo narašča uporaba sodobnih tehnologij tudi med mladostniki, kar močno vpliva tudi na potek njihovega vsakdanjega življenja, preživljanja prostega časa, kar posredno vpliva tudi na njihovo zdravje in z zdravjem povezanih vedenj. V raziskavo HBSC so bila vprašanja s tega področja (znaki z zasvojenostjo igranja video iger, problematična uporaba spletnih socialnih medijev) prvič vključena leta 2018.

Odstotek mladostnikov, ki igrajo igre vsak dan ali skoraj vsak dan je 23,5% (najvišji delež med 13-letniki: 26,4%). Na dan ko so igre igrali, jih je kar 46,3% porabilo 2-3 ure ali več. Znake zasvojenosti z igrami so ugotavljali na lestvici 9-ih trditev. Na prisotnost znakov zasvojenosti z igrami kažejo tisti odgovori, kjer so na 5 trditev ali več posamezniki odgovorili pritrdilno. Takih, z znaki zasvojenosti, je bilo 9,1% mladostnikov (2018: 10,5%). Za vse zgoraj navedene podatke, veljajo pomembne razlike med spoloma, in sicer so navedeni odstotki med fanti precej višji kot med dekleti. Vidimo, da je evidentiran rahel padec najstnikov, ki so pri samoocenjevanju pritrdili prisotnosti svoje odvisnosti od igrice – od 10,5% leta 2018 na 9,1% 2022. Vendar pa je odstotek najstnikov, ki so potrdili, da igrice igrajo vsak dan ali skoraj vsak dan, je narastel in sicer iz 19,1% v letu 2018 v 23,5% v letu 2022 (torej 4,4%).

PISA 2018

Vir: Program mednarodne primerjave dosežkov učencev in učenk – PISA 2018. Nacionalno poročilo s primeri nalog iz branja. Pedagoški inštitut. Ljubljana, 2019. Dostopno prek: <https://www.pei.si/raziskovalna-dejavnost/mednarodne-raziskave/pisa/pisa-2018/> (24.7.2020).

V raziskavi PISA, 2018 v katero so bili vključeni 15-letniki (rojeni leta 2002), so prvič vključili vprašanja, ki se navezujejo na čustva mladostnikov. Rezultati so pokazali, da se kar 35% slovenskih mladostnikov pogosto ali vedno počuti žalostne (povprečje OECD 51%). V izražanju pozitivnih čustev pa so slovenski mladostniki precej pod povprečjem OECD; da se pogosto ali vedno počutijo srečne je poročalo 83% slovenskih mladostnikov (OECD 91%), ponosne 57% (OECD 71%) in radostne 64% (OECD 89%).

ESPAD 2025

Vir: Skupina ESPAD (2025), Glavne ugotovitve Evropske raziskave o alkoholu in preostalih drogah med šolsko mladino (ESPAD) za leto 2024, Agencija Evropske unije za droge, Lizbona (11.8.2025).

Rezultati zadnje raziskave ESPAD (Spremljanje razširjenosti alkohola in preostalih drog med šolsko mladino) iz leta 2024 v katero je bilo vključenih 37 držav, med njimi tudi Slovenija. V raziskavo so bili vključeni dijaki med 15-16 letom. Poleg konzumiranja psihoaktivnih substanc je bila pozornost usmerjena tudi v rabo interneta (še posebej igranje iger na srečo).

Pri zaznavi dostopnosti različnih psihoaktivnih snovi se slovenski dijaki uvrščajo nad povprečje EU. Pri večini psihoaktivnih substanc, ki so bile

predmet raziskave, slovenski dijaki zaznavajo lažjo dostopnost le-teh, kot recimo njihovi kolegi v ostalih EU državah, npr. kanabis 42% (povprečje EU 26%).

- *konzumiranje alkohola:*

Rezultati raziskave kažejo, da je kar 84,7% slovenskih dijakov (povprečje EU 74,8%) že pilo alkoholne pijače v svojem življenju. Ta številka je za 1% višja pri slovenskih dijakinjah, kot pri dijakih. V zadnjem mesecu je kar 52,7% dijakov pilo alkoholne pijače (povprečje EU 43,8%), od katerih jih je kar 15,8% poročalo, da so bili v zadnjem mesecu pijani.

- *konzumiranje ilegalnih drog:*

Pri uporabi ilegalnih drog v vsem življenju so slovenski dijaki nad povprečjem EU: ekstazij 3,2% (povprečje 2,1%), kokain 3,3% (povprečje 2,3%) in heroin 1,6% (povprečje 1,1%).

- *konzumiranje marihuane:*

Tako kot med polnoletnimi prebivalci Slovenije tudi v starostni skupini 15-16 let, kanabis ostaja najbolj razširjena prepovedana droga vse od leta 1995, ko je bila ta raziskava opravljena prvič. Rezultati ESPAD 2024 raziskave pa nam govorijo, da je 18,3% 15-/16-letnikov že imelo izkušnjo z marihuano. Ta številka je padla iz 23% v raziskavi iz leta 2019, vendar je še vedno precej višja kot 11,3%, kar je povprečje v ESPAD državah.

- *raba interneta (preživljanje časa na družbenih omrežij, igranje iger na srečo za denar)*

V državah ESPAD 80% dijakov poroča, da so v zadnjem mesecu vsaj enkrat igrali spletne igre. 17% jih je na običajen šolski dan igralo povprečno 4 ali več ur na dan, ter 32%, da so igre toliko časa igrali na običajen dela prost dan. 22,6% slovenskih udeležencev raziskave je poročalo, da so v zadnjem letu preko spleta igrali igre na srečo (povprečje EU 23%). V Sloveniji pa je udeležba na dogodkih povezanih z igrami na srečo ali spletnimi igrami med najvišjimi v raziskavi in sicer 48% (povprečje EU 28%).

ODKLIKNI! – Raziskava o spletnem nadlegovanju med slovensko mladino (2018)

Vir: ODKLIKNI! Ustavimo spletno nasilje nad ženskami in dekleti. Priročnik za strokovnjakinje in strokovnjake, ki delajo z mladimi. Založba FDV. Ljubljana, 2019. Dostopno prek: <http://odklikni.enakostspolov.si/o-projektu/> (24.7.2020).

Raziskavo je leta 2018 v okviru projekta Odklikni! Izvedla Fakulteta za družbene vede Univerze v Ljubljani. Vanjo so bili vključeni učenci_ke zadnje triade OŠ ter srednješolci_ke.

Raziskava je pokazala, da je 55% deklet in 49% fantov zadnje tirade OŠ že doživelo vsaj eno od oblik spletnega nadlegovanja. Tri oblike spletnega nadlegovanja, ki so bile prepoznane kot najpogostejše: 1. širjenje neresničnih

govoric (doživelo 42% deklet in 31% fantov); 2. prejem sporočil z neprimerno vsebino (prejelo 33,5% deklet in 25,7% fantov); 3. prejem fotografij ali posnetkov, ki jih prejemnik ni želel videti (prejelo 27% deklet in 18% fantov). Med spoloma so zaznali tudi opazne razlike v odzivih na spletno nasilje, in sicer: medtem ko se dekleta v večini odzovejo z blokiranjem sporočil in klicev (36%), povedo prijateljem_icam (31%) ali ignorirajo in počakajo, da bo minilo samo od sebe (29%), pa fantje v večini primerov ne naredijo ničesar (36,5%), druga najpogostejša reakcija je, da ignorirajo in počakajo, da bo minilo samo od sebe (25%) ali ne storijo ničesar, ker menijo, da gre le za zabavo (16,3%). Zaskrbljujoči izsledki raziskave pa so ugotovljeni vzroki za spletno nadlegovanje. Iz raziskave je namreč moč razbrati, da mladi to dojemajo predvsem kot vrsto zabave. Tisti, ki so že izvajali spletno nasilje so namreč kot razlog, zakaj to počnejo najpogosteje navedli, da zato, ker se s prijatelji na ta način zabavajo (51,2%) oziroma so navedli, da zato, ker jih to zabava (43%). Oba deleža prevladujeta sicer bolj pri fantih, najpogostejši razlog za tovrstno početje pri dekletih pa je, da to počnejo zato, ker so tudi njih drugi ustražovali (22,3% deklet).

V raziskavi so merili tudi način na katerega se mladostniki odzovejo na spletno nadlegovanje drugih, torej kaj storijo kot priče spletnega nadlegovanja. 50,4% fantov in 35,6% deklet ne stori nič, ker menijo, da se jih to ne tiče. To je bil tudi najpogostejši odgovor tako med dekletimi kot med fanti. Zanimivo je, da je drugi najpogostejši odgovor med fanti (21,2%) ta, da ne storijo nič, ker je to le zabava. Medtem, ko je pri dekletih drugi najpogostejši odgovor (24,9%) ta, da je dejala nadlegovalcu, da naj tega ne počne. Da so o nadlegovanju povedali odrasli osebi je odgovorilo 15% deklet in le 7,4% fantov.

Nenazadnje je raziskava pokazala, da je med tistimi, ki so v zadnjih dveh mesecih koga nadlegovali preko mobilnega telefona ali interneta, več fantov kot deklet. Med tistimi, ki so nadlegovali, a ne vsak dan in tistimi, ki so nadlegovali vsak dan je bilo 11,8% fantov zadnje triade OŠ in le 5,8% deklet iste starostne skupine.

NIJZ (Nacionalni inštitut za javno zdravje)

povzeto po raziskavah:

- *Uporaba tobaka, alkohola in prepovedanih drog med prebivalci Slovenije ter neenakosti in kombinacije te uporabe. 2015. Dostopno prek: <https://www.nijz.si/sl/publikacije/uporaba-tobaka-alkohola-in-prepovedanih-drog-med-prebivalci-slovenije-ter-needakosti-in> (24.8.2022).*

- *konzumiranje alkohola*

Med skupine z izstopajočimi deleži čezmernih pivcev sodijo med drugim: moški in ženske v starosti 15-17 let in 18-24 let ter šolajoči se moški in ženske.

Med skupine z izstopajočimi deleži prebivalstva, ki so se v zadnjih 12-ih mesecih vsaj 1x visoko tvegano opili se prav tako uvrščajo: moški in ženske v starosti 18-24 let ter šolajoči se moški in ženske.

Zaskrbljujoč je tudi podatek, da je med populacijo od 15-17 let od vseh, ki uživajo alkoholne pijače delež tistih, ki so čezmerni pivci izredno visok in statistično značilno višji v primerjavi z drugimi starostnimi skupinami (za ženske je ta delež 78,4%, za moške pa 76,1%). V deležu čezmernih pivcev in pivk in deležu tistih, ki se opijajo, izstopajo šolajoči se mladi, med njimi je zaznan tudi najnižji delež abstinence.

- *Viri (od Klavs et al). navedeni spodaj.*
 - *okužbe z virusom HIV in AIDS ter ostale spolno prenosljive bolezni (SPB)*

V obdobju zadnjih petih let (od leta 2018 do vključno 2023) se je letno število prijavljenih primerov okuženih z virusom HIV gibalo od najnižjega 32 (1,5/100.000 prebivalcev) v letu 2021 do najvišjega 38 (1,8/100.000 prebivalcev) v letu 2023. V istem obdobju pa je za aidsom zbolelo med 5 in 10 oseb letno. Največ v letih 2018 in 2023 (10 novo obolelih; 0,5/100.000 prebivalcev), najmanj pa v letu 2021 (5 novo obolelih; 0,2/100.000 prebivalcev).

Če pa je okužba z virusom HIV in zbolevanje za AIDSom v zadnjih petih letih ostajala približno stalna, pa je zaznati precejšnje naraščanje pojava drugih spolno prenosljivih bolezni. Incidenca (število na novo odkritih bolnikov na 100.000 prebivalcev) je narasla v letu 2023 v primerjavi z letom 2021 in 2018 pri: sifilisu 3,7 (1,9 v 2021 in 2,5 v 2018), klamidiji 21,4 (18,1 v 2021; 16,0 v 2018) in hepatitisu C – 6,4 (4,4 v 2021 in 5,8 v 2018). Pri gonoreji in hepatitisu B pa je bila najvišja incidenca v letu 2021: gonoreja – 14,4 (12,9 v 2023 in 4,5 v 2018) in hepatitis B – 6,0 (5,2 v 2023 in 2,7 v 2018).

Kako razumemo predstavljene podatke?

Zgoraj predstavljeni podatki vrste različnih raziskav o razširjenosti tvegane vedenja med mladostniki, starimi od 13 do 15 let in starejšimi (17 let) pri nas opozarjajo, da je vedenje, ki je tvegano za njihovo psihosocialno dobrobit in zdravje ter za pozitivni izid razvojne krize, v kateri se nahajajo, precej prisotno in razširjeno med njimi. To njihovo evidentirano vedenje lahko predstavlja le incidente, ki so plod najstniškega raziskovanja, kar pomeni, da tukaj gre le za eksperimentiranje, ki ne bo pustilo hujših posledic, ki bo ostalo kot anekdotni spomin, ki ga bodo sedanji mladostniki pripovedovali svojim otrokom ali morda vnukom, kot ilustracijo svoje »nore« mladosti in sreče, da so to obdobje uspešno prebrodili.

Lahko pa ta tvegana vedenja in njihove posledice zaznamujejo življenje posameznikov v okviru celotnega življenjskega razpona in ga pripeljejo v socialno izključenost. Vsekakor to ni odvisno samo od posameznega mladostnika. V veliki meri je odvisno tudi od družbenega okvirja, v katerem le-ta odrašča, njegove družine oziroma ljudi, ki skrbijo zanj, vrstniške skupine kateri pripada in ne nazadnje tudi od institucionalnega okvirja znotraj katerega odrašča v okviru obstoječih sistemov vzgoje in izobraževanja ter socialnega in zdravstvenega varstva. Odvisno je tudi od obstoječega sistema, ki obstaja v naši družbi in v okviru katerega jim ponujamo podporo in pomoč na organiziran in sistematičen način, da se čim bolj uspešno soočijo z izzivi in težavami, ki jih to razvojno obdobje nosi s seboj (ali da se uspešno rešijo

nevarnosti 'spodrseljajev' v katerih se morda znajdejo) ter da le-te rešujejo v prid svojemu pozitivnemu razvojnemu izidu in zdravju. Glede na sliko aktualnega stanja, ki jo pridobimo na podlagi rezultatov obstoječih raziskav, v katerih so bili ciljna skupina mladostniki (večinoma stari od 13 do 15 let) vidimo, da je teh izzivov veliko, ter da je precejšnji odstotek mladih zaradi tega izpostavljen tveganju za svoje zdravje in psihosocialno dobrobit. Mnogi med njimi pa kažejo simptome, ki zahtevajo takojšnje mobiliziranje strokovne javnosti in celo širše skupnosti ter angažiranje v smeri poskusa saniranja in morda celo odpravljanja posledic teh neustreznih načinov soočanja mladih z izzivi tega razvojnega obdobja.

V kontekstu razvojnih nalog, s katerimi se najstniki morajo soočiti v okviru razvojne krize značilne za adolescenco, je med drugim pred njimi tudi naloga naučiti se zaščititi od precejšnje dostopnosti in mamljivosti psihoaktivnih substanc pri nas in zelo pozitivne atmosfere in precejšnje tolerantnosti, ki v naši družbi vlada do pitja alkohola ter zadnje čase vse bolj tudi do konzumiranja marihuane. Pri tem se zanemarjajo znana znanstvena dognanja in zdravorazumski razlogi, ki govorijo, da je tako pitje alkohola, kot tudi kajenje marihuane, zlasti njeno redno konzumiranje, zelo škodljivo za mladostnike in njihov tako telesni (nevrolški) kot tudi psihosocialni razvoj! Uporaba marihuane, če že ni več del subkulture mladih, pa postaja vse bolj razširjena med mladimi te starostne skupine pri nas (13-15 let) in razširjenost je pravzaprav precejšnja – vsak sedmi najstnik (15-letnik) osnovnošolske starosti trdi, da jo je že konzumiral. Ko gre za konzumiranje alkoholnih pijač, pa je stanje precej slabše; 84,7% anketiranih pravi, da je do svojega 15. leta starosti že imelo izkušnjo z alkoholom, od tega pa skoraj 52,7% 15-letnikov pravi, da so v zadnjem mesecu pili alkohol; 15,8% pa pravi, da so bili v zadnjem mesecu pijani (ESPAD 2025).

Sodobni generaciji najstnikov pa grozijo tudi druge oblike odvisnosti, ki niso nič manj nevarne in nič bolj nedostopne. Zadnja ESPAD in HBCS raziskave kažeta, da skoraj vsak četrti mladostnik (23,5%) igra računalniške igre vsak dan ali skoraj vsak dan, od tega jih slaba polovica (46,3%) za igranje iger porabi 2-3 ure ali več na dan. Pri vsakem enajstem mladostniku pa so prepoznavni znaki zasvojenosti z igranjem računalniških ali video iger (9.1%). Če slednje večinoma velja za fante, pa je pri dekletih prepoznana prekomerna uporaba spletnih socialnih medijev. Koliko časa ti najstniki preživijo potemtakem s člani svoje družine ali se posvečajo učenju, športu, druženju s prijatelji, branju, zlasti če imamo v mislih čas, ki ga preživijo na družbenih omrežjih v virtualni realnosti, v družbi virtualnih prijateljev!? V kolikšni meri so zgoraj navedena dejstva tveganje za njihov nadaljnji razvoj, njihovo dobrobit in psihosocialno zdravje ter na kakšen način se bo to dejansko v bodoče zrcalilo v njihovem dejanskem življenju, je težko vedeti z ozirom na to, da gre za sodoben, nov fenomen, katerega tudi mnogoteri odrasli težko obvladujejo. Ni malo število odraslih, ki dobršen del svojega prostega časa preživijo ob igranju raznih spletnih igrice ali na družbenih omrežjih, ker imajo občutek, da se jim prav tam dogaja tisto, kar se jim zdi, da je najpomembnejše za njihovo življenje (spomnimo se le obsedenosti z »lovljenjem Pokemonov«). Vendar, zagotovo lahko trdimo, da je t. i. nekemična zasvojenost oz. zasvojenost od elektronskih medijev (ne smemo pozabiti otroških risank, ki so vse bolj v vlogi sodobnih »varušek« zlasti pri mlajših otrocih) enako nevarna kot kemične

oblike zasvojenosti in škodljiva za zdravje in psihosocialni razvoj posameznika. Posebno v kontekstu dejstva, da se večina staršev ne zaveda te nevarnosti in zaradi sicer različnih, vendar običajno neutemeljenih razlogov (če to utemeljitev iščemo v koristi za njihove otroke) svojim otrokom dovolijo neomejeno uporabo ekranske tehnike, vključno z dostopom do interneta. Žal se zdi, da tudi sama država – vsaj njeni pristojni organi (Ministrstvo za vzgojo in izobraževanje RS) – se ne zaveda pomembnosti nadzora nad uporabo teh medijev in potrebe po doziranju in kontroli uporabe le-teh s strani otrok in mladostnikov. Kolikšen odstotek najstnikov, ki še niso zasvojeni, bo to zasvojenost še razvijalo do svojega 18. leta pa je težko predvideti. Zagotovo pa lahko predvidevamo, da bo ta odstotek naraščal in da bo višji, kot je trenutno evidentiran pri mladostnikih (9,1%).

To pa niso edine pasti, s katerimi se naši najstniki te starosti soočajo pri nas v sodobnem času. Medvrstniško nasilje je žal tudi zelo razširjeno. Vsak četrti anketiran 15-letnik (23,9 %) in več kot vsak tretji anketirani 13-letnik (34,2%) poroča, da je bil vsaj enkrat žrtev trpinčenja v šoli v preteklih nekaj mesecih. V povprečju pa je vsak deseti mladostnik (10,1%) aktivno sodeloval pri trpinčenju drugih učencev na šoli vsaj 2x mesečno v zadnjih nekaj mesecih. Psihološke in socialne posledice trpinčenja, enako kot tudi nasilniškega vedenja, zlasti če traja dalj časa, pa so lahko zelo travmatične in zaznamujejo posameznika za celo življenje.

V kontekstu števila okuženih z virusom HIV pri nas, kot tudi razširjenosti drugih spolno prenosljivih bolezni, ki pa v zadnjih letih naraščajo, nas mora vsekakor skrbeti tudi dejstvo, da se vse večje število mladostnikov spušča v prvi spolni odnos bolj zgodaj in zdi se, da so večinoma nezadostno pripravljene na to. Vsak šesti anketirani 15-letnik (16,5%), trdi, da je že imel prvi spolni odnos, od teh pa jih 28,8% trdi, da ob zadnjem spolnem odnosu niso uporabili zanesljive zaščite. 63,8% pa je trdilo, da so pri zadnjem spolnem odnosu uporabili kondom, 8% anketiranih pa da je uporabilo neko drugo obliko zaščite.

Žal, navedeni podatki ne predstavljajo dovolj jasne slike o stopnji tveganosti, kateri so naši najstniki dejansko izpostavljeni. Iz teh podatkov vidimo le izolirana rizična vedenja in njihovo prisotnost v anketirani populaciji, oziroma da se določen odstotek (lahko rečemo zaskrbljujoč odstotek) mladostnikov v zgodnjem obdobju adolescence vede rizično za svoje zdravje in psihosocialno dobrobit. Manjkajo pa nam podatki o korelaciji oziroma o povezavi in prisotnosti več različnih oblik rizičnega vedenja pri posameznikih v anketirani populaciji, kot tudi podatki glede na statistične regije, in nenazadnje tudi podatki o obstoju drugih dejavnikov rizika in protektivnih dejavnikov, ko gre za anketirani segment populacije (npr. njihova družinska situacija, ekonomski status, zdravstveni status, šolski uspeh itd.). V tem primeru bi bila ta epidemiološka slika mnogo bolj jasna in bi omogočila tudi kreiranje primernih preventivnih in drugih ukrepov mnogo bolj precizno in ciljno usmerjeno. Vendar, ne glede na to, so predstavljeni podatki koristni, uporabni, vendar zaskrbljujoči. Če jih pogledamo v kontekstu podatkov, ki govorijo o razširjenosti psihosomatskih simptomov v tej starostni skupini, pa si upamo reči, da so celo alarmantni in dramatični.

Namreč, več kot vsak tretji anketirani mladostnik, star od 11 do 17 let (35,7 %) poroča o tem, da je doživel vsaj dva psihosomska simptoma (nervoza, razdražljivost, nespečnost) v zadnjih šestih mesecih več kot enkrat tedensko. Obenem se povečuje število mladostnikov, ki se počutijo žalostno oz. na tleh več kot 1x tedensko. 16,6% mladostnikov vseh starosti je izjavilo, da so v zadnjem letu resno razmišljali, da bi storili samomor. Vsak tretji mladostnik (32,9%) pa je v zadnjem letu občutil žalost in obupanost v prisotnosti vsaj dveh tednov, kar je imelo vpliv na njegove vsakodnevne dejavnosti.

Ob tem pa je potrebno poudariti, da iz različnih raziskav vidimo, da občutki depresivnosti s starostjo mladostnikov občutno naraščajo. Vemo pa, da takšno psihološko stanje dela posameznika precej ranljivega in dovzetnega za različne oblike rizičnega vedenja, kar je lahko tudi podlaga za razvoj kroničnih bolezenskih stanj, vključno z nagnjenostjo k samomoru. Takšno psihološko stanje dejansko predstavlja zelo močan dejavnik tveganja zlasti, če je dalj časa trajajoče. Namreč, pri iskanju razbremenitve, občutka umirjenosti in varnosti, ali pri iskanju občutka pripadnosti, zlasti najstniki lahko posežejo ne samo po različnih oblikah PAS ali zbežijo v virtualno realnost, temveč se lahko spustijo še v druge oblike rizičnega vedenja, ki jim s seboj lahko prinesejo hude težave, ne samo v sedanjosti njihovega življenja, temveč pustijo posledice, ki jih lahko zaznamujejo za njihovo nadaljnje življenje.

Kaj lahko storimo, da to zaskrbljujoče stanje omilimo, še raje odpravimo?! Kako lahko ustavimo negativne trende in preprečimo, da se mladostniško eksperimentiranje in raziskovanje ne razvije v individualno psihopatologijo, ki s seboj nosi ne le hudo človeško trpljenje, razpad družine in socialno dezintegracijo, kot tudi individualno in skupinsko socialno izključenost, ampak tudi škodo za celotno skupnost, kateri ti mladi ljudje pripadajo in bi lahko v prihodnosti prispevali k njeni blaginji in napredku?!

V mreži aktivnosti, ki bi morale biti planirane in izvajane usklajeno in sistematično, bi socialnovarstvene preventivne intervencije vsekakor morale imeti pomembno vlogo v mozaiku teh aktivnosti!

Program »Mladinske delavnice«, kot skupnostno preventivni socialnovarstveni program je eden od poskusov, da se s pomočjo sistematičnega, znanstveno utemeljenega in kontinuiranega delovanja tej starostni skupini ponudi pomoč pri soočanju in premagovanju izzivov, ki jih razvojno obdobje, v katerem se nahajajo, nosi s seboj, ter da se ob enem podpre in pospeši njihov pozitiven psihosocialen razvoj, prepreči njihovo socialno izključenost in se jim pomaga, da se uspešno in globoko integrirajo v vse tokove svojega življenja (družina, šola/sluzba, družba).

Menimo, da bi v prihodnosti morali biti podobni programi izvajani tudi za starejše mladostnike, kot tudi za njihove starše in družine. Nenazadnje bi bilo potrebno marsikaj storiti še na ravni celotne skupnosti, zaradi spreminjanja določenih stališč in prepričanj, ki so očitno ne le nespodbudni, ko gre za naša preventivna prizadevanja, ampak predstavljajo tudi dejavnik tveganja, ki krepí že obstoječe negativne in škodljive vzorce vedenja, ki mladim zmanjšujejo možnosti pozitivnega razvojnega izida.

1.8.2. Potrebe lokalnih skupnosti

Potrebe lokalne skupnosti ugotavljamo skozi tesno sodelovanje z lokalnimi CSD-ji in s svetovalnimi službami OŠ, na katerih izvajamo program. Izjava o sodelovanju, ki jo podpišeta vodstvo in svetovalna služba OŠ, je podlaga za izvajanje programa v njenih prostorih za njihove učence. Skupaj s svetovalnimi službami pa definiramo tudi del tem, ki so aktualne v konkretni lokalni skupnosti in jih je potrebno posebno preventivno obravnavati, v okviru ekstenzivnega dela programa.

Za leto 2024 smo recimo prejeli soglasja 50 osnovnih šol, ki so na ta način izrazile potrebo po izvedbi našega programa za njihove učence. Žal, zaradi organizacijskih težav in finančnih težav kadrovske podhranjenosti nismo bili zmožni izvajati programa na vseh zainteresiranih OŠ redno, vendar upamo, da bomo v prihodnosti uspešno rešili vse ovire, in da bomo program lahko izvajali na vseh zainteresiranih OŠ, ter da ga bomo implementirali tudi v regijah, v katerih ga trenutno ne izvajamo.

1.8.3. Potrebe uporabnikov

Potrebe uporabnikov predstavljajo enega izmed stebrov razlogov za izvedbo našega programa. Pri tem so v ospredju razvojne potrebe naših uporabnikov, ki izhajajo iz karakteristik razvojnega obdobja zgodnje adolescence in razvojnih nalog, s katerimi se naši uporabniki v tem razvojnem obdobju soočajo v različnih arenah svojega življenja. Poleg tega lahko uporabniki tudi neposredno vplivajo na vsebine in aktivnosti, ki jih izvajamo v okviru našega programa. Del ekstenzivnih aktivnosti, ki so namenjene uporabnikom niso vnaprej pripravljene in strukturirane. Tako je uporabnikom omogočeno oz. jih tudi vzpodbujamo k temu, da aktivno participirajo pri oblikovanju in izvedbi teh aktivnosti. Na ta način so, v pripravo in izvedbo dela našega programa, vpletene tudi aktualne potrebe naših uporabnikov.

Zadovoljstvo uporabnikov, ki so program obiskovali, iz česar lahko tudi sklepamo o stopnji zadovoljevanja njihovih aktualnih potreb ter o stopnji prilagojenosti programa njihovi starosti, je eden izmed elementov, ki jih spremljamo pri evalvaciji učinkov izvedenega programa. Poleg tega del vsake izvedene aktivnosti za uporabnike, zlasti strukturiranega skupinskega dela z njimi, vsebuje predviden prostor za »feedback«, oziroma uporabniki tako dobijo možnost (in se jih spodbuja k temu), da izrazijo svoje zadovoljstvo z aktivnostjo, v kateri so sodelovali. V naslednjem koraku se potem, pri izvajanju strukturiranih skupinskih aktivnosti, sodelujočim ponudi možnost, da reflektirajo svoje izkušnje in znanja, ki so jih pridobili med izvajanjem te aktivnosti.

V okviru evalvacijskega procesa imajo sodelujoči uporabniki priložnost, da anonimno izpolnijo evalvacijski vprašalnik, ki vsebuje tudi odprto vprašanje, v okviru katerega lahko izrazijo svoje (ne)zadovoljstvo s sodelovanjem v programu, poleg tega lahko predlagajo eventualne spremembe in dopolnitve posameznih segmentov programa.

1.9. UČINKI IZVEDBE PROGRAMA »MLADINSKE DELAVNICE«

Izvajanje programa MD in njegove učinke smo sistematično spremljali od samega začetka izvedbe in trikrat eksterno evalvirali, in sicer:

- »Dekleva, B. in sod. (1993). Uvajanje in evalvacija razvojno-preventivnih oblik dela v okviru Centrov za socialno delo. Sekcija za preventivno delo Društva psihologov Slovenije in Društvo za razvijanje preventivnega in prostovoljnega dela, Ljubljana«.
- »Mesec, B. in sod. (1998). Evalvacija preventivnih programov centrov za socialno delo 1995-1998. Fakulteta za socialno delo, Ljubljana«.
- »Inštitut Republike Slovenije za socialno varstvo (IRSSV)« v sodelovanju s Fakulteto za socialno delo Univerze v Ljubljani, po naročilu Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, na podlagi Resolucije o nacionalnem programu socialnega varstva za obdobje 2013-2020 (ReNPSV13-20).

Vse tri študije so pokazale, da je sama izvedba programa procesno in finančno učinkovita, ter da se s pomočjo izvedenih aktivnosti programa dosejajo zastavljeni cilji. Rezultati so primerljivi z rezultati podobnih intervencij v tujini, ki so namenjene temu segmentu populacije in se izvajajo v šolskem okolju.

Program kontinuirano izvajamo skozi celo šolsko leto z istimi uporabniki. Tako je tudi spremljanje in evalvacija programa (vse tri študije) opravljena v časovnem obdobju enega šolskega leta, in sicer na podlagi znanstvenih metod evalvacije.

Od leta 2000 dalje izvajamo interne evalvacije, ki vključujejo tudi primerjavo rezultatov iz več različnih šolskih let. Leta 2016 se je v proces evalvacije našega programa, na podlagi zahteve MDDSZ RS, vključil tudi Inštitut RS za Socialno varstvo (IRSSV). V sodelovanju z njimi smo v letu 2016 dogradili inštrumente (vprašalnike), ki smo jih do takrat uporabljali pri izvedbi interne evalvacije. Nekatera vprašanja smo dopolnili, nekatera pa dodali. Evalvacija Inštituta RS za socialno varstvo je bila uspešno zaključena v letu 2017 (za šolsko leto 2016/17). Učinke izvedbe našega programa so pozitivno ocenili, kar predstavlja dodatno spodbudo za nadaljnji razvoj in širitev našega programa v Republiki Sloveniji.

Na naši spletni strani je objavljeno evalvacijsko poročilo o izvajanju programa »Mladinske delavnice« v šolskem letu 2015/16, v katerem so predstavljeni tudi primerjani rezultati učinkov izvedbe programa zadnjih 16-ih šolskih let.

V evalvacijskem poročilu o izvajanju programa »Mladinske delavnice« v šol. l. 2024/25 so tudi uporabljeni novi inštrumenti in zato ni bilo več možno delati primerjave z doseženimi rezultati za obdobje 1995 do 2015: <http://www.drustvo-dpd.si/mladinske-delavnice/evalvacija-programa/>.

Poleg tega so na naši spletni strani objavljena tudi mnenja vrste domačih strokovnjakov in inštitucij o našem programu: <http://www.drustvo-dpd.si/mladinske-delavnice/reference-in-strokovna-mnenja/>.

Pri izvajanju te interne evalvacije uporabljamo različne metode in tehnike, in sicer:

- prostovoljci redno izpolnjujejo list za ocenjevanje svojih aktivnosti (intenzivno delo, ekstenzivno delo ...),
- vprašalnik, ki ga izpolnjujejo uporabniki,
- vprašalnik, ki ga izpolnjujejo prostovoljci,

- poročila strokovnih mentorjev in koordinatorjev o izvajanju programa v lokalnih skupnostih.

Glede na to, da je izvedba programa MD vsebinsko vezana na šolsko leto, bodo v tekstu, ki sledi, predstavljeni rezultati analize vprašalnikov, ki so jih izpolnili uporabniki, ki so bili kontinuirano udeleženi v naš program v šolskem letu 2024/25, in sicer kot člani UMS skupin (manjši del respondentov) ter DMS skupin (večji del respondentov). Predstavljeni bodo tudi rezultati anket, ki so jih izpolnili prostovoljci, ki so v tem istem šolskem letu izvajali program MD.

1.10. VIRI

- Bloom, M. (1996). *Primary Prevention Practices*. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Bloom, M. in Gulota, T. P. (2002). Evolving Definitions in Primary prevention. V Gulota, T. P. in Bloom, M. (ur.), *Encyclopedia of Primary Prevention and Health Promotion*. New York: Kluwer Academic/Plenum Publishers.
- Caplan, G. (1964). *Principles of Preventive Psychiatry*. New York: Basic Books.
- Catalano, R. F., Berglund, M. L., Ryan, J. A. M., Lonczak, H. S. in Hawkins, J. D. (1999). *Evaluations of Positive Youth Development Programs*. Washington, DC: University of Washington,
- Cuijpers, P. (2002). Peer-led and adult-led school drug prevention: a meta-analytic comparison. *Journal of Drug Education*, 32(2), 107-119.
- Črnak Meglič, A. (ur.) (2017), *Položaj otrok v Sloveniji danes: situacijska analiza*. Ljubljana: Inštitut RS za socialno varstvo.
- Dekleva, B. in sod. (1993). *Uvajanje in evalvacija razvojno-preventivnih oblik dela v okviru centrov za socialno delo*. Sekcija za preventivno delo Ljubljana: Društva psihologov Slovenije in Društvo za razvijanje preventivnega in prostovoljnega dela.
- Drev, A. (ur.) (2017). *Stanje na področju prepovedanih drog v Sloveniji 2016*. Ljubljana: Nacionalni inštitut za javno zdravje.
- Elder, G. H. Jr. (1998). The Life Course and Human Development. V Damon, W. in Lerner R. M. (ur.), *Handbook of Child Psychology: Vol.1., Theoretical Models of Human Development* (5th Ed., str. 939-991). New York: John Wiley & Sons.
- Erikson, E.H. (1968). *Identity, youth and crises*. New York: Norton.
- Erikson, H.E. (2008). *Identitet i životni ciklus*. Beograd: Zavod za udžbenike.
- ESPAD Report 2019. Results from the European School Survey Project on Alcohol and Other Drugs. The ESPAD Group. Pridobljeno 24.8.2022, s www.espad.org.
- Gordon, R. (1987). An operational classification of disease prevention. V J. A. Steinberg in M. M. Silverman (ur.), *Preventing Mental Disorders (20-26)*. Rockville, MD: Department of Health and Human Service.
- Havighurst, R. J. (1953). *Human development and education*. New York: Longmans.
- Hibell, B., Guttormsson, U., Ahlström, S., Balakireva, O., Bjarnason, T., Kokkevi, A. in Kraus, L. (2012). *Poročilo ESPAD za leto 2011. Uporaba*

- drog med šolsko mladino v 36 evropskih državah*. Stockholm: Švedski svet za informacije o alkoholu in preostalih drogah.
- Hoper, C. J., Kutzleb, U., Stobbe, A. in Weber, B. (1975). *Awareness Games – Growth through Group interaction*. New York: St. Martin's Press, inc.
- Jackson, S., Goossens, L. (ur.) (2006). *Handbook of adolescent development*. Hove: Psychology Press.
- Jeriček Klanšček H., Roškar S., Koprivnikar H., Pucelj V., Bajt M., Zupanič T. (ur.) (2011). *Neenakosti v zdravju in z zdravjem povezanih vedenjih slovenskih mladostnikov*. Ljubljana: Inštitut za varovanje zdravja RS.
- Jeriček Klanšček, H. in sodelavci. (2012). *Spremembe v vedenjih, povezanih z zdravjem mladostnikov v Sloveniji v obdobju 2002–2010*. Ljubljana: Inštitut za varovanje zdravja.
- Jeriček Klanšček H., Roškar M., Drev A., Pucelj V., Koprivnikar H., Zupanič T. in Korošec A. (2019). *Z zdravjem povezana vedenja v šolskem obdobju med mladostniki v Sloveniji: Izsledki mednarodne raziskave, HBSC, 2018*. Ljubljana: Nacionalni inštitut za javno zdravje.
- Jeriček Klanšček H., Furman L., Roškar M., Drev A., Pucelj V., Koprivnikar H., Zupanič T. in Korošec A. (2023). *Z zdravjem povezana vedenja v šolskem obdobju med mladostniki v Sloveniji: Izsledki mednarodne raziskave, HBSC, 2022*. Ljubljana: Nacionalni inštitut za javno zdravje.
- Klavs, I., Kustec, T. (2017). *Z drogami povezane nalezljive bolezni v Drev, Andreja (ur.). Stanje na področju prepovedanih drog v Sloveniji 2016*. Ljubljana: Nacionalni inštitut za javno zdravje.
- Klavs I, Kustec T, Berlot L, Kastelic Z, Avsec M, Tomažič J, et al. Okužba s HIV v Sloveniji v letu 2023. Okužba s HIV v Sloveniji. 2024:1-20. Dostopno na: <https://nijz.si/nalezljive-bolezni/okužba-s-hiv-v-sloveniji/>.
- Klavs I, Kustec T, Berlot L, Kastelic Z, Tomažič J, Pečavar B, Vovko T, Poljak M, Lunar M, Eberl Gregorič E, Čosić M, Sitar S, Šolinc M. Okužba s HIV v Sloveniji v letu 2021. Okužba s HIV v Sloveniji. 2022:1-18. Dostopno na: <https://nijz.si/nalezljive-bolezni/okužba-s-hiv-v-sloveniji/>.
- Klavs I, Berlot L, Kustec T, Leban E. Hepatitis B in C v Sloveniji v letu 2023. Hepatitis B in C v Sloveniji. 2025:1- 15. Dostopno na: <https://nijz.si/nalezljive-bolezni/spremljanje-nalezljivih-bolezni/hepatitis-b-in-c-v-sloveniji/>.
- Klavs I, Berlot L, Kustec T, Avsec M, Učakar V, Germ J, et al. Spolno prenesene okužbe v Sloveniji v letu 2023. Spolno prenesene okužbe v Sloveniji. 2025:1-23. Dostopno na: <https://nijz.si/nalezljive-bolezni/spremljanjenalezljivih-bolezni/spolno-prenesene-okuzbe-v-sloveniji/>.
- Klavs I, Berlot L, Kustec T, Kastelic Z, Klepac P, Učakar V, et al. Spolno prenesene okužbe v Sloveniji v letu 2021. Spolno prenesene okužbe v Sloveniji. 2023:1-22. Dostopno na: <https://nijz.si/nalezljive-bolezni/spremljanjenalezljivih-bolezni/spolno-prenesene-okuzbe-v-sloveniji/>.
- Koprivnikar, H., Zorko, M., Drev, A., Hovnik Keršmanc, M., Kvaternik, I., Macur, M. (ur.) (2015). *Uporaba tobaka, alkohola in prepovedanih drog med prebivalci Slovenije ter neenakosti in kombinacije te uporabe*. Ljubljana: Nacionalni inštitut za javno zdravje.

- Maksimović, Z. (1991). *Mladinska delavnica: psihološki primarnopreventivni program, namenjen mladostnikom zgodnjega obdobja*. Ljubljana: Društvo psihologov Slovenije.
- Maksimović, Z. (2014). *Navodila za delo strokovnega mentorja pri izvajanju preventivnega projekta »Mladinske delavnice« (interno gradivo)*. Ljubljana: Društvo za preventivno delo.
- Maksimović, Z. (2021). *Seminarsko gradivo za program Usposabljanje prostovoljcev za izvajanje projekta »Mladinske delavnice« (interno gradivo)*. Ljubljana: Društvo za preventivno delo.
- Mesec, B. in sod. (1998). Evalvacija preventivnih programov centrov za socialno delo 1995-1998. V B. Lešnik (ur.). *Pregled raziskovalnega dela 1969-2010* (str. 144-145). Ljubljana: Fakulteta za socialno delo Univerze v Ljubljani.
- Mijoč, N. (1999). Znanje, pridobljeno z izkustvenim učenjem. *Andragoška spoznanja*, 5(1), 44-51.
- National Scientific Council on Developing Child (2015). *Supportive Relationships and Active Skill-Building Strengthen the Foundations of Resilience: Working paper 13*. Pridobljeno 31.7.2015, s http://developingchild.harvard.edu/resources/reports_and_working_papers/working_papers/wp13/.
- Paul, M. (2015). *Teen cannabis users have poor long-term memory in adulthood*. Pridobljeno 17.9.2015, s <http://www.northwestern.edu/newscenter/stories/2015/03/teen-cannabis-users-have-poor-long-term-memory-in-adulthood.html>.
- Rompani, P. in Edegger, L. (1. 10. 2014). *Prevention on a global level*. Referat predstavljen leta 2014 na simpoziju International Symposium on Drug Policy and Public Health. London: Mentor International.
- Rappaport, J., Seidman, E. (ur.) (2000), *Handbook of Community Psychology*. New York: Kluwer Academic/Plenum Publishers.
- Skupina avtorjev (2005). *Otroci in mladina v prehodni družbi*. Ljubljana: Založba Aristej.
- Skupina ESPAD (2025), Glavne ugotovitve Evropske raziskave o alkoholu in preostalih drogah med šolsko mladino (ESPAD) za leto 2024, Agencija Evropske unije za droge, Lizbona.
- Ungar, M. (ur.) (2013). *The Social Ecology of Resilience: A Handbook of Theory and Practice*. New York: Springer.
- International Standards on Drug Use Prevention* (2014). Dunaj: United Nations Office on Drugs and Crime. Pridobljeno 31.7.2015, s https://www.unodc.org/documents/prevention/prevention_standards.pdf.
- Vlajković, J. (1990). *Teorija i praksa mentalne higijene (I)*. Beograd: Centar za primenjenu psihologiju.
- Vlajković, J. (2005). *Životne krize*. Beograd: Žarko Albulj.

2. EVALVACIJA UČINKOV IZVEDBE PROJEKTA »MLADINSKE DELAVNICE« V ŠOLSLEM LETU 2024/25

2.1. OBSEG IZVAJANJA PROGRAMA

Program je bil izvajan v obdobju od 1. 9. 2024 do 30. 6. 2025 v 50-ih osnovnih šolah. Intenzivni del programa smo izvajali v 28-ih osnovnih šolah, kjer je bilo oblikovanih 3 UMS (umetna mladostniška skupina) in 90 DMS (delo v majhnih skupinah) skupin.

To pomeni, da je bilo v intenzivni del programa (izvajan redno, tedensko, skozi celo šolsko leto) v šolskem letu 2024/25 vključenih 1.091 učencev. Od tega je bilo v UMS vključenih 39 uporabnikov, v DMS pa 1.052 uporabnikov. Skupaj je skozi celo šolsko leto delovalo 93 skupin uporabnikov.

V ekstenzivni del programa je bilo vključenih 2.247 učencev 8. in 9. razredov OŠ (izvajan občasno, 1-2x na mesec).

V intenzivnem delu programa je bilo izvedenih 794 tematskih delavnic in v ekstenzivnem delu 192 tematskih delavnic.

Teme, ki so bile realizirane v okviru ekstenzivnega dela programa, so bile raznovrstne, kot npr.: Nasilje in mladi, Kako z jezo?, Reševanje konfliktov, Droge in odvisnosti, Moja prihodnost - zame priložnost, Kaj želim biti, ko odrastem, Družbena omrežja.

Ekstenzivne dejavnosti so bile izvajane občasno (običajno v okviru naravoslovnih dni, dnevov dejavnosti, razrednih ur) v 22-ih OŠ na katerih programa nismo izvajali kontinuirano in sicer v: Celju, Mariboru, Ljubljani, Novem mestu ... V tovrstne občasne aktivnosti so bili vključeni učenci 8-ih in/ali 9-ih razredov OŠ. Program je bil izvajan v okviru 192 majhnih skupin uporabnikov, vanj je bilo vključenih 2.247 uporabnikov.

Večina teh aktivnosti je bila izvedenih v obliki izkustvenih delavnic (male skupine od 8 do 12 udeležencev), poleg tega so bile izvedene tudi različne družabne aktivnosti (kot npr. družabne igre ...). Skupaj je bilo izvedenih 192 tematskih delavnic. V okviru ekstenzivnega načina izvedbe programa so bile izvedene tudi dodatne aktivnosti na šolah na katerih smo program izvajali kontinuirano, vendar za učence, ki niso bili vključeni v program (večinoma za učence 9.ih razredov). V ta del programa je bilo vključenih 47 uporabnikov, oblikovane so bile 4 majhne skupine. Tudi ta del programa je bil izvajan občasno.

Nekatere aktivnosti v okviru ekstenzivnega dela programa so bile torej vzgojno-preventivne v ožjem pomenu te besede, kot na primer: Družbena omrežja, Moja prihodnost – zame priložnost, Droge in odvisnosti, Nasilje in mladi ... Tako smo recimo z delavnico o družbenih omrežjih želeli uporabnike poučiti o nevarnostih uporabe interneta. Z delavnico o prihodnosti pa smo želeli prispevati k zmanjševanju anksioznosti v zvezi z lastno prihodnostjo ter h kristalizaciji svojih življenjskih ciljev v tem življenjskem obdobju oz. razvojni fazi.

Poleg tega so bile v okviru ekstenzivnih dejavnosti izvedene različne družabne aktivnosti za uporabnike, katerih cilj je bila krepitev medsebojnih odnosov, širjenje njihove socialne mreže, kot tudi preprosta zabava in sproščanje, kar je pozitivno vplivalo na motivacijo uporabnikov za sodelovanje v drugih segmentih programa.

Oblika izvajanja našega programa	Število uporabnikov	Povprečno število ur vključenosti enega uporabnika na mesec
Intenzivni del programa (UMS)	39	8 - 10 ur
Intenzivni del programa (DMS)	1.052	6 - 8 ur
Ekstenzivni del programa	2.247	4 - 6 ur
Skupaj	3.338	povprečno 8 ur

*V zgornji tabeli so predstavljeni samo vsi različni uporabniki, ki so bili vključeni v naš program v šolskem letu 2024/25.

Uporabniki so bili vključeni v aktivnosti različnih intenzivnosti in v različnih obdobjih; najbolj intenzivno je bilo vključenih 1.091 učencev, ki so program MD obiskovali celo šolsko leto in so se ga udeleževali v okviru UMS ali v okviru DMS skupin. Z njimi so bile obravnavane teme s pomočjo vnaprej pripravljenih strukturiranih delavnic.

V program MD so bili manj intenzivno vključeni udeleženci, ki so se vanj vključili v okviru občasnih aktivnosti (ekstenzivne aktivnosti). V ta del programa je bilo vključenih 2.247 uporabnikov. Skupno (intenzivni + ekstenzivni del) smo izvedli 986 vnaprej strukturiranih tematskih delavnic.

Kraj izvedbe programa in sodelavci

Program »Mladinske delavnice« je bil v šolskem letu 2024/25 izvajan v naslednjih občinah:

Ajdovščina, Ljubljana, Domžale, Medvode, Maribor, Dobrova – Polhov Gradec, Vipava, Celje, Dobrna, Prebold, Novo mesto, Majšperk, Videm, Kidričevo, Destnik, Marezige, Koper in Ankaran.

Pri izvedbi programa so sodelovali:

- a. *Sodelavci s centrov za socialno delo, mladinskih centrov, z ljudske univerze in z enega društva:*

Sara Bone, mag. prof. andragogike, zaposlena v MKC Hiša mladih Ajdovščina; Tanja Šuler, dipl. ekon. (VS), Mojca Šanca Pinter, in Zdenka Premoša, univ. dipl. pedag., vse tri zaposleni na Ljudski univerzi Celje; Anja Maraž, dipl. vzgojiteljica, in Urška Prinčič, univ. dipl. soc. ped., obe zaposleni na Centru za socialno delo Južna Primorska, v programu Dnevnega centra za otroke in mladostnike Koper – PetKA; Marjan Kokot, univ. dipl. soc., in Karolina Horvat, dipl. soc. in interdisc. druž. (UN), oba zaposlena na CSD

Spodnje Podravje, enota Ptuj; Maja Jelenc, univ. dipl. org. dela, zaposlena v Društvu za razvijanje prostovoljnega dela Novo mesto.

b. Društvo za preventivno delo v Ljubljani:

Barbara Žaler Černe, gimnazijska maturantka (dolgoletna prostovoljka Društva), ter Maruša Cvek, mag. zak. in druž. štud. (zaposlena na DPD kot koordinatorka programa MD v ljubljanski regiji). Navedeni sodelavki sta bili mentorici 17-im prostovoljkam/cem. Poleg tega je sodelovala še Hana Godec, dipl. angl., (zaposlena na DPD kot koordinatorka delovanja Mreže Mladinske delavnice).

Pri usposabljanju novih prostovoljcev so sodelovali: Marjan Kokot, univ. dipl. soc., Andreja Močnik Kožič, univ. dipl. soc. ped., Gregor Seme, prof. soc. ped., Maruša Cvek, mag. zak. in druž. štud., in Zoran Maksimović, univ. dipl. psih.

Dr. Boštjan Bajec (zaposlen na FF UL, Katedra za psihologijo), univ. dipl. psih. je sodeloval pri izdelavi evalvacijskega poročila.

Pri Društvu za preventivno delo so bili zaposleni: Zoran Maksimović, univ. dipl. psih., Maruša Cvek, mag. zak. in druž. štud., Hana Godec, dipl. angl, Maja Behrić, dipl. tržn. kom.

V času od 1. 9. 2024 do 30. 6. 2025 je pri izvedbi programa MD sodelovalo 50 prostovoljcev in 16 sodelavcev. Prostovoljci so opravili 5415 prostovoljskih delovnih ur, strokovni sodelavci pa cca. 1.312 pedagoških ur. Mentorji so v sklopu svojega dela opravili 67 mentorskih sestankov s prostovoljci. Svoje mentorsko delo je kot prostovoljka opravljala ga. Barbara Žaler Černe, ostali pa v okviru svojega delovnega časa.

Pri izvajanju programa je bilo opravljeno še dodatno število ur pri izvajanju seminarjev za usposabljanje prostovoljcev (2 dvostopenjska seminarja, in sicer v Ljubljani ter na Ptuj), evalvaciji itd.

Strokovni mentorji prostovoljcev in koordinatorji izvajanja programa v lokalnih skupnostih so se udeleževali supervizijskih srečanj, ki jih je vodila ga. Petra Kušar Stojakovič, dipl. soc. del., spec. mened. v soc. delu (licenčni supervizor SZS). Supervizije so bile izvedene v Ljubljani, in sicer 19. 1. 2025, 16. 2. 2025, 27. 3. 2025, 17. 4. 2025, 8. 5. 2025 in 5. 6. 2025.

Usposabljanje novih prostovoljcev za izvajanje programa »Mladinske delavnice« je bilo organizirano in izvedeno:

- v Ljubljani, 18. – 20.10.2024 + 25. – 27. 10. 2024 (26 udeležencev),
- na Ptuj, 8. - 10. 11. 2024 + 15. – 17. 11. 2024 (12 udeležencev),
- v Ljubljani, 4. in 5. 4. 2025 (19 udeležencev)
- na Ptuj, 11. in 12. 4. 2025 (8 udeležencev).

Usposabljanj se je udeležilo 38 prostovoljcev.

V šolskem letu 2024/25 je bilo izvajanje programa »Mladinske delavnice« finančno podprto s strani: Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti RS, Ministrstva za zdravje RS, MOL in drugih lokalnih občin ter individualnih donacij (dohodnina).

Dosedanji rezultati opravljenih evalvacij učinkov izvedbe programa MD govorijo, da program najbolj učinkuje kot sistem preventivnih aktivnosti, katere se izvajajo kontinuirano, daljše časovno obdobje (celo šolsko leto). Vendar, že sedaj ta program nekateri akterji na področju socialnega varstva priložnostno izvajajo v svojem lokalnem okolju, sicer pod drugim imenom in tako, da izvajajo samo vnaprej pripravljene izkustvene delavnice (to počnejo tudi mnogi učitelji na OŠ). Seveda, to počnejo na svoj način, brez supervizije in brez evalvacije, tako da so rezultati tovrstnega dela vprašljivi.

Po našem mnenju bi bilo potrebno zagotoviti pogoje za izvajanje programa MD v vseh okoljih/šolah, v katerih obstajajo potrebe po njegovi izvedbi. Z ozirom, da je program namenjen mladostnikom osnovnošolske starosti, ki imajo že izražene težave pri odraščanju (učne, odnosne, psihološke/čustvene, vedenjske ...), ter da so vanj vključeni tudi njihovi sovrstniki/sošolci in da se program izvaja kot skupnostna oblika dela (na šolah, kjer učenci preživijo večji del dneva), se sama implementacija in izvedba programa, po naravi dela in poslanstva, lahko naveže na delovanje dnevnih centrov za otroke in mladostnike. Na tak način bi lahko bila postopoma zagotovljena tovrstna storitev vsem OŠ v Sloveniji, ki prepoznavajo potrebo po tovrstnem programu. Obenem pa bi se dnevnim centrom za otroke in mladostnike omogočil bolj neposreden stik s potencialnimi uporabniki in zagotovilo možnost, da preventivno delujejo tudi neposredno v okolju, v katerem potencialni uporabniki živijo, ne da bi čakali, da problemi in težave njihovih potencialnih uporabnikov narastejo do nivoja, ko bodo napoteni v njihove ustanove in obravnavani na podlagi individualnih načrtov dela. V primeru, da dnevni centri za otroke in mladostnike v okviru novega nacionalnega programa za socialno varstvo bodo dobili drugačen namen in poslanstvo svojega delovanja, oziroma da ne bodo opredeljeni kot preventivni programi za otroke in mladostnike, bi lahko bili potencialni partnerji za širjenje našega programa regionalni centri za socialno delo. Namreč, regionalni centri za socialno delo imajo v okviru opredelitve njihovega področja delovanja tudi preventivo na področju socialnega varstva. Ob ustrezni kadrovski okrepitvi bi le-ti lahko skrbeli za izvajanje preventivnega projekta »Mladinske delavnice« na območju svojega delovanja ob vključitvi v nacionalno mrežo Mladinske delavnice, koordinacijo katere bi izvajalo Društvo za preventivno delo. Društvo za preventivno delo bi v tem primeru skrbelo za izvajanje preventivnega projekta »Mladinske delavnice« v ljubljanski regiji, zagotavljalo podporo in predvidene storitve članom nacionalne mreže Mladinske delavnice, ter skupaj z regionalnimi centri za socialno delo razvijalo nove preventivne intervencije na področju socialnega varstva za različne starostne skupine.

Upamo, da bo preventiva na psihosocialnem področju prepoznana kot eno izmed področij strokovnega dela, ki bo dobilo svoje pravo mesto znotraj sistema socialnega in zdravstvenega varstva ter sistema vzgoje in

izobraževanja pri nas. Preventiva kot preprečevanje nezaželenega in zdravju (in razvoju) škodljivega ter preventiva kot krepitev doseženega in za zdravje in razvoj ustreznega in koristnega ter vzpodbujanje napredovanja zaželenega in za razvoj oziroma zdravju koristnega, žal, pri nas še vedno ni v zadostni meri prepoznana kot področje strokovnega dela. To področje je še vedno obravnavano v luči ideoloških prepričanj in za večino strokovnih delavcev na področju socialnega varstva predstavlja motivacijske dejavnosti. Tako med mnogimi strokovnimi delavci na tem področju velja, da je le-to zabavno in lahko in predstavlja razbremenitev od resnega strokovnega dela na področju socialnega varstva, dela, ki se opravlja s »pravimi« uporabniki (npr. disfunkcionalne družine, žrtve nasilja, zaporniki, marginalne skupine, revščina ...).

Po drugi strani pa velja prepričanje, da so še vedno učitelji najboljši preventivni delavci, ki jih je za to delo potrebno »samo« ustrezno izpopolniti. Pri vsem tem pa se evalvacija tretira le kot evidentiranje števila opravljenih ur in števila udeleženih uporabnikov, eventualno kot stopnja zadovoljstva uporabnikov z izvedenimi aktivnostmi. Žal, v okviru šolskega sistema še vedno velja prepričanje, da je »dobra in pravočasna informacija = najboljša prevencija«, kot da se ni nič spremenilo od leta 1920, ko je Oddelek za zdravje iz Ontaria v Kanadi objavil temeljno geslo takratne preventivne kampanje, ki je tudi izražalo paradigmo takratne preventivne strategije: »Naj ljudje ne umirajo zaradi pomanjkanja informacij!«. Takrat sta bili namreč informiranost in obveščenost temeljni in edini strategiji oziroma cilja kampanj preprečevanja odklonskosti, motenj in bolezni ter vzpodbujanja/promocije zdravega življenjskega sloga, rasti in razvoja ter zdravja nasploh.

Žal (ali na srečo) danes vemo, da sama informiranost ali izobrazba niso tako močni protektivni dejavniki, kot so prejšnje generacije verjele. Če bi dejansko informacija in celo izobrazba bili tako močen dejavnik, bi velika večina ljudi že zdavnaj prenehala kaditi cigarete, čezmerno piti alkohol, se nasilno obnašati, hranili bi se po principih zdravega prehranjevanja, ne bi toliko časa preživljali v virtualnem svetu interneta, ne bi toliko časa posvečali pornografiji ... po drugi strani pa bi bila večina nalezljivih bolezni že zdavnaj izkoreninjena (vključno s COVID-19). Vemo pa, da temu ni tako. Danes vemo, da le s pomočjo sistematičnega, dalj časa trajajočega, znanstveno utemeljenega in strokovno izvajanega celostnega preventivnega delovanja na posameznika, njegovo socialno mrežo in okolje, v katerega je le-ta vključen aktivno kot soustvarjalec tega procesa, lahko pričakujemo, da posameznik sprejme odločitve, da začne spreminjati svoj odnos do sebe, do drugih ljudi in sveta nasploh, oziroma da začne spreminjati svoje vedenje na način, ki bo ne le manj škodljiv zanj, temveč tudi bolj v prid njegovemu zdravju in pozitivnemu razvoju, kot tudi socialni mreži in okolju, ki mu pripada. Danes torej vemo, da je posameznik subjekt, ki soustvarja svojo razvojno in življenjsko pot in ni le pasivna *tabula rasa*, ki jo okolje oblikuje po svojem ustroju. Zato je preventivno delovanje mnogo bolj zahtevno, multidisciplinarno in več nivojsko ter se še zdaleč ne more reducirati zgolj na informiranje javnosti ali izobraževanje.

V kontekstu obremenjenosti učiteljev ter glede na sistem dela v aktualnem šolskem sistemu pri nas, pa je iluzorno pričakovati, da se učitelje še dodatno obremeni s tako zahtevnim dodatnim delom, saj so že tako ali tako

preobremenjeni. Nič manj iluzorno ni verjeti, da bodo preventivne vsebine, ki bodo del izobraževalnega procesa, ki jih bodo učitelji izvajali kot del učnega načrta, dosegle preventivne učinke kot npr. spremembe vedenja učencev in krepitev varovalnih dejavnikov ter zmanjševanja njihove ranljivosti in dovzetnosti za rizično vedenje.

Na koncu koncev, čeprav je potrebno izboljšati vzgojno plat delovanja šole, tako da vzgojna strategija oziroma način njenega izvajanja ni prepuščena le implicitni (in običajno nezavedni) vzgojni teoriji posameznega učitelja, ne more biti to izboljšanje nadomeščeno le z izvedbo nekakšnega predmeta, ki se bo imenoval *Preventiva!* Namreč, vzgojni proces v šoli mora vsebovati preventivne učinke. Pri vzgojnem delovanju učiteljev pa morajo le-ti upoštevati določene principe in dognanja preventivne znanosti, ki naj bi bila vtkana v njihovo vsakdanje delo z učenci.

2.2. REZULTATI ANALIZE VPRAŠALNIKOV ZA UPORABNIKE PROJEKTA »MLADINSKE DELAVNICE« V ŠOLSLEM LETU 2024/25

Pri analizi in razumevanju rezultatov, ki sledijo, je pomembno upoštevati naslednje:

V šolskem letu 2024/25 smo program MD že sedemnajsto šolsko leto izvajali s pomočjo dveh praktičnih strategij, in sicer:

- Program smo izvajali v 90 DMS skupinah (delo v majhnih skupinah) 8-ih in 9-ih razredov (posamezni razred je bil razdeljen na dve manjši skupini; izvajane so bile tematske delavnice, ki so bile enake tistim, ki so bile izvajane v okviru strategije UMS). Ta del programa je bil večinoma izvajan v okviru razrednih ur ali v okviru dodatnih ur, ki jih je šola določila, ob soglasju Sveta staršev, samo za ta namen. Tako je bil naš program del rednega urnika za učence, katerim je bil program namenjen. Posamezna delavnica je trajala 45 minut oz. eno šolsko uro.
- Program smo izvajali tudi s pomočjo strategije UMS – umetne mladostniške skupine, ki so bile oblikovane iz učencev različnih razredov iste stopnje (8-ih ali 9-ih razredov). Te skupine so delovale v okviru izbirnih interesnih dejavnosti na šoli. Učenci so se jih udeleževali prostovoljno in/ali na pobudo razrednikov in/ali svetovalne službe OŠ. Posamezna delavnica je trajala 60 do 90 min. V šolskem letu 2024/25 so delovale 3 UMS skupine.
- Program je bil izvajan tudi občasno v obliki občasnih aktivnosti (OA). Na nekaterih šolah, ki zaradi različnih okoliščin niso našle načinov, da za njihove učence izvajamo program kontinuirano skozi celo šolsko leto, pa tudi zaradi organizacijske, finančne in kadrovske podhranjenosti izvajalcev, smo na teh šolah izvedli samo nekaj tematskih delavnic (od 2-5

delavnic). Te delavnice so bile izvajane na različne načine kot npr.: v okviru razrednih ur (takrat so izvajane v okviru 45 minut) ali v okviru dnevov dejavnosti (takrat so izvajane v okviru blok ure oziroma 90 minut). Na nekaterih šolah smo celo imeli priložnost, da v okviru dnevov dejavnosti predvajamo določene filme, ki so bili tematsko povezani z delavnicami, ki smo jih kasneje izvajali za iste učence (npr. na temo medvrstniškega nasilja, neodgovornega spolnega vedenja itd.). V šolskem letu 2024/25 je bilo v ta del programa vključenih 22 šol in 2.247 učencev. V to raziskavo niso bili vključeni udeleženci, ki so se našega programa udeležili v okviru občasnih aktivnosti.

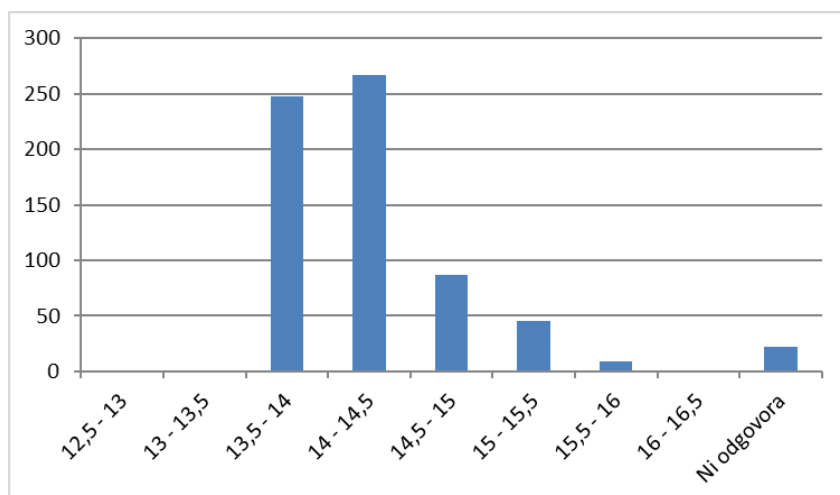
Razen motivacije za udeležbo se respondenti v tej raziskavi razlikujejo tudi po variabli intenzivnosti in pogostosti udeležbe v aktivnostih programa. Člani UMS so bili udeleženi v večjem številu aktivnosti in časovno bolj intenzivno od vrstnikov, ki so se programa udeleževali le v DMS. Na tak način so bili uporabniki programa, člani UMS, dejansko deležni obsežnejšega in dalj časa trajajočega vpliva. Posamični udeleženci v UMS so bili v aktivnosti programa vključeni 8-10 ur na mesec. Tisti, ki so bili v program vključeni v okviru DMS, pa so bili v aktivnosti programa vključeni 6-8 ur na mesec, upoštevajoč ekstenzivne aktivnosti.

Pričajoča analiza je bila izvedena na relativno velikem vzorcu uporabnikov (N = 679, od tega 6 v UMS in 673 v DMS).

V nadaljevanju bodo predstavljeni rezultati analize vprašalnikov udeležencev, ki so bili vključeni v kontinuirani del programa (intenzivni del), ki so jih udeleženci izpolnjevali anonimno in s katerimi so ocenjevali vpliv programa MD nase. V prvem delu je predstavljena analiza rezultatov omenjenih vprašalnikov uporabnikov, ki so bili vključeni v program MD v šolskem letu 2024/25. Tem v nadaljevanju sledijo predstavljeni rezultati vprašalnikov, ki so jih anonimno izpolnjevali prostovoljci (študenti), ki so v šolskem letu 2024/25 sodelovali pri izvedbi programa MD (N=36). Na koncu bodo predstavljeni tudi rezultati glede na konkretne cilje, ki jih pri izvedbi našega programa zasledujemo.

Tabela 1: Starostna struktura respondentov (anketno vpr. št. 2)

Starost	12,5 - 13	13 - 13,5	13,5 - 14	14 - 14,5	14,5 - 15	15 - 15,5	15,5 - 16	16 - 16,5	Ni odgovora
Število	0	1	248	267	87	45	9	0	22
Odstotek	0,0	0,1	36,5	39,3	12,8	6,6	1,3	0,0	3,2

Slika 1: Starostna struktura respondentov

V tabeli št. 1 in na sliki št. 1 imamo prikazano starostno strukturo uporabnikov oziroma respondentov. Vidimo, da največje število respondentov sodi v starostno skupino med 13,5 in 15 let, in sicer 88,7%. V tem šolskem letu je bilo v program vključenih 7,9 % uporabnikov v starosti od 15 do 16,5 leta.

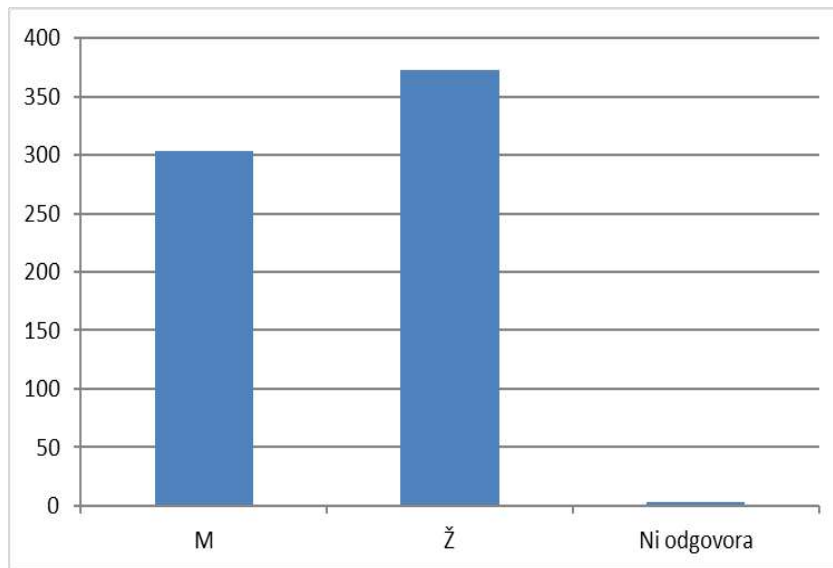
Program je namreč namenjen učencem 8-ih in 9-ih razredov devetletke, ampak koledarska starost se pri vseh učencih ne ujema popolnoma z napredovanjem v razrede v OŠ. Nekateri učenci so namreč starejši, drugi pa mlajši, čeprav gre le za nekaj mesecev zamika. To je zato, ker šolo začnejo obiskovati vsi učenci rojeni v istem koledarskem letu, tako da je med posamezniki v istem razredu lahko razlika do 11 mesecev.

3,2 % respondentov ni odgovorilo na to vprašanje (22 respondentov).

Sam program MD je vsebinsko in metodiško prilagojen uporabnikom starim med 13. in 15. letom starosti (zgodnja adolescenca). Torej, lahko rečemo, da smo s programom zajeli starostno skupino uporabnikov, kateri je namenjen.

Tabela 2: Spolna struktura respondentov (anketno vpr. št. 3)

Spol	M	Ž	Ni odgovora
Število	303	373	3
Odstotek	44,6	54,9	0,4

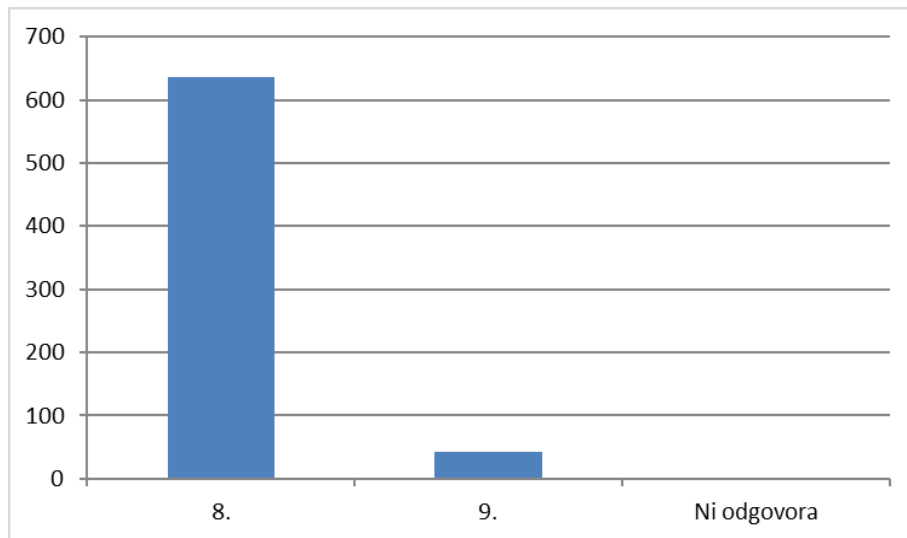
Slika 2: Spolna struktura respondentov

Na sliki in v tabeli št. 2 vidimo spolno strukturo respondentov. Podatki nam govorijo, da je med respondenti oz. udeleženci našega programa v šolskem letu 2024/25 bilo 54,9 % deklet in 44,6 % fantov. To razmerje med spoloma ni enako, kot v splošni populaciji v Sloveniji. Na začetku leta 2025 je v Sloveniji bilo 51,0% žensk in 49,0% moških državljanek in državljanov. Pričujoča razlika v razmerju med spoloma naših respondentov je verjetno plod tega, da del fantov, ki sicer so obiskovali naš program v šolskem letu 2024/25 vprašalnikov niso izpolnili, ali pa je morda razlog kje drugje.

Na to vprašanje niso odgovorili 3 respondenti (0,4 % anketiranih), za katere sumimo, da so fantje (ki tega zanalašč niso hoteli storiti zaradi karakterističnega najstniškega upornišva), čeprav glede na splošno atmosfero v skupnosti, kjer se vse bolj slišijo glasovi o različnih možnostih glede opredelitve o spolni usmeritvi, so to morda tudi tisti v najstniški populaciji, ki se še niso opredelili za svojo spolno usmeritev ali pa to neopredeljenost enostavno izkoriščajo kot način izražanja svojega upornišva.

Tabela 3: Razred, ki ga obiskujejo respondenti (anketno vpr. št. 4)

Razred	8.	9.	Ni odgovora
Število	636	43	0
Odstotek	93,7	6,3	0,0

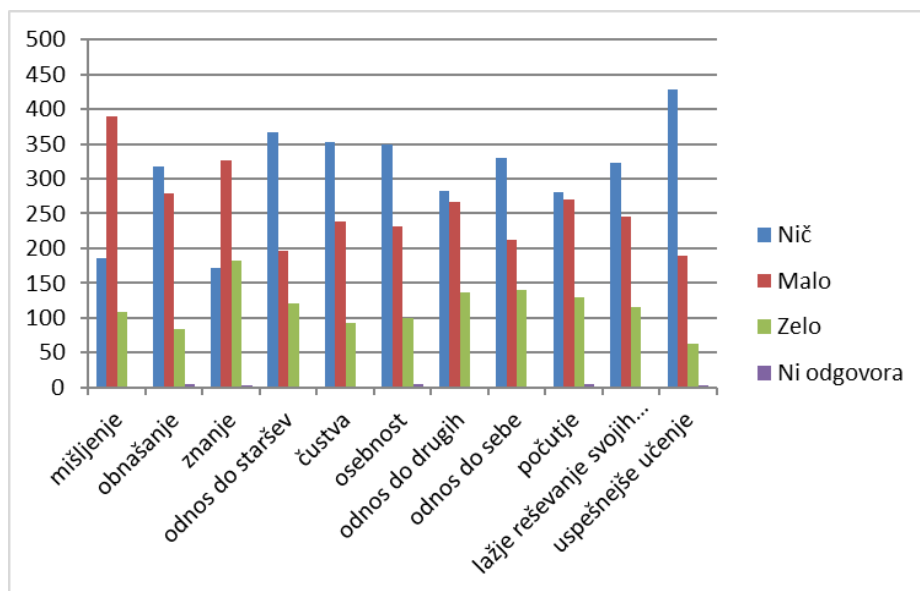
Slika 3: Razred, ki ga obiskujejo respondenti

Na sliki in v tabeli št. 3 vidimo strukturo respondentov glede na razred, ki so ga obiskovali v šolskem letu 2024/25. Izvajanje programa »Mladinske delavnice« je zastavljeno kot kontinuirana izvedba palete različnih preventivnih aktivnosti skozi celo šolsko leto, in sicer na tak način, da se programa uporabniki udeležujejo dve šolski leti kontinuirano. Žal, zaradi finančnih, kadrovskih in organizacijskih težav, kot tudi zaradi neprilagojenosti šolskega sistema za izvajanja tovrstnih aktivnosti v OŠ, ga izvajamo kontinuirano le eno šolsko leto. Za iste učence, ki nadaljujejo šolanje v 9. razredu, pa izvajamo občasne delavnice 3-4x v okviru šolskega leta z namenom utrditve doseženega pri izvajanju programa v prejšnjem šolskem letu ('*booster*' delavnice). Na ta način želimo kolikor toliko poskbeti, da se osveži in utrdi tisto pridobljeno v prejšnjem šolskem letu, ko so udeleženci bili v program vključeni kontinuirano.

Čeprav za to nimamo dokazov, lahko utemeljeno predvidevamo, da so rezultati doseženi pri uporabnikih, ki program MD obiskujejo 2 šolski leti, tudi mnogo bolj trajni, kot če ga obiskujejo le eno šolsko leto. Žal, te trditve do sedaj nismo mogli preveriti v praksi, ker za izvedbo longitudinalne raziskave nismo mogli zagotoviti finančnih sredstev, vendar na podlagi rezultatov izvajanja preventivnih intervencij v tujini in narejenih evalvacijskih študij, ki so vključevale tudi longitudinalno spremljanje uporabnikov teh programov, lahko utemeljeno predvidevamo, da tovrstna strategija prinaša pozitivne rezultate.

Tabela 4: Področja, na katera vpliva udeležba v programu MD (anketno vpr. št. 5)

	Število			Odstotek			Ni odgovora		skupaj	UMS	DMS	
Ocena vpliva	Nič	Malo	Zelo	Nič	Malo	Zelo	N	%	M	M	M	Pomembnost razlik
mišljenje	186	389	108	27,4	57,3	15,9	2	0,3	1,89	2,67	1,89	0,006
obnašanje	318	279	84	46,8	41,1	12,4	4	0,6	1,66	2,17	1,65	0,068
znanje	172	327	183	25,3	48,2	27,0	3	0,4	2,02	2,83	2,01	0,005
odnos do staršev	367	197	120	54,1	29,0	17,7	1	0,1	1,64	2,00	1,64	0,245
čustva	353	238	93	52,0	35,1	13,7	1	0,1	1,67	2,50	1,66	0,141
osebnost	350	231	100	51,5	34,0	14,7	4	0,6	1,63	2,17	1,63	0,070
odnos do drugih	282	266	136	41,5	39,2	20,0	1	0,1	1,79	2,50	1,78	0,020
odnos do sebe	330	213	140	48,6	31,4	20,6	2	0,3	1,72	2,60	1,72	0,012
počutje	280	270	130	41,2	39,8	19,1	5	0,7	1,78	2,50	1,77	0,017
lažje reševanje svojih problemov in težav	322	246	116	47,4	36,2	17,1	1	0,1	1,70	2,33	1,69	0,035
uspešnejše učenje	429	190	63	63,2	28,0	9,3	3	0,4	1,47	1,50	1,47	0,908

Slika 4: Področja, na katera vpliva udeležba v programu MD

Respondenti so imeli priložnost, da v okviru tega vprašanja na lestvici od 1–3 (1 »nič ni vplivalo«, 2 »malo je vplivalo«, 3 »zelo je vplivalo«), ocenijo stopnjo vpliva programa »Mladinske delavnice« (oz. različnih aktivnosti, katerih so se udeležili) na sebe.

Iz zgoraj predstavljenih podatkov je razvidno, da so respondenti, ki so se udeleževali programa v okviru DMS, na vseh področjih zaznali manjši vpliv nase oziroma spremembe na sebi, ki so nastale kot plod udeležbe v našem programu, kot pa respondenti, ki so program obiskovali v okviru UMS. Pri večini ocenjevalnih področjih je ta razlika pomembna. To je razumljivo z ozirom na to, da so respondenti, ki so program obiskovali v okviru UMS, bili v program udeleženi pogosteje kot respondenti, ki so program obiskovali v okviru DMS, ter da so se v program vključili bolj ali manj prostovoljno, uporabniki v DMS pa so bili vanj vključeni generacijsko oz. so o njihovi udeležbi odločali pristojni na OŠ (svetovalna služba, ravnatelj, Svet staršev; glej poglavje 1.6.) ter starši.

Predstavljeni rezultati nam govorijo, da so respondenti, ki so program obiskovali v okviru UMS, prepoznali dokaj močan vpliv le-tega nase in posledično tudi spremembe pri sebi, kar nam govori, da smo pri delu z njimi v veliki meri dosegli zastavljene cilje.

Rezultati samoocene vpliva našega programa na vse respondente (tako udeležence v UMS kot DMS) oziroma na njihovo funkcioniranje na posameznih področjih njihovega življenja, nam govorijo, da smo v dobri meri te načrtovane spremembe tudi dosegli. Njihova najnižja skupna povprečna samoocena se nanaša na vpliv na njihovo uspešnejše učenje zaradi udeležbe v našem programu (ocenjeno s skupno povprečno oceno 1,47). Čeprav je najnižja ocena vpliva programa na respondente področje izboljšanja njihovega učenja, je še vedno 37,3 % respondentov prepoznalo obstoj tega vpliva. Od tega je celo 9,3 % prepoznalo, da je bil ta vpliv zelo velik! Uspešnejše učenje udeležencev sicer ni bil naš neposredni cilj, vendar lahko rečemo, da je pozitiven posredni dosežek. Namreč, skoraj vsak drugi respondent je prepoznal pozitiven vpliv našega programa tudi na to, sicer zelo pomembno področje svojega funkcioniranja!

Najvišje skupne povprečne ocene vpliva so respondenti prepoznali na področjih: znanje (2,02), sledi mišljenje (1,89) in odnos do drugih (1,79). Spremembe na teh področjih so izjemno pomembne, ker predstavljajo podlago za doseganje višjega nivoja socialne kompetentnosti oziroma osebne zrelosti in socialne integriranosti.

Čeprav je v šolskem letu 2024/25 pri realizaciji našega projekta bilo vključeno majhno število UMS skupin oziroma, le udeleženci ene izmed njih, ki so izpolnili evalvacijske vprašalnike, bomo v nadaljevanju predstavili tudi skupne rezultate, ki združujejo rezultate izvajanja projekta na oba načina.

Če pogledamo rezultate ločeno, kot smo to že omenili, so le-ti pri respondentskih, ki so se udeleževali v UMS, boljši. Njihove povprečne ocene vpliva programa na njih, so na večini področij presegale povprečno oceno 2 (na lestvici od 1-3). Njihova najvišja povprečna ocena (2,83) se nanaša na vpliv na njihovo znanje, sledi mišljenje (2,67) in potem sledi odnos do sebe (2,6). Očitno je, da je največji del respondentov, ki je naš program obiskoval v okviru UMS strategije (čeprav jih je vprašalnik letos izpolnilo vsega 6), ocenil, da je naš program najbolj deloval na njihovo kognitivno sfero in odnos do sebe. Spremembe, ki so jih doživeli zahvaljujoč udeležbi v našem programu, so očitno pomembne in v skladu s cilji, ki smo jih zastavili pri delu z njimi in za katere verjamemo, da bodo tudi trajne.

Respondenti, ki so se programa udeleževali v okviru DMS ocenjujejo, da je program MD najbolj vplival na njihovo znanje (2,08). Sledijo: vpliv na njihovo mišljenje (1,93) in vpliv na njihov odnos do drugih (1,85). Področja, ki jih uporabniki prepoznavajo kot tista, na katere je naš program najbolj vplival pri njih, so uporabniki, ki so naš program obiskovali v okviru DMS in v okviru UMS skupin, ocenili skorajda identično. Za uporabnike iz DMS skupin sta tudi področja počutja (1,77) in odnosa do sebe (1,72) izpostavljena kot pomembna, oziroma kot področja, na katerih prepoznavajo, da je naš program močno vplival na njih.

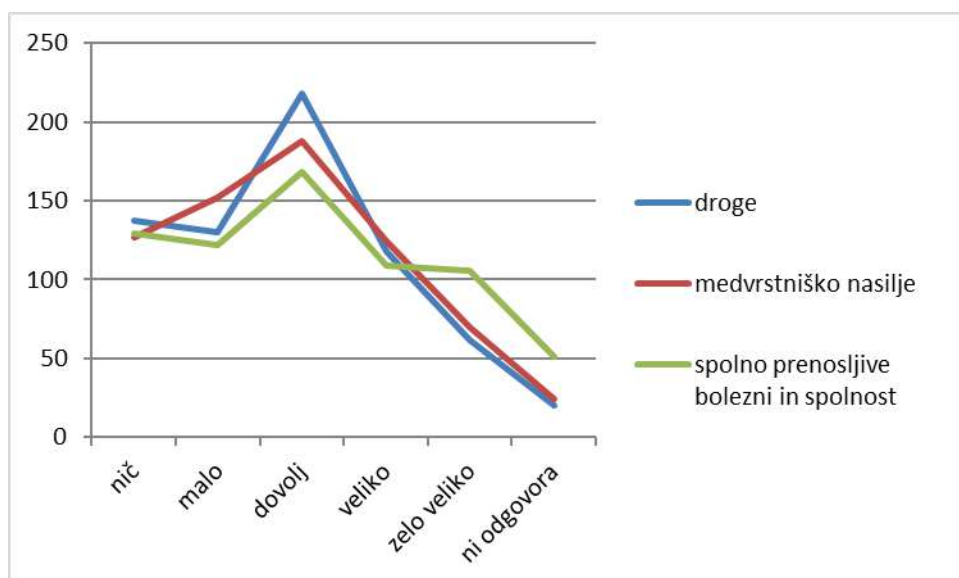
Ne glede na to, da so njihove povprečne ocene nižje, v primerjavi z ocenami respondentov, ki so se programa udeleževali v okviru UMS, smo lahko tudi s temi rezultati zelo zadovoljni. Če izzamemo ocene vpliva na področje učenja, so povprečne ocene vpliva na vseh ostalih področjih najmanj 1,64 (odnos do staršev). To nam govori, da smo tudi s pomočjo te strategije implementacije našega programa, v dobršni meri dosegli cilje, ki smo si jih zastavili pri delu z njimi. Potrebno je tudi poudariti, da so njihove najvišje povprečne ocene vpliva programa na njih, ocena vpliva na njihovo kognitivno raven ter na njihovo socialno vedenje, kar je v ožjem pomenu te besede izjemno pomembno glede na preventivni namen in cilje našega programa, zlasti aspekt pospeševanja njihovega pozitivnega psiho-socialnega razvoja in dvigovanja nivoja njihove socialne kompetentnosti. To namreč zvišuje možnost izogibanja tveganemu vedenju ali vsaj zmanjševanje njegove pogostosti ter nevarnosti, da se pri najstnikih tovrstno vedenje utrdi ali razvije kot vedenjski vzorec, posledica katerega so lahko psihosocialni patološki pojavi.

Menimo, da je potrebno v prihodnosti program razširjati s pomočjo strategije DMS, vendar je potrebno poskušati v sodelovanju z Ministrstvom za vzgojo in izobraževanje RS zagotoviti, da posamezne aktivnosti/delavnice trajajo več kot eno šolsko uro na teden. Recimo, vsaj 60 minut, če ne 2 šolski uri. Predvidevamo, da bi na tak način izboljšali rezultate dela z uporabniki in jih še bolj približali tistim, ki jih dosegamo z uporabniki, ki so vključeni v program v okviru strategije UMS. Vsekakor bi rezultate lahko izboljšali, če bi zagotovili pogoje (sistemske, kadrovske in finančne), da bi program izvajali z istimi učenci/uporabniki kontinuirano tekom njihovega 8. in 9. razreda, kar pomeni, da bi bili kontinuirano vključeni v intenzivni del programa v obeh razredih. Na podlagi evalvacije učinkov programa iz preteklih let pa lahko utemeljeno trdimo, da bi na tak način doseženi rezultati bili ne samo boljši, temveč tudi bolj trajni!

Tabela 5: Ocena obsega pridobljenih koristnih informacij o ... (anketno vpr. št. 6)

Ocena		nič	malo	dovolj	veliko	zelo veliko	Ni odgovora	M	M UMS	M DMS	Pomembnost razlik
Število	droge	137	130	218	118	62	20	2,75	3,83	2,74	0,032
	medvrstniško nasilje	127	152	188	124	70	24	2,79	3,83	2,78	0,039
	spolno prenosljive bolezni in	129	122	168	109	106	51	2,91	4,50	2,89	0,004

	spolnost										
Odstotek	droge	20,2	19,1	32,1	17,4	9,1	2,9				
	medvrstniško nasilje	18,7	22,4	27,7	18,3	10,3	3,5				
	spolno prenosljive bolezni in spolnost	19,0	18,0	24,7	16,1	15,6	7,5				

Slika 5: Ocena obsega pridobljenih koristnih informacij o ...

Respondenti so ocenjevali obseg koristnih informacij na naslednjih področjih: psihoaktivne substance (droge), medvrstniško nasilje ter področje spolno prenosljivih bolezni (SPB) in spolnosti. To so ocenjevali z ocenami od 1 do 5 – petstopenjska lestvica. Pri tem je 1 pomenilo »nič«, 2 »malo«, 3 »dovolj«, 4 »veliko« ter 5 »zelo veliko« koristnih informacij. Čeprav informiranost sama po sebi ne pomeni avtomatično tudi pripravljenosti, da delujejo v skladu z njo (informacija ≠ prevencija), smo v okviru našega programa uporabnikom posredovali informacije, ki jim bodo na pomoč, da se uspešnejše znajdejo pri izzivih, s katerimi se soočajo, in tveganjih, katerim so običajno izpostavljeni v tem razvojnem obdobju. Informacij jim nismo posredovali frontalno, temveč v okviru izkustvenih delavnic (interaktivno), v katerih so bile obravnavane specifične teme, povezane z omenjenim tveganjem (medvrstniško nasilje; droge in alkohol; in neodgovorno spolno vedenje).

Na podlagi skupnih povprečnih ocen lahko ugotovimo, da so respondenti ocenili, da so dobili dovolj koristnih informacij z vseh treh področij potencialnega rizičnega vedenja. Pri tem pa so ocenili, da so največ koristnih informacij dobili s področja spolno prenosljivih bolezni in spolnosti (skupna povprečna ocena = 2,91).

Če pogledamo povprečne ocene respondentov, ki so program obiskovali v okviru UMS skupin in DMS skupin ločeno, vidimo, da so tisti, ki so program obiskovali v okviru UMS skupin dali višje povprečne ocene za vsa tri področja,

kar je razumljivo z ozirom, da so pri obravnavi posameznih tematskih delavnic, povezanih s temi tremi temami, imeli več časa (90 minut), kot udeleženci, ki so za ta namen imeli manj časa (45 minut).

Menimo, da smo z našim programom v dobršni meri dosegli tudi ta namen, ki ga v okviru naše preventivne intervencije imamo, in sicer da uporabnike informiramo o nevarnostih rizičnega vedenja, oziroma da jih na ustrezen način opremimo za to, da se v situacijah tveganja odločajo v prid svojemu zdravju in pozitivnemu razvoju.

Analiza povprečnih ocen pri teh treh področjih kaže, da je pri vseh večina respondentov ocenila, da so informacije, ki so jih pridobili, koristne za njih. Tako je koristnost pridobljenih informacij s področja drog pozitivno ocenilo 76,9 % respondentov; koristnost pridobljenih informacij s področja medvrstniškega nasilja 77,8 % respondentov; in koristnost pridobljenih informacij s področja spolno prenosljivih bolezni (SPB) in spolnosti 73,5 % respondentov.

Čeprav vemo, da informacija (četudi koristna) sama po sebi ni prewencija (v smislu preprečevanja nezaželenega in za zdravje škodljivega vedenja), je to vsekakor podlaga za (pravilno) odločanje v tveganih življenjskih situacijah, v katerih se bodo morda naši respondenti/uporabniki znašli, če se že niso.

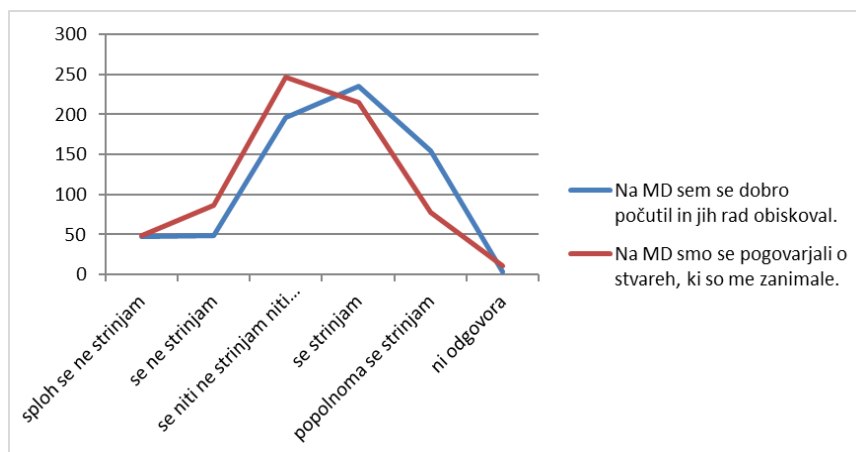
Odstotek tistih respondentov, ki ocenjujejo, da niso dobili nikakršnih koristnih informacij, pa je relativno nizek. Največ takšnih je pri oceni pridobljenih koristnih informacij s področja drog (20,2 % oziroma 137 respondentov), najmanj pa je takšnih respondentov, ko gre za medvrstniško nasilje (18,7 % oziroma 127 uporabnikov). To so respondenti za katere lahko verjamemo, da so bili že dovolj obveščeni, ter da zahvaljujoč udeležbi v aktivnostih našega programa, niso izvedeli nič novega. Lahko verjamemo, da morda imamo opravka s klasičnim najstniškim odporom in zanikanjem pomembnosti t. i. koristnih informacij oziroma, da oni tega ne potrebujejo, ker se jim kaj tako slabega ne more zgoditi (»občutek neranljivosti« kot del adolescentskega egocentrizma v obdobju zgodnje adolescence).

Na podlagi zgoraj predstavljenih rezultatov ocenjujemo, da smo pri izvajanju programa »Mladinske delavnice« v šolskem letu 2024/25 v veliki meri uspešno opolnomočili uporabnike našega programa in jih opremili z ustreznimi informacijami o nevarnostih rizičnega vedenja (konzumiranje prepovedanih drog in drugih PAS, medvrstniško nasilje ter rizično in neodgovorno spolno vedenje).

Tabela 6: Ocena programa »Mladinske delavnice« (anketno vpr. št. 7)

		sploh se ne strinjam	se ne strinjam	se niti ne strinjам niti strinjам	se strinjam	popolno ma se strinjam	Ni odg ovo ra	M	M UMS	M DMS	Pome mbno st razlik
Števil o	Na MD sem se dobro	47	49	196	235	155	3	3,59	4,83	3,58	0,007

	počutil in jih rad obiskoval.										
	Na MD smo se pogovarjali o stvareh, ki so me zanimale.	49	86	246	215	78	11	3,28	4,50	3,26	0,004
Odstotek	Na MD sem se dobro počutil in jih rad obiskoval.	6,9	7,2	28,9	34,6	22,8	0,4				
	Na MD smo se pogovarjali o stvareh, ki so me zanimale.	7,2	12,7	36,2	31,7	11,5	1,6				

Slika 6: Ocena programa "Mladinske delavnice"

Pri tem anketnem vprašanju so respondenti imeli priložnost ocenjevati sam program, katerega so se udeleževali, in sicer na petstopenjski lestvici. Pri tem je 1 pomenilo »sploh se ne strinjam«, 2 »se ne strinjam«, 3 »se niti ne strinjam, niti strinjam«, 4 »se strinjam«, 5 »popolnoma se strinjam«. Analiza rezultatov nam govori, da so se respondenti, ki so se programa udeleževali v okviru UMS skupin, bolje počutili v programu in so imeli bolj izrazit občutek, da so se pogovarjali o stvareh, ki so jih zanimale. Njihova povprečna ocena tega, kako dobro so se počutili v programu in kako radi so ga obiskovali, je

bila 4,83. Povprečna ocena soglasja s stališčem, da so se v okviru programa MD pogovarjali o stvareh, ki so jih zanimale, je bila 4,50.

Čeprav so povprečne ocene respondentov, ki so se programa udeleževali v okviru DMS skupin, nižje, so še vedno zelo dobre, in sicer 3,58 (ko gre za počutje in kako radi so obiskovali program) ter 3,26 (ko gre za pogovore o stvareh, ki so jih zanimale).

Tako se je 57,4 % vseh respondentov, ki so bili vključeni v naš program (tako v UMS kot tudi v DMS skupinah), popolnoma strinjalo oz. strinjalo s stališčem, da so se dobro počutili v okviru programa, ter da so ga radi obiskovali; 43,2 % vseh respondentov (tako iz UMS kot tudi iz DMS skupin) se je popolnoma strinjalo oz. strinjalo s stališčem, da so se v okviru programa pogovarjali o stvareh, ki so jih zanimale.

Enako pomembna informacija za nas je tudi ta, da se s prvim stališčem ni strinjalo ali sploh ni strinjalo 14,1 % respondentov (stališče o počutju), ter da se z drugim ni strinjalo ali sploh ni strinjalo, 19,9 % vseh respondentov.

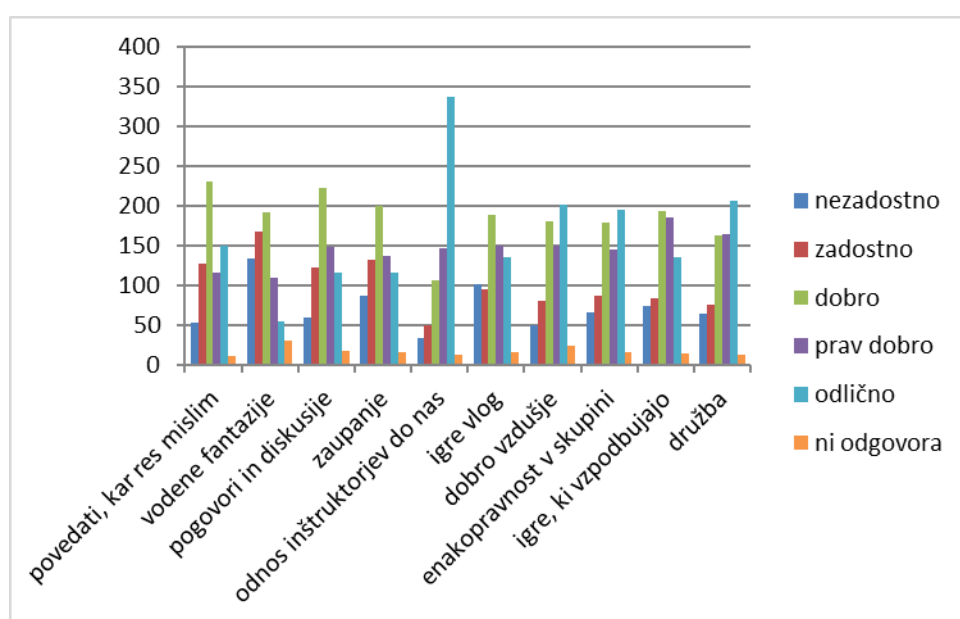
Zgornji podatki nam govorijo, da je naš program, tako v vsebinskem smislu, kot tudi v praktično izvedbenem, dobro prilagojen, ne samo razvojnim potrebam naših uporabnikov, temveč tudi njihovim aktualnim potrebam in njihovem zanimanju.

Ocenjujemo, da je v prihodnosti potrebno vložiti dodaten napor pri izvedbi programa z ozirom, da je približno vsak četrti respondent (28,9 %) neodločen pri oceni tega, v kolikšni meri se je počutil dobro v okviru našega programa in če ga je rad obiskoval oziroma celo 36,2 % respondentom ni jasno, če so se v okviru aktivnosti našega programa ukvarjali s stvarmi, ki so jih zanimale. Morda bi bilo potrebno tudi tematsko osvežiti naš program z aktualnimi temami, ki se navezujejo na naš koncept dela (npr. narediti delavnico o spletnem nasilju ali nasilju v najstniških romantičnih zvezah, ali pa morda delavnico o ljubezni in romantičnih zvezah za to starostno skupino).

Tabela 7: Ocene pojavov pri »Mladinskih delavnicah« (anketno vpr. št. 8)

	%						Skupaj	UMS	DMS	
	nezadostno	zadostno	dobro	prav dobro	odlično	Ni odgovora	M	M	M	Pomembnost razlik
povedati, kar res mislim	53	127	230	116	149	10	3,27	4,67	3,26	0,005
vodene fantazije	133	167	192	109	54	30	2,67	4,00	2,66	0,007
pogovori in diskusije	59	123	222	148	116	17	3,21	4,67	3,19	0,002
zaupanje	86	132	200	136	116	15	3,10	4,67	3,08	0,002
odnos inštruktorjev do nas	34	50	106	146	337	12	4,04	4,83	4,04	0,102
igre vlog	101	95	189	149	135	16	3,18	5,00	3,17	0,001
dobro vzdušje	50	81	180	149	202	23	3,56	5,00	3,55	0,004
enakopravnost v skupini	65	86	179	145	195	15	3,48	4,17	3,47	0,189

igre, ki vzpodbujajo družba	73	83	194	186	135	14	3,34	4,83	3,32	0,003
	64	76	162	164	206	13	3,55	4,83	3,54	0,014
	7,8	18,7	33,9	17,1	21,9	1,5				
	19,6	24,6	28,3	16,1	8,0	4,4				
	8,7	18,1	32,7	21,8	17,1	2,5				
	12,7	19,4	29,5	20,0	17,1	2,2				
	5,0	7,4	15,6	21,5	49,6	1,8				
	14,9	14,0	27,8	21,9	19,9	2,4				
	7,4	11,9	26,5	21,9	29,7	3,4				
	9,6	12,7	26,4	21,4	28,7	2,2				
	10,8	12,2	28,6	27,4	19,9	2,1				
	9,4	11,2	23,9	24,2	30,3	1,9				

Slika 7: Ocene pojavov pri "Mladinskih delavnicah"

Pri odgovarjanju na to vprašanje so respondenti imeli možnost oceniti na lestvici od 1 do 5 (pri tem je 1 pomenilo »nezadostno«, 2 »zadostno«, 3 »dobro«, 4 »prav dobro« in 5 »odlično«) vsakega izmed zgoraj ponujenih pojavov, s katerimi so se srečevali v času udeležbe v programu MD. Tako predstavljeni rezultati v tabeli in na sliki št. 7 predstavljajo povprečne ocene respondentov.

Iz zgoraj predstavljenih rezultatov je razvidno, da je respondentom pri programu MD najbolj všeč odnos inštruktorjev (prostovoljcev) do njih (respondenti iz DMS ta odnos ocenjujejo s povprečno oceno 4,04; respondenti iz UMS pa s povprečno oceno 4,83). Povprečna skupna ocena obojih je 4,04. Najslabše je pri udeležencih iz UMS vodena fantazija (4,00) in enakopravnost v skupini (4,17), pri udeležencih iz DMS pa vodene fantazije (2,66) in igre vlog (3,17).

Če gledamo povprečno oceno, je vzpodbudno to, da je vsem respondentom najbolj všeč odnos inštruktorjev (prostovoljcev) do njih. Osnovni pogoj za uspešno izvedbo programa predstavljajo motivirani in dobro usposobljeni prostovoljci, katerih ena izmed glavnih nalog je, da z najstniki, s katerimi delajo, zgradijo kakovosten medsebojni odnos, ki izhaja iz medsebojnega zaupanja in naklonjenosti – odnos, ki naj bi bil podoben odnosu starejšega brata/sestre do mlajšega brata/sestre. Za uspešno izvedbo našega programa je torej odnosna raven zelo pomembna. Le-ta omogoča možnost vpliva, ki s seboj nujno nosi določeno stopnjo spremembe pri uporabnikih.

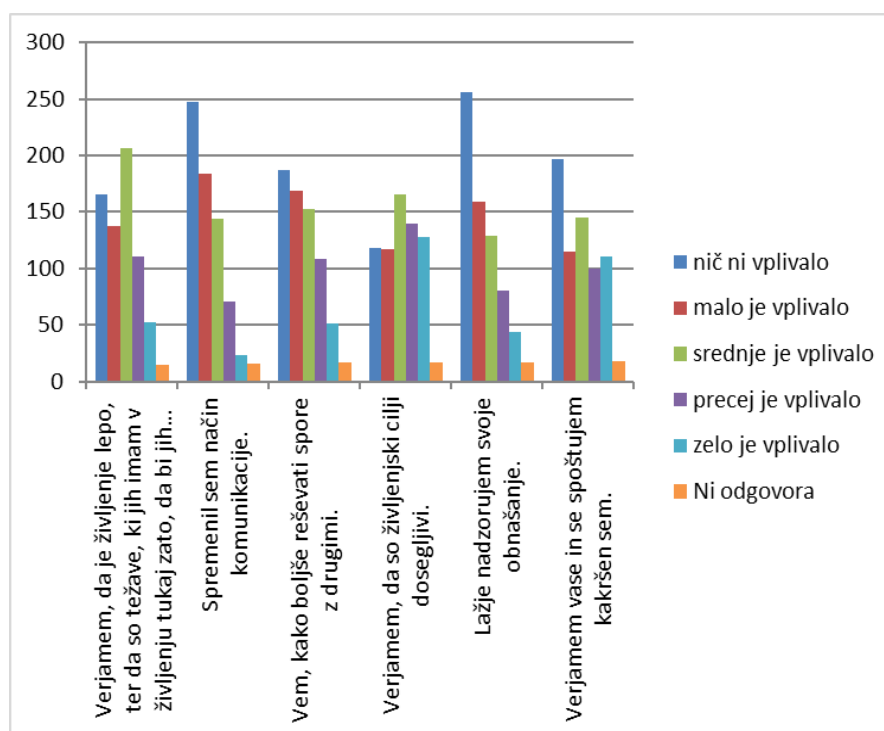
Ocene uporabnikov nam govorijo, da so metode dela in vsebinski program v veliki meri ustrezno prilagojeni za ciljno populacijo. Nezdostno oceno posameznih pojavov je dalo relativno majhno število respondentov – od 5%, ki so nezadostno ocenili odnos inštruktorjev (prostovoljcev), do 19,6 % respondentov, ki so nezadostno ocenili vodene fantazije, kot eno od tehnik, ki jih vsebujejo izkustvene delavnice.

Ocene vseh pojavov so pri uporabnikih, ki so bili v program vključeni v okviru DMS, nižje od povprečnih ocen istih teh pojavov s strani respondentov, ki so bili v program vključeni v okviru UMS. To je razumljivo glede na okoliščine, o katerih smo že govorili.

Tabela 8: Vpliv programov na znanje in prepričanje (anketno vpr. št. 9)

	%						Skupaj M	UMS M	DMS M	Pomembnost razlik
	nič ni vplivalo	malo je vplivalo	srednje je vplivalo	precej je vplivalo	zelo je vplivalo	Ni odgovora				
Verjamem, da je življenje lepo, ter da so težave, ki jih imam v življenju tukaj zato, da bi jih reševal.	165	137	206	110	52	15	2,62	3,33	2,62	0,157
Spremenil sem način komunikacije.	247	184	144	71	23	16	2,16	2,83	2,16	0,146
Vem, kako boljše reševati spore z drugimi.	187	169	153	108	51	17	2,50	3,17	2,50	0,195
Verjamem, da so življenjski cilji dosegljivi.	118	117	165	140	128	17	3,06	3,33	3,06	0,628
Lažje nadzorujem svoje obnašanje.	256	159	129	80	44	17	2,25	2,67	2,24	0,413
Verjamem vase in se spoštujem	197	115	145	100	110	18	2,78	3,50	2,77	0,410

kakršen sem.										
	24,3	20,2	30,3	16,2	7,7	2,2				
	36,4	27,1	21,2	10,5	3,4	2,4				
	27,5	24,9	22,5	15,9	7,5	2,5				
	17,4	17,2	24,3	20,6	18,9	2,5				
	37,7	23,4	19,0	11,8	6,5	2,5				
	29,0	16,9	21,4	14,7	16,2	2,7				

Slika 8: Vpliv programov na znanje in prepričanje

V okviru anonimnega vprašalnika s pomočjo petstopenjske lestvice (1 je »nič ni vplivalo«, 2 je »malo je vplivalo«, 3 je »srednje je vplivalo«, 4 je »precej je vplivalo« in 5 je »zelo je vplivalo«) so respondenti lahko ocenjevali, v kolikšni meri so se naučili, oziroma pridobili določena znanja, veščine in prepričanja na nekaterih pomembnih področjih svojega življenja.

Podobno kot pri večini drugih vprašanj, tudi v tem primeru ugotavljamo, da je pri vseh stališčih, do katerih so se opredeljevali respondenti, opaziti, da so višje povprečne ocene dali respondenti, ki so bili v program udeleženi v okviru UMS skupin.

Povprečne ocene vseh uporabnikov so vse višje od 2; pri tem je najvišjo povprečno oceno (3,06) dobilo stališče: »Verjamem, da so življenjski cilji dosegljivi«. 17,4 % respondentov je na to vprašanje odgovorilo, da ocenjuje, da se tega niso naučili v okviru programa »Mladinske delavnice«. To seveda lahko pomeni, da so le-ti to že od prej vedeli, in da se zaradi tega v okviru našega programa te »lekcije« niso mogli naučiti – ali pa, da se tega dejansko niso naučili v okviru našega programa, ker za njih ta »lekcija« ni bila zadosti razumljiva/pomembna. To seveda velja tudi za ostala podvprašanja, kot npr.

vprašanje, ki je vezano na nadzorovanje svojega vedenja. Največje število respondentov, in sicer 37,7 %, je ocenilo, da zaradi udeležbe v programu »Mladinske delavnice« ne nadzorujejo bolje svojega obnašanja. Zakaj zahvaljujoč našemu programu omenjeni respondenti niso prepoznali vpliva na svojo sposobnost nadzorovanja svojega vedenja dejansko ne vemo; morda je to zato, ker že imajo dosti močno zgrajeno sposobnost ali pa gre za najstnike, pri katerih je nadzorovanje lastnega vedenja šibka točka in celo nezaželena vrednota?

Ko pogledamo odgovore na vsa podvprašanja, vidimo, da od 59,8 % do celo 80,1 % respondentov (odvisno od podvprašanja), ocenjuje, da so se zahvaljujoč udeležbi v programu »Mladinske delavnice« naučili pomembnih znanj, veščin in prepričanj: od tega, da verjamejo, da so pridobili prepričanje, da so njihovi življenjski cilji dosegljivi (cca. 80,1 % respondentov; povprečna ocena 3,06), do tega, da verjamejo vase in spoštujejo sami sebe (68,3 % respondentov; povprečna ocena 2,78). Potem sledi prepričanje, da je življenje lepo in da lahko rešujejo svoje težave (cca. 73,5 % respondentov; povprečna ocena 2,62). Potem 70 % udeležencev ocenjuje, da so se v okviru našega programa naučili, kako naj bolje rešujejo svoje socialne konflikte (povprečna ocena 2,50). 59,8 % od njih ocenjuje, da sedaj po obiskovanju našega programa, lažje nadzoruje svoje obnašanje (povprečna ocena 2,25). In nenazadnje, 61,2 % respondentov meni, da so spremenili svoj način komunikacije (povprečna ocena 2,16).

Z ozirom na to, da so respondenti vpliv programa nase ocenjevali na petstopenjski lestvici, je evidentno, da moč tega vpliva ocenjujejo različno, vendar je za nas ključnega pomena, da cca. 2/3 respondentov ocenjuje, da so se zaradi udeležbe v našem programu spremenili, in sicer v načrtovani smeri! Očitno je, da smo zastavljene cilje dosegli v dobršni meri v primeru cca. 2/3 respondentov/uporabnikov našega programa.

Z doseženim smo lahko zadovoljni, čeprav še vedno ostaja prostor za doseglo še bolj poglobljenih in pozitivnih rezultatov v prihodnosti. To je tudi odvisno od tega ali bomo uspeli v prihodnosti pridobiti odgovorne na Ministrstvu za vzgojo in izobraževanje RS, da se za izvedbo našega programa omogoči pogostejša izvedba delavnic in da se za izvedbo vsake posamezne delavnice zagotovi izvedbeni časovni okvir v trajanju 90 min (blok ura).

Odprti vprašnji:

V okviru anonimnega vprašalnika smo imeli tudi dve odprti vprašanji. Želeli smo dobiti informacijo o tem, kaj je za posamezne respondente najbolj pomembno oziroma najbolj dragoceno, kar so se naučili v okviru programa »Mladinske delavnice«. Obenem pa smo jim tudi želeli dati priložnost, da zapišejo, kaj bi nam želeli sporočiti (kot vodstvu programa) kot tudi to, kaj bi želeli sporočiti svojim sovrstnikom, ki našega programa niso obiskovali. Na ta način smo želeli posredno pridobiti informacije o tem, kako respondenti/udeleženci vrednotijo to, kar se je dogajalo med izvedbo programa oziroma kaj so zahvaljujoč udeležbi v programu pridobili zase (kaj najbolj cenijo izmed tistega, kar so pridobili zase). Odgovorov na ta vprašanja

nismo statistično obdelovali, temveč smo izbrali tiste najbolj karakteristične, ki ilustrirajo stališča najstniške generacije, s katero smo delali v šolskem letu 2024/25.

A) »Kaj je zate najbolj dragoceno, kar si se naučil pri MD? (vpr. št. 10)

- *Najbolj mi je dragoceno, da sem začela zaupati vase.*
- *Da sem se naučila veliko stvari o drogah in spolnosti.*
- *Da imam boljši način komunikacije.*
- *Odnos do staršev.*
- *Stvari, o katerih se med poukom ne govori. Spolnost, nasilje, droge itd.*
- *Da se težavam ni izogibaj, ampak jih rešuj.*
- *Kako se lažje nadzorujem pri svojem obnašanju.*
- *O spolnosti in spolnih boleznih.*
- *Sočutje.*
- *Da sem spoznala spletno stran safe.si in da se lahko vedno obrnem nekemu za pomoč.*

Na izražena mnenja nekaterih respondentov smo lahko izvajalci kar ponosni, mar ne? Ostane nam upanje, da bodo zgoraj izražena spoznanja naši respondenti dejansko vzeli za popotnico v življenju, ki je pred njimi. Z drugimi besedami, da bodo rezultati našega dela trajni.

Res pa je, da je bilo tudi nekaj kritičnih oziroma negativnih trditev, iz katerih se je dalo razbrati, da se nekateri niso naučili nič novega oziroma da jim ni bilo nič kaj posebej dragocenega, nekateri pa so imeli občutek, da se niso nič novega naučili zato, ker so vse to že vedeli.

- *Nič se nisem naučila, vse smo že vedeli.*
- *Ni mi glih nič dragoceno, ni da sovražim MD, ampak mi pač ni nič dragocenega.*
- *Da me absolutno briga kaj ti in ostali mislijo.*

B) »Kaj bi rad sporočil svojim vrstnikom, ki ne obiskujejo MD ter vodstvu MD?« (vpr. št. 11)

- *Da dobro poslušajo in razmišljajo, saj jim bo prišlo prav.*
- *Pridite na delavnice.*
- *Dobre delavnice in najboljša mentorica. Nadaljujte tako naprej.*
- *Da se splača obiskovati, saj ti lahko pomagajo v življenju.*
- *Da se splača hoditi, ker se naučiš več koristnih stvari, kot pa pri rednem pouku.*
- *Poučno in povezovalno.*
- *Moral bi poskusiti, tako boš bolj samozavesten.*
- *Da se govori o življenjskih situacijah in se jih naučiš bolje nadzorovati.*
- *Vrstnikom bi rekla, naj jih obiskujejo. Vodstvu pa, da so prijazni in naredijo ure zabavne.*
- *Najstniki naše generacije imajo veliko težav s samopodobo.*

- *Da lahko zelo pomaga z določenimi težavami in ti malo zbistri misli, in da jih zelo priporočam.*

Lepo, mar ne? Presenetljivo je, kako so nekateri najstniki sposobni jasno in jedrnatno izraziti svoja mnenja. Dejansko so to zelo pozitivna in spodbudna mnenja za nas izvajalce. Govorijo nam, da smo jim dejansko dali to, kar potrebujejo, ter da je to, zdi se, padlo na plodna tla. Vendar, kot smo to že zgoraj omenili, ne mislijo vsi respondenti/uporabniki tako. Bilo je tudi nekaj odklonilnih in negativnih ocen/mnenj, vendar le-ta ne presegajo 10 % respondentov (glej tabelo št. 6).

- *Da je brez veze in da ne zamujajo ničesar.*
- *Da so delavnice zabavne, samo ne ob 7:30 zjutraj, ker pol si še zmer zaspan in ne razmišljaš, tko kot zmores.*
- *Da mi MD niso všeč.*

2.3. REZULTATI ANALIZE VPRAŠALNIKOV ZA PROSTOVOLJCE - INŠTRUKTORJE MD, IZVAJALCE PROGRAMA »MLADINSKE DELAVNICE« V ŠOLSLEM LETU 2024/25

Tabela 9: Število aktivnih prostovoljcev pri izvajanju programa MD po šolskih letih ter število in odstotek tistih prostovoljcev, ki so odgovarjali na anketni vprašalnik

Šolsko leto:	Število aktivnih prostovoljcev:	Št. prostovoljcev, ki so sodelovali pri anketiranju:	% prostovoljcev, ki so sodelovali pri anketiranju:
2001/02	123	79	64
2002/03	121	76	63
2003/04	105	62	59
2004/05	55	55	54
2005/06	75	42	56
2006/07	86	42	49
2007/08	51	20	39
2008/09	58	48	83
2009/10	64	36	56
2010/11	58	37	64
2011/12	66	49	74
2012/13	60	46	76
2013/14	57	44	77
2014/15	60	55	92
2015/16	59	40	68
2016/17	59	43	73
2017/18	54	38	70
2018/19	47	36	77
2019/20	53	44	83
2020/21	54	45	83

2021/22	62	51	82
2023/24	48	33	69
2024/25	50	36	72

Anonimna anketa, ki smo jo prvič uporabili v šolskem letu 2016/17 je bila pomembno spremenjena³ v primerjavi z anketo, ki smo jo uporabljali do tedaj, zato ni možno narediti primerjave z rezultati anketiranj iz preteklih let.

V tem delu analize bomo predstavili rezultate anketiranja prostovoljcev, ki so aktivno sodelovali pri izvedbi programa »Mladinske delavnice« v šolskem letu 2024/25. V tem šolskem letu je bilo anketiranje opravljeno v drugi polovici junija.

Večina prostovoljcev, ki je izvajala program MD v šol. l. 2024/25, so bili študenti, povprečno stari 26 let. To je v skladu z našo praktično strategijo izvedbe, katere eden izmed temeljev je implementacija s pomočjo izvedbene strategije »vrstniško izobraževanje« (*peer education*), o čemer smo že pisali tako v uvodnem delu te študije, v poglavju 1.5.1. (Metode dela). Tako starejši adolescenti, tisti, ki so v obdobju pozne adolescence, neposredno delajo (ob ustrezni strokovni podpori in predhodnem usposabljanju) z adolescenti, ki se nahajajo v tranzicijskem obdobju iz otroštva v adolescenco, oziroma so v obdobju zgodnje adolescence. Na podlagi svojih izkušenj in glede na pripadnost isti generaciji so starejši adolescenti optimalni mediatorji v procesu vzgojno-preventivnega delovanja na najstnike osnovnošolske starosti. Razen Medicinske fakultete, ki ne izkazuje pripravljenosti in zainteresiranosti za vključitev svojih študentov v program prostovoljskega dela pri nas, kot je to zastavljeno v okviru programa MD (ne glede na naša dosedanja prizadevanja), se večina drugih fakultet Univerze v Ljubljani, Mariboru in Kopru, izkazuje kot korekten partner pri sodelovanju z nami, saj so nam omogočili predstavitev našega programa in možnost, da njihove študente povabimo k sodelovanju v okviru predavanj in rednih vaj, podpirajo naše delo in vzpodbujajo študente k udeležbi v naš program. Posebno uspešno sodelovanje pri tem imamo s Katedro za psihologijo in Katedro za pedagogiko na Filozofski fakulteti, s Pedagoško fakulteto – Oddelek za socialno pedagogiko in Fakulteto za družbene vede (vse iz Ljubljane), s Katedro za psihologijo na Filozofski fakulteti v Mariboru ter s Katedro za biopsihologijo na Fakulteti za matematiko, naravoslovje in informacijsko tehnologijo v Kopru.

Pri naboru prostovoljcev pa so bili v tem šolskem letu medijski sponzorji: Radio SLO 1, Radio Ognjišče, Radio Center, Radio Aktual, Radio Veseljak, Radio Študent in Radio Ekspres.

Pri pridobivanju prostovoljcev so nam pomagale tudi mnogotere lokalne radijske postaje, kot tudi spletni portali: <http://www.prostovoljstvo.org/>, <http://www.lmit.org/>, e-obvestila CNVOS-a, e-obvestila Slovenske filantropije,

³ Anketni vprašalnik za inštruktorje »Mladinskih delavnic« smo dopolnili v skladu z dogovorom IRSSV, ki se je v šolskem letu 2016/17 vključil v spremljanje in eksterno evalvacijo učinkov izvedbe našega programa.

pa tudi organizacije: ŠOU v Ljubljani, Študentski svet stanovalcev študentskih domov v Ljubljani in Mestna knjižnica Ljubljana.

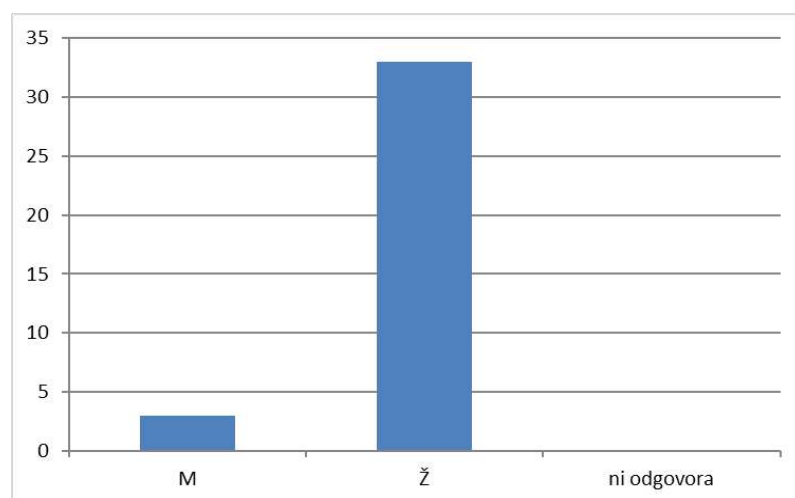
Pri svojem delu so imeli prostovoljci zagotovljene, ne le materialne in organizacijske pogoje za svoje delo (vključno s povračilom stroškov prostovoljskega dela), temveč tudi brezplačno usposabljanje (dvostopenjski seminar v skupnem obsegu 100 ur oziroma 6 + 2 dni) ter v času izvajanja programa zagotovljeno redno strokovno podporo in pomoč s strani strokovnega mentorja (mentorski sestanki so bili izvajani večkrat na mesec). Samo usposabljanje je bilo izvedeno v Ljubljani (18. – 20. oktober + 25. – 27. oktober 2024 ter 4. – 5. april 2025) ter na Ptuju (8. – 10. november + 15. – 17. november 2024 ter 11. – 12. april 2025).

Namen tega usposabljanja ni bila le priprava prostovoljcev na delo, ki jih čaka, temveč tudi pospeševanje psihosocialnega razvoja teh mladih ljudi in dvig njihove socialne in osebne kompetentnosti. Tako je usposabljanje prostovoljcev, v okviru našega programa, kot tudi sistematična strokovna podpora pri njihovem delu, tudi svojevrstna preventivna intervencija, ki je sicer namenjena mladim, ki se nahajajo v izhodni fazi adolescence.

V kolikšni meri smo uspeli pri tem pa kažejo rezultati, ki sledijo. Res pa je tudi, da so le-ti plod, ne le procesa usposabljanja, temveč tudi enoletnega dela strokovnih mentorjev z njimi, ki so bili tem mladim ljudem, ne samo v pomoč pri izvedbi programa, temveč tudi v podporo pri njihovi pripravi za integriranje v svet odraslih.

Tabela 10: Spol respondentov (anketno vpr. št. 1)

Spol	M	Ž	ni odgovora
Število	3	33	0
Odstotek	8,3	91,7	0,0

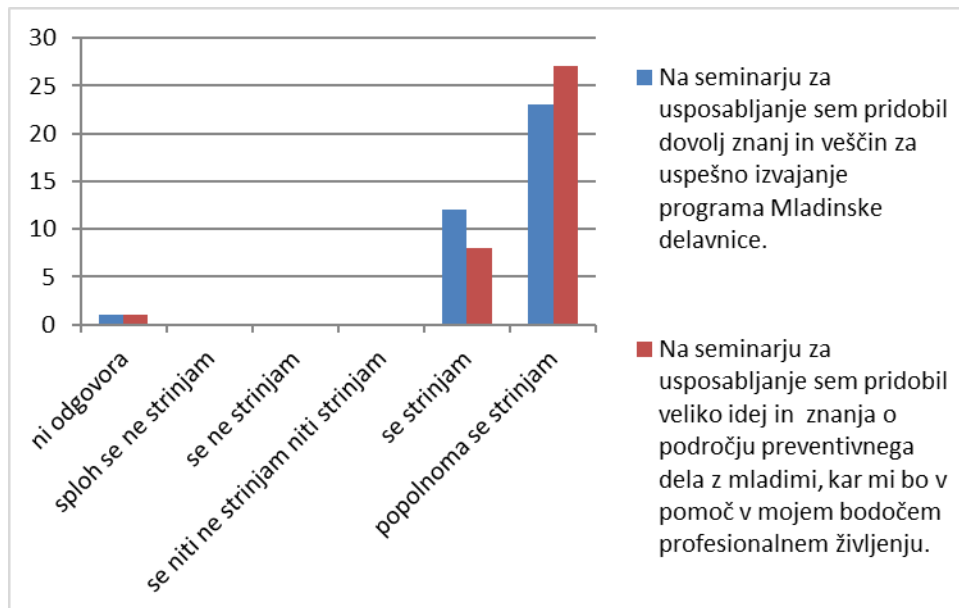

Slika 9: Spol respondentov

Kot je razvidno iz zgornjih podatkov, je tudi v primeru našega programa močno prisotna feminizacija dela z otroci in mladino. Tako v sistemu vzgoje in izobraževanja, kot tudi v sistemu socialnega varstva, prevladuje kader ženskega spola. Žal, ne glede na vsa naša prizadevanja, nam ni uspelo zainteresirati večjega števila mladeničev/študentov, da bi se kot prostovoljci vključili v izvedbo našega programa. V strukturi študentov, katerim smo naš program predstavljali na različnih predavanjih in vajah na različnih fakultetah, je bil večji odstotek študentov moškega spola, kot je bilo to razmerje med našimi prostovoljci v šolskem letu 2024/25, ampak zdi se, da je njihova motivacija za tovrstno delo (kontinuirano prostovoljsko delo) očitno šibka. Ocenjujemo, da je v prihodnosti potrebno vložiti več naporov v smeri pridobivanja večjega števila prostovoljcev moškega spola. To je zato, ker menimo, da je potrebno, da imajo pri vzgojno-preventivnem delu vsaj nekateri izmed najstnikov tudi izkušnje pedagoško-preventivnega dela z moškimi.

Tabela 11: Ocena seminarja za usposabljanje (anketno vpr. št. 4)

		ni odgovor a	sploh se ne strinja m	se ne strinja m	se niti ne strinja m niti strinja m	se strinja m	popolnom a se strinjam	M
Število	Na seminarju za usposabljanje sem pridobil dovolj znanj in veščin za uspešno izvajanje programa Mladinske delavnice.	1	0	0	0	12	23	4,66
	Na seminarju za usposabljanje sem pridobil veliko idej in znanja o področju preventivnega dela z mladimi, kar mi bo v pomoč v mojem bodočem profesionalnem življenju.	1	0	0	0	8	27	4,77
Odstotek	Na seminarju za usposabljanje sem pridobil dovolj znanj in veščin za uspešno izvajanje programa Mladinske delavnice.	2,8	0,0	0,0	0,0	33,3	63,9	
	Na seminarju za usposabljanje sem pridobil veliko idej in znanja o področju preventivnega dela z mladimi, kar mi bo v pomoč v mojem bodočem profesionalnem življenju.	2,8	0,0	0,0	0,0	22,2	75,0	

Slika 10: Ocena seminarja za usposabljanje

Pri tem vprašanju nas je zanimalo, kako so respondenti doživljali seminar za usposabljanje prostovoljcev. Udeležba na seminarju je bila pogoj za izvajanje programa na terenu. Seminar je bil dvostopenjski in je trajal 100 ur. Respondenti so imeli priložnost izraziti svoje soglasje s ponujenimi stališči na 5-stopenjski lestvici (1 »sploh se ne strinjam«, 2 »se ne strinjam«, 3 »se niti ne strinjam, niti strinjam«, 4 »strinjam se«, 5 »popolnoma se strinjam«).

Zgoraj predstavljeni rezultati (tabela št. 11 in slika št. 10) nam govorijo, da 97,2 % prostovoljcev soglaša z obema predstavljenima stališčema, medtem ko pri obeh vprašanih po eden med respondenti ni odgovoril. Povprečna ocena respondentov glede stopnje soglasja s prvim stališčem je 4,66, glede drugega stališča pa 4,77.

Pomembno se nam zdi, da so skoraj vsi respondenti doživeli usposabljanje za izvajanje preventivnega projekta »Mladinske delavnice« kot uspešno iz perspektive svojega občutka pripravljenosti za izvajanje omenjenega projekta. Vendar, enako pomembno se nam zdi, da je tudi skoraj 100% respondentov prepoznalo, da so pri usposabljanju pridobili tudi širša znanja o področju preventive. Celo 75% respondentov pa se je popolnoma strinjalo s stališčem, da so na seminarju za usposabljanje pridobili veliko idej in znanja o preventivi, ter da jim le-ta bodo koristila pri njihovem bodočem profesionalnem delu. To se nam zdi posebej pomembno v kontekstu dejstva, da je preventiva kot strokovno področje dela ter kot multidisciplinarno znanstveno področje zelo malo prisotna pri visokošolskem izobraževanju bodočih psihologov in pedagogov, učiteljev in vzgojiteljev itd. Dejansko razen pri študiju medicine, zlasti pri specializaciji infektivne medicine ali psihiatrije, je preventiva pri visokošolskem izobraževanju družboslovnih smeri kot področje zastopljeno bolj kot ena izmed lekcij v okviru drugih širših področij. Posvečeno ji je relativno malo pozornosti, zlasti ko gre za psihosocialno plat človeka in njegovega življenja.

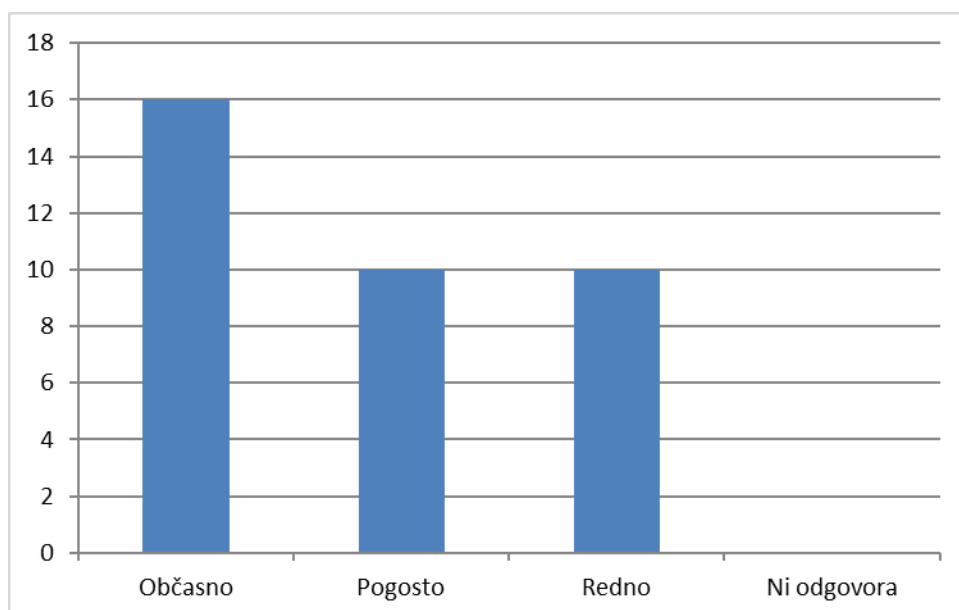
Z doseženimi rezultati smo lahko zelo zadovoljni. Ugotavljamo, da smo zainteresirane za prostovoljsko delo in sodelovanje pri izvajanju našega programa ustrezno usposobili za delovanje na področju preventivnega dela z otroci in mladostniki, ki imajo težave pri odraščanju, ter za izvajanje programa »Mladinske delavnice«. Poleg tega pa je sam proces usposabljanja bil za njih koristen in vzpodbuden glede njihove širše profesionalne kompetentnosti.

O strokovnih mentorjih in mentorskih sestankih ...

Kot smo to že razložili v prvem delu te analize (glej 1.6 Način izvedbe programa in vsebine), so prostovoljci po uspešno opravljenem usposabljanju izvajali naš program na terenu tedensko. Pri tem so večinoma vsak teden imeli tudi mentorske sestanke s svojimi strokovnimi mentorji z namenom zagotavljanja ustrezne podpore in pomoči, ki bi posledično prispevala h kakovostnejši izvedbe programa in boljšim rezultatom. V nadaljevanju so predstavljeni rezultati štirih vprašanj anonimnega vprašalnika, v okviru katerega so imeli respondenti priložnost izraziti svoje mnenje in ocene teh mentorskih sestankov in dela svojih mentorjev. Na podlagi teh rezultatov lahko ocenimo kakovost izvedenega dela s prostovoljci v okviru mentorskih sestankov in individualnih konzultacij ter kakovosti zagotovljene strokovne podpore, ki so jo prostovoljci bili deležni, kot tudi potrebe po eventualnih spremembah in dopolnitvah tovrstnega načina dela.

Tabela 12: Pogostost obiskovanja mentorskih srečanj (anketno vpr. št. 5)

	Občasno	Pogosto	Redno	Ni odgovora
Število	16	10	10	0
Odstotek	44,4	27,8	27,8	0,0

Slika 11: Pogostost obiskovanja mentorskih srečanj

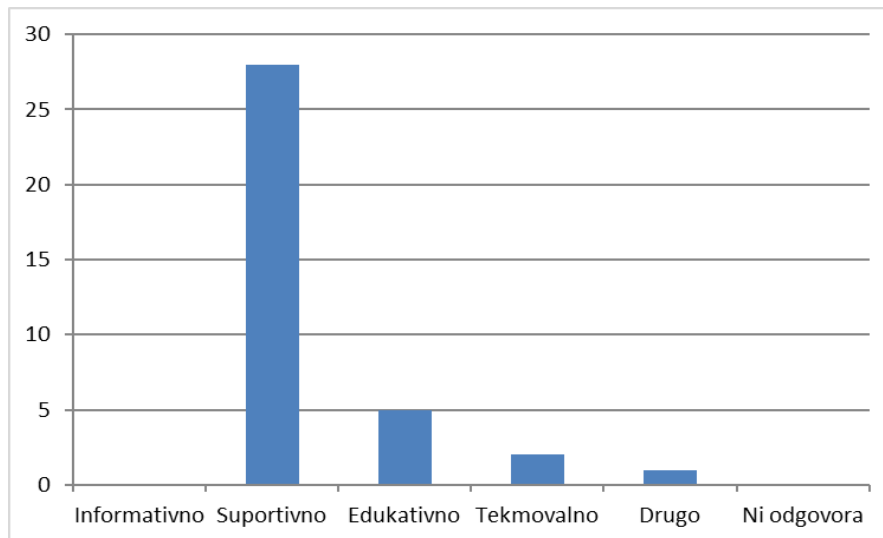
Iz zgoraj predstavljenih rezultatov vidimo, da je več kot 44% prostovoljcev mentorske sestanke obiskovalo občasno. S tem ne moremo biti zadovoljni. Bilo bi potrebno zagotoviti, da večina prostovoljcev mentorske sestanke obiskuje redno ali pogosto. Na ta način zagotavljamo redno in kontinuirano podporo in pomoč prostovoljcem pri izvedbi našega programa, obenem pa tudi nadzor nad njihovim delom. Vsekakor bo potrebno bolj jasno definirati potrebo po rednem obiskovanju mentorskih sestankov na začetku procesa, in sicer pri podpisovanju dogovora o prostovoljskem delu. Po drugi strani pa tudi opredeliti posledice nerednega obiskovanja mentorskih sestankov s strani prostovoljcev in s tem tudi seznaniti same prostovoljce. Nenazadnje, je potrebno vložiti dodaten napor s strani mentorjev v smeri koncipiranja in izvedbe mentorskih sestankov, da bi le-ti bolj pritegnili prostovoljce (da bodo tudi upoštevali aktualne potrebe prostovoljcev).

Vsekakor je potrebno mentorske sestanke izvajati tedensko v prvih dveh do treh mesecih izvajanja programa v okviru njegovega novega ciklusa izvajanja, potem pa je lahko pogostost njihove izvedbe manjša (na vsakih 14 dni), kar nam potrjujejo tudi dosedanje izkušnje dela. Prostovoljci na začetku potrebujejo več podpore in pomoči, marsikdaj so negotovi, zlasti, ko se soočajo z disciplinsko bolj zahtevnimi skupinami, potrebujejo pa tudi več pomoči pri pripravah na izvedbo posamičnih delavnic. Veliko jim pomenijo tudi izkušnje ostalih prostovoljcev v mentorski skupini, zlasti tistih, ki so nadaljevali sodelovanje in so program izvajali v preteklem šolskem letu (se počutijo bolj samostojne in suverene). Vsekakor po določenem času prostovoljci pridobijo dovolj samozaupanja ter občutka varnosti in se zato mentorski sestanki lahko izvajajo manj pogosto. To je vsekakor odvisno od skupine prostovoljcev in v zvezi s tem avtonomno odloča vsak strokovni mentor posebej.

Vseeno ne glede na zgoraj povedano smo vendarle lahko zadovoljni, z ozirom da je mentorske sestanke v šolskem letu 2024/25 pogosto/redno obiskovalo 55,6% respondentov.

Tabela 13: Doživljanje mentorskih srečanj (anketno vpr. št. 6)

	Informativno	Suportivno	Edukativno	Tekmovalno	Drugo	Ni odgovora
Število	0	28	5	2	1	0
Odstotek	0,0	77,8	13,9	5,6	2,8	0,0

Slika 11: Doživljanje mentorskih srečanj

Pri tem vprašanju so respondenti imeli priložnost kvalitativno oceniti mentorske sestanke. Iz rezultatov je razvidno, da je največji delež (77,8 %) respondentov mentorske sestanke doživljal suportivno. Zaskrbljujoče je, da je le 13,9% respondentov mentorske sestanke doživljalo kot edukativne. Vsekakor bi bilo potrebno vložiti dodatni napor v prihodnje za to, da mentorska srečanja v večji meri bila tudi priložnost za učenje in pridobivanje novih znanj in veščin.

Bolj zaskrbljujoče pa se nam zdi, da je 5,6% respondentov (dejansko 2 respondenta) mentorske sestanke doživelo kot kompetativne oziroma tekmovalne. To nam govori, da skupine prostovoljcev, člana katerih sta bila ta prostovoljca, niso bile v zadostni meri razvijane kot delovni timi, temveč da so še zmeraj bile skupine posameznikov, ki so delali na istem projektu. Temu bi se radi izognili v prihodnosti. Želeli bi, da se skupine prostovoljcev, ki projekt »Mladinske delavnice« izvajajo na lokalnem območju, oblikujejo kot delovni timi, ki bodo s skupnimi močmi – združeno – omenjeni program izvajali na območju svojega delovanja.

Ti podatki nam vlivajo upanje, da je večina respondentov bila deležna timskega dela, skupaj z ostalimi prostovoljci in pod vodstvom svojega strokovnega mentorja. To je vsekakor bil pomemben cilj, ki ga je strokovni mentor imel pred seboj pri delu z njimi; to je, da ustvari pogoje za oblikovanje tima, ki bo medsebojno dobro povezan, znotraj katerega bo prisotno pozitivno vzdušje, solidarnost in medsebojna podpora ter pomoč članom tima.⁴

Vsekakor, te rezultate ocenjujemo kot zelo dobre, saj nam govorijo, da je večina strokovnih mentorjev kakovostno opravila svoje delo s prostovoljci v šolskem letu 2024/25.

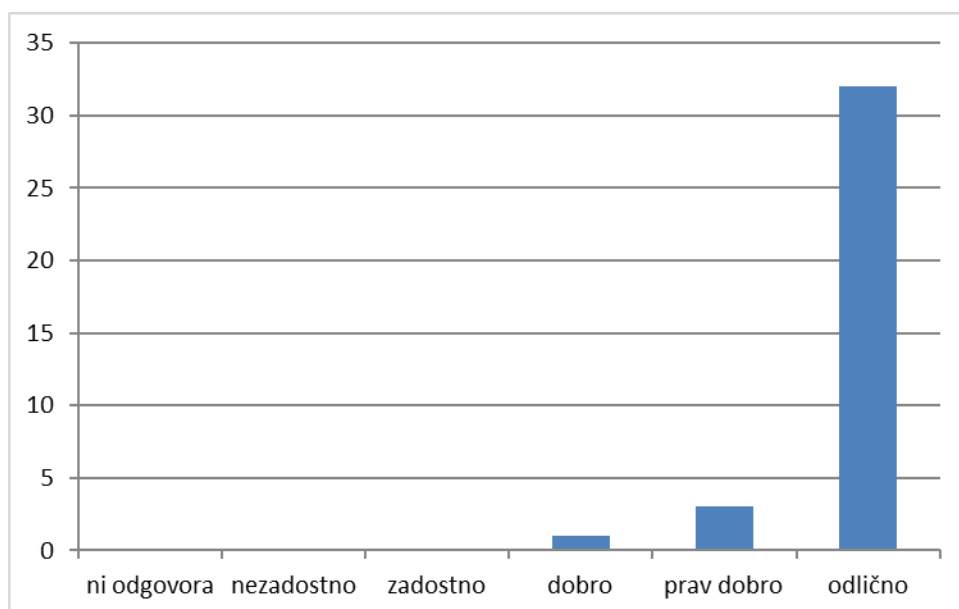
Menimo vendar, da je potrebno vložiti dodatne napore s strani strokovnih mentorjev prostovoljcev, in sicer v smeri dopolnitve mentorskih sestankov tudi z edukativnimi vsebinami, ki bi prostovoljcem omogočila pridobivanje novih

⁴ Podrobna predstavitev nalog in ciljev strokovnega dela mentorjev v okviru našega programa je predstavljena v priložnici: *Navodila za delo strokovnega mentorja pri izvajanju preventivnega projekta »Mladinske delavnice« (interno gradivo)*. Ljubljana, 2014, Društvo za preventivno delo.

znanj in veščin oziroma nadgradnjo že obstoječih. To bi verjetno bil eden od elementov, ki bi večje število prostovoljcev pritegnilo, da redno obiskujejo mentorske sestanke in neposredno poročajo o svojem delu ter težavah, ki jih imajo. Nenazadnje, bi k temu prispevalo tudi organiziranje različnih neformalnih srečanj s prostovoljci, ki ne bi bili neposredno namenjeni pripravi na delo oziroma poročanju o delu, temveč bi ustvarilo pogoje za tesnejše povezovanje med prostovoljci in družjenje, ki samo po sebi, v prijetni atmosferi, krepi potencialne za individualno in timsko delo.

Tabela 14: Ocena dela strokovnega mentorja (anketno vpr. št. 7)

Ocena	ni odgovora	nezadostno	zadostno	dobro	prav dobro	odlično	M
Število	0	0	0	1	3	32	4,86
Odstotek	0,0	0,0	0,0	2,8	8,3	88,9	

Slika 12: Ocena dela strokovnega mentorja

V okviru anonimnega anketnega vprašalnika so prostovoljci tudi imeli priložnost oceniti delo svojih strokovnih mentorjev z oceno od 1 do 5. Pri tem je: 1 »nezadostno«, 2 »zadostno«, 3 »dobro«, 4 »prav dobro«, 5 »odlično«. Povprečna ocena dela svojih strokovnih mentorjev s strani respondentov je 4,86. To je izjemno dober rezultat, zlasti v kontekstu dejstva, da je 88,9% respondentov delo svojih strokovnih mentorjev ocenilo z najvišjo oceno.

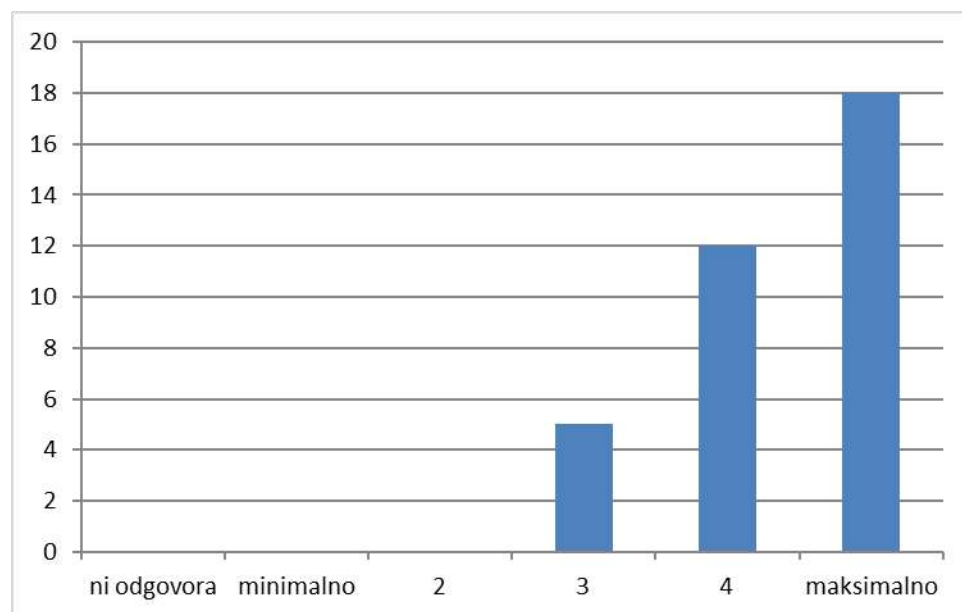
Večina strokovnih mentorjev v okviru programa »Mladinske delavnice« ne opravlja zgolj dela strokovnega mentorja v projektu »Mladinske delavnice«. V okviru svoje redne službe strokovni mentorji opravljajo še različna druga dela, tako da imajo težave zaradi preobremenjenosti. Zato nas ti rezultati še bolj

veselijo, ker nam govorijo, da ne glede na vse ovire (preobremenjenost, časovna stiska ...) strokovni mentorji opravljajo svoje delo odlično. To je vsekakor eden izmed dejavnikov, ki so pomembo vplivali na kakovost izvedbe programa v šolskem letu 2024/25 ter na dosežene rezultate pri delu z uporabniki.

V prihodnosti je potrebno zagotoviti boljše pogoje za delo strokovnih mentorjev v okviru našega programa. To še posebej v primeru, če želimo program širiti in vanj vključevati nove partnerske organizacije, ki bi naš program izvajale tudi na območjih, na katerih se naš program še ne izvaja oziroma če želimo omogočiti tudi dostopnost našega programa na tistih koncih Slovenije, kjer program trenutno ni dostopen. To vsekakor pomeni, da bi delo strokovnega mentorja v okviru našega programa moralo biti ustrezno ovrednoteno in bi moralo najti svoje mesto v okviru sistemizacije strokovnega dela na področju socialnega in zdravstvenega varstva ter vzgoje in izobraževanja.

Tabela 15: Ocena koristnosti mentorskih sestankov za neposredno delo (anketno vpr. št. 8)

Ocena	ni odgovora	minimalno	2	3	4	maksimalno	M
Število	0	0	0	5	12	18	4,37
Odstotek	0,0	0,0	0,0	13,9	33,3	50,0	

Slika 13: Ocena koristnosti mentorskih sestankov za neposredno delo

V okviru tega vprašanja nas je zanimala ocena respondentov koristnosti mentorskih sestankov za njihovo neposredno delo z uporabniki. Rezultati nam govorijo, da so mentorski sestanki za vse respondente v tem smislu bili koristni. Stopnjo koristnosti so ocenjevali različno, z ozirom, da so lahko

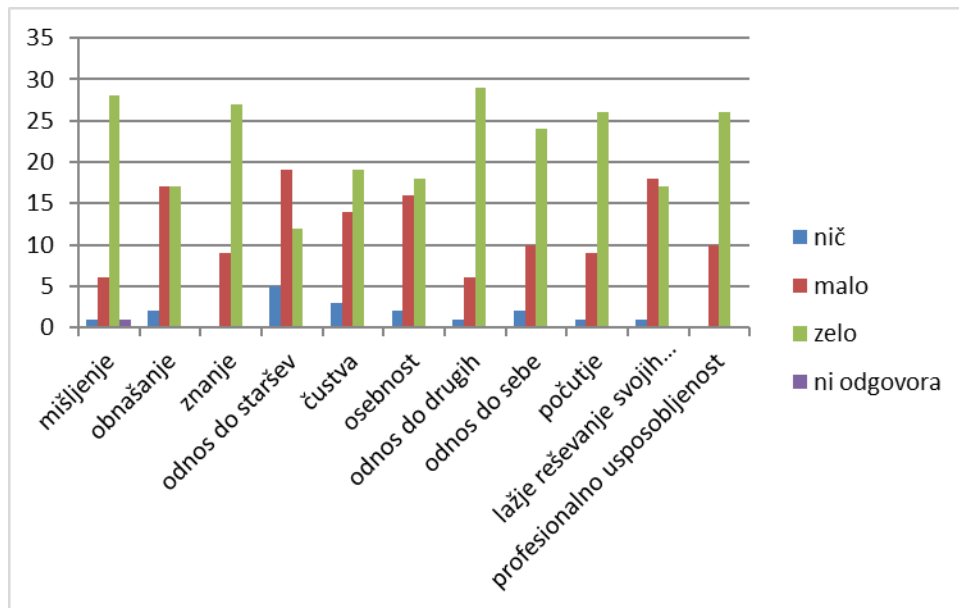
ocenjevali z ocenami od 1 do 5, in sicer: 1 je »minimalno«, 5 pa je »maksimalno«. Pri tem je 83,3 % respondentov ocenilo koristnost mentorskih sestankov z oceno 4 ali 5. Povprečna ocena koristnosti pa je 4,37, kar pomeni, da so bili za večino respondentov mentorski sestanki koristni (prav ali zelo dobri).

Čeprav obstajajo različni dejavniki, ki so vplivali na to, da so respondenti dali takšne ocene oziroma da so na tak način doživljali mentorske sestanke (med katerimi je eden izmed najpomembnejših dejavnikov po našem mnenju pogostost obiskovanja mentorskih sestankov), ocenjujemo, da obstajajo neizkoriščene kapacitete za izboljšanje mentorskih srečanj, kar bi zagotovilo, da večje število bodočih prostovoljcev doživlja mentorske sestanke kot suportivne in edukativne, da jih obiskuje bolj pogosto oziroma redno in nenazadnje, da v okviru le-teh več pridobijo zase in za svoje neposredno delo na terenu, kot smo to obrazložili pri prejšnjem vprašanju.

V tem smislu bomo v prihodnje poskušali organizirati seminar za strokovne mentorje v okviru našega programa z namenom izpopolnjevanja in opolnomočenja strokovnih mentorjev, kar upamo da bo prispevalo tudi k povečanju koristnosti mentorskih sestankov skozi oči sodelujočih prostovoljcev.

Tabela 16: Področja vpliva sodelovanja pri izvajanju MD na prostovoljce (anketno vpr. št. 9)

	Število				Odstotek				M
	ni odgovora	nič	malo	zelo	ni odgovora	nič	malo	zelo	
mišljenje	1	1	6	28	2,8	2,8	16,7	77,8	2,81
obnašanje	0	2	17	17	0,0	5,6	47,2	47,2	2,42
znanje	0	0	9	27	0,0	0,0	25,0	75,0	2,75
odnos do staršev	0	5	19	12	0,0	13,9	52,8	33,3	2,19
čustva	0	3	14	19	0,0	8,3	38,9	52,8	2,44
osebnost	0	2	16	18	0,0	5,6	44,4	50,0	2,44
odnos do drugih	0	1	6	29	0,0	2,8	16,7	80,6	2,78
odnos do sebe	0	2	10	24	0,0	5,6	27,8	66,7	2,61
počutje	0	1	9	26	0,0	2,8	25,0	72,2	2,69
lažje reševanje svojih problemov in težav	0	1	18	17	0,0	2,8	50,0	47,2	2,44
profesionalno usposobljenost	0	0	10	26	0,0	0,0	27,8	72,2	2,72

Slika 14: Področja vpliva sodelovanja pri izvajanju MD na prostovoljce

Čeprav je naš program prvenstveno namenjen najstniški populaciji osnovnošolske starosti, zlasti tistim, ki imajo že izražene težave pri odraščanju, smo hoteli s tem vprašanjem preveriti, v kolikšni meri ima sodelovanje prostovoljcev v našem programu tudi preventivne učinke na njihovo funkcioniranje na različnih področjih njihovega življenja ter na njihovo osebno rast. Tako smo jim zastavili skorajda identično vprašanje kot v vprašalniku za uporabnike (glej vprašanje št. 5 v vprašalniku za uporabnike). Enako kot uporabniki so tudi prostovoljci ocenjevali vpliv programa nase, vendar so pri tem ocenjevali vpliv udeležbe na seminarju za usposabljanje prostovoljcev ter sodelovanje pri izvajanju našega programa. Ta vpliv so ocenjevali s pomočjo tristopenjske lestvice, in sicer: 1 - »nič ni vplivalo«, 2 - »malo je vplivalo« in 3 - »zelo je vplivalo«.

Z zgoraj predstavljenimi rezultati smo lahko zelo zadovoljni. Če pogledamo ocene posameznih področij njihovega funkcioniranja in življenja vidimo, da prostovoljci prepoznavajo največji vpliv na svoje mišljenje (povprečna ocena 2,81). Drugo področje po rangu, na katerem prepoznavajo zgoraj omenjeni vpliv, ima odnos do drugih (povprečna ocena 2,78), na tretjem mestu so prostovoljci dali visoke ocene vpliva udeležbe v našem programu na področje znanja (povprečna ocena 2,75) ter na področje profesionalne usposobljenosti (povprečna ocena 2,72).

Vidimo torej, da so respondenti učinke vpliva usposabljanja in sodelovanja pri izvajanju preventivnega projekta »Mladinske delavnice« na sebe najbolj prepoznali na svoji kognitivni ravni ter na področju svojega odnosa do drugih, in nenazadnje in vsekakor ne najmanj pomembno na svoji profesionalni kompetentnosti. To je vsekakor dobra novica za nas izvajalce, z ozirom, da je bil to eden izmed pomembnejših ciljev dela z njimi.

Ocenjujemo, da smo lahko kot izvajalci (strokovni mentorji in vodstvo projekta na nacionalni ravni) zelo zadovoljni in celo ponosni na dejstvo, ki žarči iz zgoraj predstavljenih rezultatov, namreč razen v primeru odnosa do staršev (podobno kot tudi pri uporabnikih), kjer so prostovoljci/respondenti ocenili vpliv

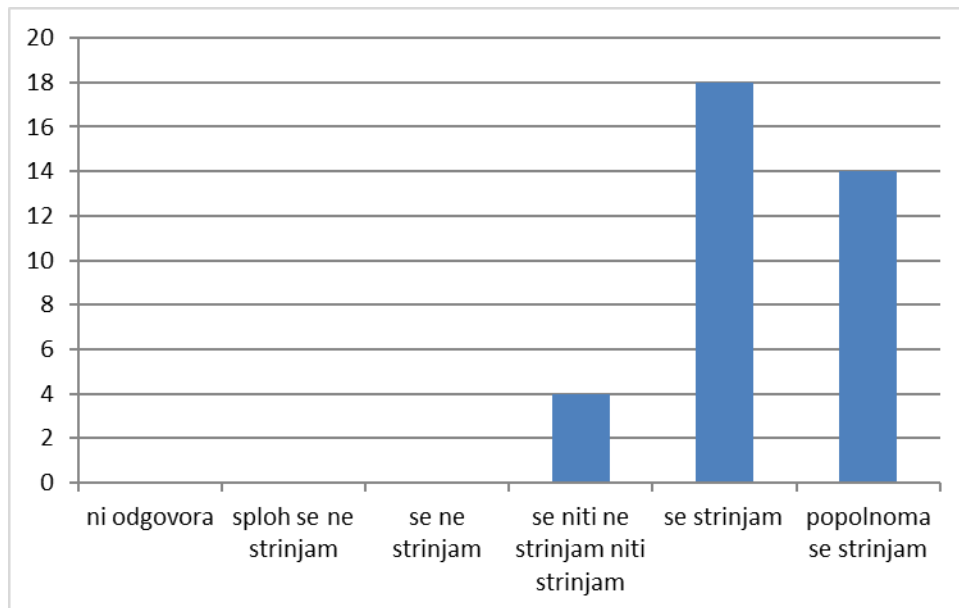
spodelovanja in usposabljanja kot področje, ki se je zahvaljujoč temu spremenilo najmanj v primerjavi z drugimi (povprečna ocena 2,19), pozitivne spremembe na vseh drugih področjih, kjer so ocenjevali spremembe, pa je povprečna ocena višja od 2,40! (Glej procenete respondentov, ki so dali oceno 3 v zgornji tabeli.)

To z drugimi besedami pomeni, da je naše delo, ki smo ga v letu 2024/25 opravili z prostovoljci in za prostovoljce imelo preventivne učinke v smislu krepitve in spodbujanja napredovanja njihove pozitivne psihosocialne rasti in razvoja.

Žal ugotavljamo, da se to dejstvo ne upošteva tako pri strokovni verifikaciji našega programa, enako kot tudi pri oceni sofinancerjev oziroma potencialnih sofinancerjev izvajanja našega projekta, tako na lokalni kot tudi na nacionalni ravni. Nevladne organizacije, ki delujejo na nacionalni ravni in ki skrbijo za razvoj prostovoljnega dela v Sloveniji, žal tudi ne prepoznajo kvalitete našega dela s prostovoljci in nas dosedaj nikoli vsa ta leta niso povabile, da svoje izkušnje in način dela, ki je očitno zelo učinkovit in kvaliteten, podelimo z drugimi organizacijami, ki svoje projekte izvajajo s pomočjo prostovoljnega dela ali pa se pripravljajo za to.

Tabela 17: Ocena vpliva sodelovanja pri izvajanju MD na prostovoljce (anketno vpr. št. 10)

		ni odgovora	sploh se ne strinjam	se ne strinjam	se niti ne strinjam niti strinjam	se strinjam	popolnoma se strinjam	M
Število	Na seminarju za usposabljanje kot tudi pri izvajanju programa Mladinske delavnice sem se veliko naučil o sebi, kot tudi o drugih, kar mi je bilo v pomoč tudi v mojem privatnem življenju.	0	0	0	4	18	14	4,28
Odstotek	Na seminarju za usposabljanje kot tudi pri izvajanju programa Mladinske delavnice sem se veliko naučil o sebi, kot tudi o drugih, kar mi je bilo v pomoč tudi v mojem privatnem življenju.	0,0	0,0	0,0	11,1	50,0	38,9	

Slika 15: Ocena vpliva sodelovanja pri izvajanju MD na prostovoljce

Lahko rečemo, da je to vprašanje neke vrste kontrolno vprašanje, ki je skupaj z vprašanjem št. 4, v okviru vprašalnika za prostovoljce, ponudilo možnost respondentom/prostovoljcem, da še enkrat ocenijo vpliv sodelovanja pri izvajanju programa »Mladinske delavnice« na svojo osebnost, odnos do drugih ter na svoje privatno življenje na sploh. Pri vprašanju št. 4 pa so se pri ocenjevanju fokusirali le na vpliv usposabljanja na njihovo profesionalno kompetentnost.

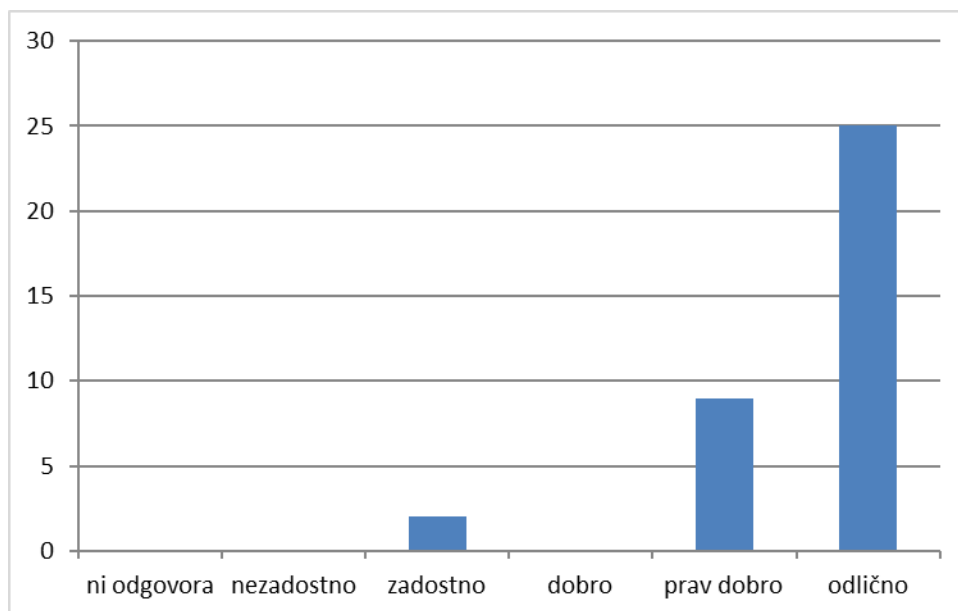
Enako kot pri vprašanju št. 4 so respondenti tudi pri tem vprašanju stopnjo soglasja s ponujeno trditvijo lahko ocenjevali na lestvici od 1 do 5 (1 je »sploh se ne strinjam«, 2 je »se ne strinjam«, 3 je »se niti ne strinjam niti strinjam«, 4 je »se strinjam« in 5 je »popolnoma se strinjam«).

Zgornji rezultati nam govorijo, da čeprav se stopnja soglasja razlikuje (ocene 4 in 5), 88,9 % respondentov soglaša s trditvijo, da so se na seminarju za usposabljanje prostovoljcev, kot tudi pri izvajanju programa »Mladinske delavnice«, veliko naučili o sebi ter o drugih, kar jim je bilo koristno tudi v njihovem privatnem življenju. Povprečna ocena, ki so jo dali respondenti za to področje, na lestvici od 1 do 5, je 4,28, kar je več kot prav dobro. Če k temu dodamo povprečno oceno, ki so jo respondenti dali kot mero soglasja s stališčem, da so na seminarju za usposabljanje pridobili veliko znanj in idej (ki je bila 4,66), za katere verjamejo, da jim bodo v pomoč pri njihovem bodočem profesionalnem življenju, lahko rečemo, da smo v zelo veliki meri dosegli cilj, ki smo ga imeli pred seboj pri delu z njimi. Ob tem smo bili tudi zelo uspešni pri povečanju njihove osebne in profesionalne kompetentnosti ter na ta način posledično prispevali tudi k povečanju njihove zaposljivosti.

Očitno je, da lahko trdimo, da so ocene ki so jih respondenti dali na vprašanja o vplivu seminarja za usposabljanje in sodelovanja pri izvajanju preventivnega projekta »Mladinske delavnice«, realne. Če pogledamo ocene na vprašanja (št. 4, 9 in 10) vidimo, da med njimi obstaja velika podobnost.

Tabela 18: Ocena pogojev sodelovanja (anketno vpr. št. 13)

	ni odgovora	nezadostno	zadostno	dobro	prav dobro	odlično	M
Število	0	0	2	0	9	25	4,58
Odstotek	0,0	0,0	5,6	0,0	25,0	69,4	

Slika 16: Ocena pogojev sodelovanja

Pogoji za sodelovanje in delo predstavljajo pomemben dejavnik ohranjanja in krepitev motivacije za prostovoljsko delo, kot tudi za kvaliteto njihovega dela. To velja zlasti pri programih kot je naš, in sicer takšni, ki so dalj časa trajajoči programi, ki jih izvajajo isti prostovoljci. To posebno velja za programe, ki jih izvajajo mladi ljudje, ki so še vedno v procesu oblikovanja svoje lastne identitete in niso plačani za svoje delo. Zato nam je bilo pomembno, da respondenti ocenijo tudi pogoje, ki so jih bili deležni pri sodelovanju z nami. Namreč, naš program je organiziran kot nacionalna mreža enega izvajalca, ki ga izvajamo na različnih koncih Slovenije. V Nacionalno mrežo »Mladinske delavnice« je bilo v šolskem letu 2024/25 vključenih 5 partnerskih organizacij.

Pri tem vprašanju nas je torej zanimalo, kako respondenti/prostovoljci ocenjujejo pogoje, ki so jim jih zagotovile vse partnerske organizacije vključene v Nacionalno mrežo Mladinske delavnice, vključno z Društvom za preventivno delo, ki je skrbelo za izvajanje aktivnosti Nacionalne mreže ter za izvajanje programa »Mladinske delavnice« v ljubljanski regiji in v mariborskih osnovnih šolah. Pogoje za sodelovanje in delo so respondenti lahko ocenjevali s petstopenjsko lestvico, in sicer: 1 je »nezadostno«, 2 je »zadostno«, 3 je »dobro«, 4 je »prav dobro« in 5 je »odlično«.

Zgoraj predstavljeni rezultati nam govorijo, da je bilo 94,4 % respondentov zelo zadovoljnih (ocena 4 ali 5). Nezadostno oceno pogojem za sodelovanje

in delo ni dal nihče. Glede na to, da je povprečna ocena, ki so jo dali respondenti 4,58, lahko rečemo, da velika večina izmed njih ocenjuje pogoje sodelovanja in dela pri izvajanju programa »Mladinske delavnice« kot odlične. Zdi se nam pomembno poudariti, da sta le dva respondenta pogoje sodelovanja in delo ocenila z oceno zadostno ali dobro.

S tem smo lahko zelo zadovoljni, ker se zdi, da so naši napor obrodili sadove, kar pomeni, da smo ustvarili ustrezne pogoje za sodelovanje in delo prostovoljcev pri izvajanju našega programa.

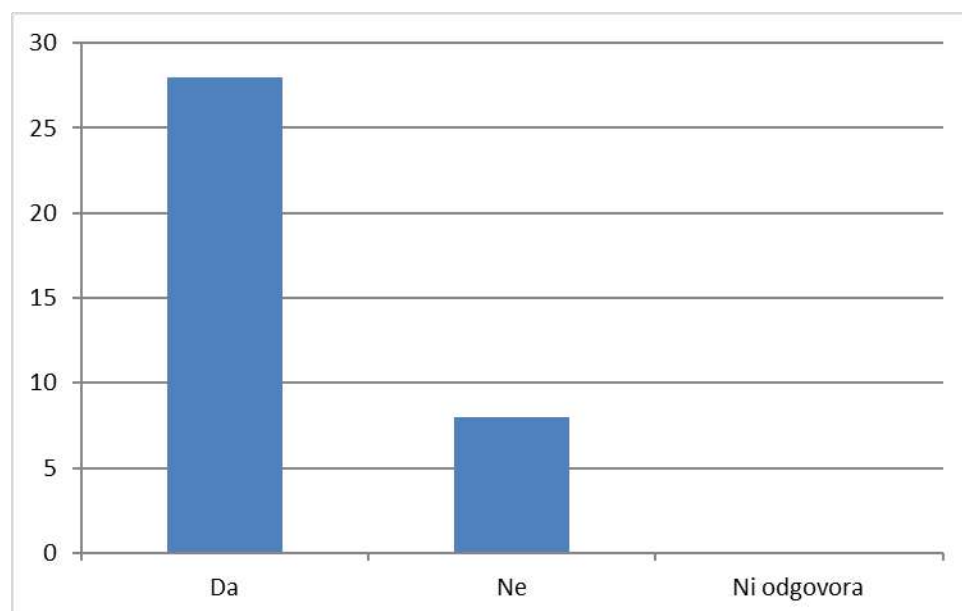
Potrebno je poudariti, da prostovoljci niso bili plačani za svoje delo, temveč so dobivali le povračilo stroškov prostovoljskega dela v skladu z Zakonom o prostovoljskem delu.

Želja po sodelovanju v naslednjem šolskem letu

Med drugim nas je zanimalo tudi število zainteresiranih prostovoljcev za sodelovanje v naslednjem šolskem letu, kot tudi način oziroma obseg tega bodočega sodelovanja, zato so respondenti imeli možnost odgovarjati na dve vprašanji, rezultate katerih bomo predstavili v nadaljevanju.

Tabela 19: Motiviranost za sodelovanje pri MD v naslednjem šolskem letu (anketno vpr. št. 11)

	Da	Ne	Ni odgovora
Število	28	8	0
Odstotek	77,8	22,2	0,0

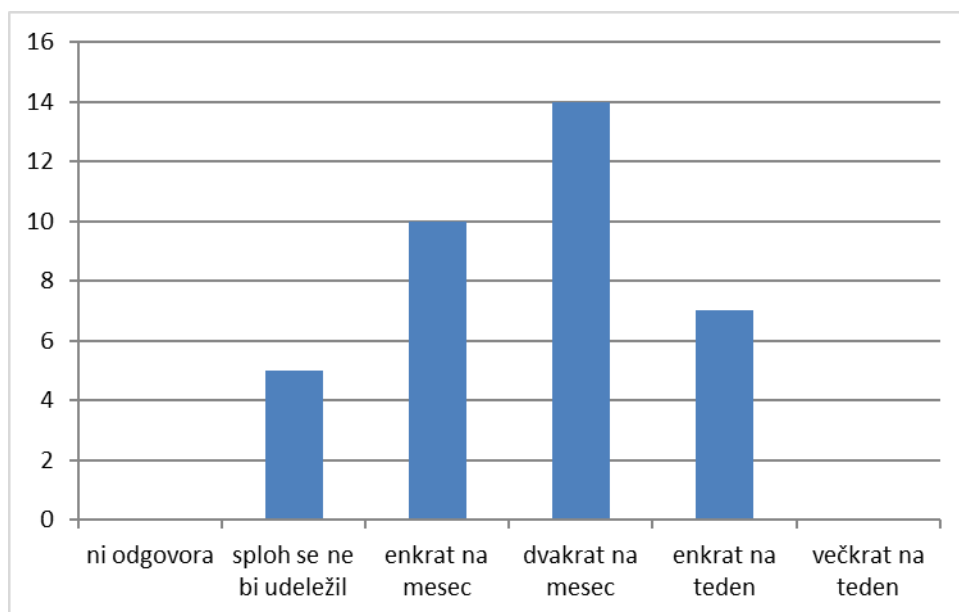
Slika 17: Motiviranost za sodelovanje pri MD v naslednjem šolskem letu

Zgornji rezultati nazorno govorijo, da je več kot tri četrtine respondentov (77,8%) zainteresiranih za sodelovanje pri izvajanju programa »Mladinske delavnice« tudi v naslednjem šolskem letu. To je za nas izvajalce izjemno dobra novica. Zdi se, da zadnjih nekaj let motivacija za prostovoljsko delo pri študentih pada. Vendar pa tisti študenti, ki se za prostovoljsko delo odločijo in se nam pridružijo, v več kot 50% vztrajajo vsaj 2 šolski leti kot prostovoljci. Prostovoljci namreč predstavljajo primarno ciljno populacijo za naše bodoče prostovoljce. Res pa je, da vse večje število fakultet prepoznava naš program kot možnost, da njihovi študenti izvajajo študijsko prakso, tako da izvajajo naš program vsaj eno šolsko leto.

Zgoraj predstavljeni rezultati so tudi potrditev visoke ocene o našem kakovostnem delu s prostovoljci v šolskem letu 2024/25, kot tudi njihovega zadovoljstva z delovnimi pogoji, ki smo jim jih zagotovili. Zdi se nam, da to govori tudi, da sodelovanje pri izvajanju našega programa za večino teh mladih ljudi še vedno predstavlja izziv in s seboj nosi učni potencial, tako na profesionalnem kot tudi na osebnostnem področju. Nenazadnje, tovrstno delo z najstniškimi skupinami, čeprav tega nismo eksplicitno ugotavljali s pomočjo vprašalnika, zagotovo predstavlja tudi vir osebnega zadovoljstva, o čemer so nam mnogi med njimi tudi ustno poročali.

Tabela 20: Način sodelovanja pri dodatnih aktivnostih v programu MD (anketno vpr. št. 12)

	ni odgovora	sploh se ne bi udeležil	enkrat na mesec	dvakrat na mesec	enkrat na teden	večkrat na teden
Število	0	5	10	14	7	0
Odstotek	0,0	13,9	27,8	38,9	19,4	0,0

Slika 18: Način sodelovanja pri dodatnih aktivnostih v programu MD

V okviru tega vprašanja nas je zanimalo, v kolikšni meri so respondenti motivirani, da sodelujejo pri drugih aktivnostih, razen rednega izvajanja programa iz tedna v teden (občasne aktivnosti, ekstenzivne aktivnosti, poletne aktivnosti).

Kot je razvidno iz zgoraj predstavljenih rezultatov, 13,9% respondentov ni zainteresiranih za sodelovanje v teh dodatnih aktivnostih v naslednjem šolskem letu. Več kot 27,8 % respondentov je motiviranih, da v naslednjem šolskem letu sodeluje tudi na tak način enkrat na mesec, preostali del respondentov pa mnogo bolj pogosto (58,5 %). To okvirno pomeni, da lahko utemeljeno predvidevamo, da je pripravljeno sodelovati (zelo motivirano) v naslednjem šolskem letu, pri občasni in poletni aktivnosti izvajanja našega programa cca. 30 prostovoljcev, ki so program »Mladinske delavnice« izvajali v šolskem letu 2024/25. To je pomembna informacija za nas izvajalce, zlasti v kontekstu načrtovanja občasni, ekstenzivni in poletni aktivnosti.

Podatek, da je cca. 76,1 % respondentov motiviranih oziroma zelo motiviranih, da v naslednjem šolskem letu sodeluje pri izvajanju programa MD, nam tudi posredno govori o uspešnosti našega mentorskega dela s prostovoljci, kot tudi o tem, da je velika večina prostovoljcev skozi to sodelovanje pridobila veliko, tako na svoji osebnosti kot tudi svoji profesionalni rasti. To nas izvajalce vsekakor veseli in krepi v prepričanju, da naše delo, ki ga opravljamo, prinaša pozitivne rezultate tako pri uporabnikih našega programa kot tudi pri prostovoljcih, ki aktivno sodelujejo pri izvajanju našega programa.

Odprto vprašanje:

V okviru anonimnega vprašalnika smo prostovoljcem tudi dali možnost, da izrazijo svoje mnenje in podajo eventualne predloge v zvezi s programom, načinom dela, pogoji ipd. Zdi se, da je večina respondentov čutila, da je svoje mnenje v zadostni meri že izrazila v okviru preostalih vprašanj, tako da te priložnosti ni izkoristilo večje število respondentov. Tisti izmed njih, ki so svoja mnenja podali, so bili zelo pohvalni do programa, načina dela in organizacije ter koristi, ki so jih imeli zase. Nekateri so bili tudi kritični, zlasti ko gre za informacije pri naboru prostovoljcev pa tudi organizacijskih težavah, ki so jih imeli na šolah pri izvajanju programa.

V nadaljevanju navajamo nekatere odgovore na vprašanje: **»V primeru, če nam želiš še kaj sporočiti ali predlagati, te prosim, da zapišeš v nadaljevanju«.**

Pohvale:

- *Zelo kvalitetno zasnovan program, sem zelo vesela, da sem imela možnost sodelovati pri projektu in bom z veseljem sodelovala še naprej. Ne pomaga samo učencem, ampak tudi prostovoljcem.*
- *Dobro sestavljena skripta, katera te popelje skozi delavnice.*
- *Izvrsten suportiven program za mlade, krasna ekipa, mentorica, ki je vedno na voljo za pogovor, pomoč.*

- *Super sestavljen program, ki pripomore k boljšemu delu v skupini.*
- *Pogumno in vztrajno v šolsko leto 2025/26! Lepe počitnice :)*
- *Super ste. <3*
- *Hvala za informacije, podporo.*
- *Velik vpogled v moje delo so mi bile letos hospitacije in se mi zdi to zelo smiselno del usposabljanja.*
- *Sem ponosen, da sem bil del programa.*

Kritike:

- *Hospitacije bi morale biti prej, saj bi to pri napornih skupinah zelo pomagalo. Ob predstavitvi programa bolj podrobno predstaviti obveznosti, ki so povezane z delavnicami.*
- *Pri promociji MD bi bilo dobro, da se bolj natančno predstavi obseg dela prostovoljstva (koliko ur mora imeti na teden, koliko šol...)*
- *Dostikrat se je zgodilo, da so mladinske delavnice odpadle. Ne vem, ali je to na strani šole ali na strani Ljudske Univerze.*
- *Iskreno nič, edina sprememba se tiče organizacije na posameznih šolah.*

2.4. DOSEGANJE CILJEV PROGRAMA MD V ŠOL. LETU 2024/25

Izvajanje preventivnega programa »Mladinske delavnice« (v nadaljevanju program MD) ter njegove rezultate v šolskem letu 2024/25, ocenjujemo kot pozitivne in uspešne.

Vsi izvajalci programa MD v lokalni skupnosti so bili združeni v Nacionalno mrežo Mladinske delavnice. Za njeno delovanje je skrbelo Društvo za preventivno delo, ki je koordiniralo in usklajevalo izvajanje programa na nacionalni ravni ter skrbelo za izvajanje programa v ljubljanski regiji in v mariborskih osnovnih šolah. Tako je bil program v šolskem letu 2024/25 izvajan v: Vipava, Celje, Dobrna, Ajdovščina, Marezige, Prebold, Koper, Ankarani, Majšperk, Kidričevo, Videm, Destričnik, Ptuj, Novo mesto, Medvode, Maribor, Ljubljana, Domžale.

Sofinancerji programa v koledarskem letu 2024/25 so bili glede na porabljenih sredstev za izvajanje programa na republiški ravni Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti RS (72,28 %), Ministrstvo za zdravje RS (13,15 %), občine (10,51 %), drugo - donacije, lastna sredstva ... (1,56 %) in drugi viri (2,50 %).

Program je bil izvajan v obdobju od 1. 9. 2024 do 30. 6. 2025 v 50-ih osnovnih šolah. Intenzivni del programa smo izvajali v 28-ih osnovnih šolah, kjer je bilo oblikovanih 3 UMS (umetna mladostniška skupina) in 90 DMS (delo v majhnih skupinah) skupin.

To pomeni, da je bilo v intenzivni del programa (izvajan redno, tedensko, skozi celo šolsko leto) v šolskem letu 2024/25 vključenih 1.091 učencev. Od

tega je bilo v UMS vključenih 39 uporabnikov, v DMS pa 1.052 uporabnikov. Skupaj je skozi celo šolsko leto delovalo 93 skupin uporabnikov. V ekstenzivni del programa je bilo vključenih 2.247 učencev 8. in 9. razredov OŠ (izvajan občasno, 1-2x na mesec), ki so bili vključeni v 192 majhnih skupinah.

V intenzivnem delu programa je bilo izvedenih 794 tematskih delavnic in v ekstenzivnem delu 192 tematskih delavnic.

Glede na to, da je kontinuirana izvedba programa MD vezana na šolsko leto, so v tej študiji predstavljeni rezultati obdelanih anonimnih vprašalnikov, ki so jih izpolnili uporabniki, ki so bili v program vključeni kontinuirano v šolskem letu 2024/25.

Kot je to že predstavljeno v uvodnem delu v poglavju 1.5.1. Metode dela, program MD implementiramo na dva različna načina, in sicer v obliki UMS in/ali DMS strategije. Tako so v analizi predstavljene tudi razlike v odgovorih respondentov, ki so se programa udeleževali v teh dveh variantah implementacije, čeprav je v šolskem letu 2024/25 bilo relativno majhno število uporabnikov vključenih v UMS skupine.

Starostna struktura respondentov je v skladu z načrtovanimi cilji programa. Približno 94 % respondentov je v šolskem letu 2024/25 obiskovalo 8. razred. S programom smo tako zajeli populacijo, ki je bila načrtovana. V nadaljevanju bodo predstavljeni rezultati učinkov izvajanja našega programa glede na cilje, ki smo jih v okviru našega programa zastavili in jih operacionalno opredelili s pomočjo anonimnega vprašalnika, ki so ga uporabniki izpolnjevali proti koncu maja leta 2024/25.

Iz rezultatov je razvidno, da so respondenti, ki so naš program obiskovali v okviru UMS, pri vseh kazalnikih prepoznali močnejši vpliv programa nase in posledično tudi prepoznali večje spremembe na sebi kot posledico udeležbe v programu MD od respondentov, ki so se programa udeleževali v okviru DMS. Vendar, ne glede na to lahko vidimo, da so tudi doseženi rezultati pri respondentskih, ki so se programa udeleževali v okviru DMS, dobri. Na koncu koncev, statistična pomembnost teh razlik ni velika. Najbolj očitna je pri kazalnikih čustva in odnos do staršev. Te razlike so razumljive z ozirom na dejstvo, da so udeleženci, ki so program obiskovali v okviru UMS, bili v programu dalj časa, da so posamezne aktivnosti, v katere so bili vključeni, tudi trajale dalj časa in nenazadnje, tudi njihova motivacija je bila bolj intrinzična (notranja) kot eksterna. Na koncu koncev, člani teh skupin so (predvidevamo) bili bolj povezani med seboj, skupine so bile bolj homogene in njihovi medsebojni odnosi so bili bolj intenzivni.

V nadaljevanju sledi podrobnejša analiza doseganja ciljev, ki smo jih imeli pred seboj pri izvajanju programa glede na kazalnike, ki smo jih oblikovali kot indikatorje doseganja le-teh.

1. cilj:

Pridobitev palete socialnih veščin ter povečanje osebnostne in socialne kompetentnosti uporabnikov programa.

Kazalniki so odgovori respondentov na vprašanje št. 5 (podvprašanja od 1 do 6) ter rezultati predstavljeni na 2. podvprašanju pri vprašanju št. 9 anonimnega vprašalnika, s pomočjo katerega so respondenti ocenjevali vpliv programa nase oziroma s pomočjo katerega so ocenjevali dosežene spremembe zahvaljujoč udeležbi v programu MD.

Podrobnejša predstavitev doseženih rezultatov zgoraj omenjenih kazalnikov je predstavljena v tabeli in sliki št. 4 ter v tabeli in sliki št. 8.

V okviru tega kazalnika (vpr. št. 5) so respondenti na tristopenjski lestvici ocenjevali, v kolikšni meri prepoznavajo vpliv programa nase (1 je »nič«, 2 je »malo« in 3 je »zelo«). Najmanjše spremembe oziroma najslabši vpliv, ki je nastal zaradi udeležbe v programu, so respondenti prepoznali na uspešnejše učenje (povprečna ocena 1,47), na osebnost (povprečna ocena 1,63) ter na odnos do staršev (povprečna ocena 1,64). Vendar, če pogledamo odstotek tistih, ki so ta vpliv zaznali pri sebi, vidimo, da je le-ta 37,3 % pri prvem področju oz. 48,5 % pri drugem in 48,7 % pri tretjem. Najmočnejši vpliv pa so respondenti prepoznali na svoje znanje. Ta vpliv je prepoznalo 75,2 % respondentov (povprečna ocena 2,02).

Če k temu dodamo dosežene rezultate, ki se zrcalijo v odgovorih respondentov na 2. podvprašanje 9. vprašanja anonimnega vprašalnika, ki so ga izpolnjevali respondenti, lahko rečemo, da smo dejansko v dobršni meri dosegli zgornji cilj. Namreč, respondenti so na petstopenjski lestvici ocenjevali, v kolikšni meri se je spremenil njihov način komuniciranja zahvaljujoč udeležbi v programu (1 je »nič ni vplivalo«, 2 je »malo je vplivalo«, 3 je »srednje je vplivalo«, 4 je »precej je vplivalo« in 5 je »zelo je vplivalo). Da se je to zgodilo, je pritrdilno odgovorilo 61,2 % respondentov. Stopnjo tega vpliva ocenjujejo različno, vendar je njihova povprečna ocena 2,16. Respondenti, ki so se udeleževali programa v okviru UMS, so vpliv na to področje svojega delovanja ocenili s povprečno oceno 2,83, respondenti v DMS skupinah pa 2,16.

2. cilj:

Zvišanje samopodobe, samozaupanja in samozavesti uporabnikov programa.

Kazalniki so odgovori respondentov na vprašanje št. 5 (podvprašanja št. 7 in 8) ter vprašanje št. 9 (podvprašanje št. 6) anonimnega vprašalnika, s pomočjo katerega so respondenti ocenjevali vpliv programa nase oziroma s pomočjo katerega so ocenjevali dosežene spremembe zahvaljujoč udeležbi v programu MD.

V okviru 9. vprašanja (podvprašanje št. 6) so respondenti imeli priložnost, da ocenijo vpliv udeležbe v programu na svoje naslednje prepričanje: »Verjamem vase in se spoštujem, kakršen sem«. To so lahko ocenjevali s pomočjo petstopenjske lestvice (1 je »nič ni vplivalo«, 2 je »malo je vplivalo«, 3 je »srednje je vplivalo«, 4 je »precej je vplivalo« in 5 je »zelo je vplivalo).

Povprečna ocena tega vpliva je bila 2,78. Še bolj pomembno pa se nam zdi, da je 68,3 % respondentov potrdilo, da je udeležba v našem programu vplivala na to, da pridobijo tovrstno prepričanje.

Če primerjamo povprečne ocene respondentov, ki so bili udeleženi v program v okviru UMS (povprečna ocena 3,50) s tistimi, ki so bili v program vključeni v okviru DMS (povprečna ocena 2,77) ugotavljamo, da tudi tu obstaja razlika; tudi v tem primeru so ta vpliv zaznali kot močnejši respondenti v UMS skupinah.

Če k temu dodamo rezultate, ki se zrcalijo v odgovorih respondentov na podvprašnji št. 7 in 8 v okviru 5. vprašanja, se nam zdi, da smo tudi ta cilj dosegli pri večini respondentov. V okviru tega vprašanja so respondenti ocenjevali vpliv programa na svoje funkcioniranje na različnih področjih svojega življenja oziroma na sebe osebno. Za nas sta relevantni dve področji, ki sta povezani s tem ciljem. To sta področji »odnosa do sebe« (povprečna ocena 1,72) ter »odnosa do drugih« (povprečna ocena 1,79). Zanimalo nas je torej, če so respondenti prepoznali spremembe svojega odnosa do sebe ali svojega odnosa do drugih ljudi zahvaljujoč udeležbi v našem programu. S pomočjo tristopenjske lestvice (1 je »nič«, 2 je »malo« in 3 je »zelo«) je pritrdilno odgovorilo: 51,1 % za področje »odnosa do sebe« in 59,2 % za področje »odnosa do drugih« ljudi.

Tudi v primeru teh dveh področij je evidentna razlika ocene vpliva našega programa na respondente, ki so statistično pomembne. Tako respondenti, ki so bili vključeni v program v okviru UMS skupin, v povprečju ocenjujejo ta vpliv kot močnejši.

Iz zgoraj predstavljenih rezultatov vidimo, da smo tudi ta cilj dosegli v dobršni meri oziroma v primeru več kot polovice respondentov.

3. cilj:

Opolnomočiti uporabnike z ustreznimi informacijami o nevarnostih rizičnega vedenja (konzumiranje prepovedanih drog in drugih psihoaktivnih substanc, o nasilju med mladimi, o rizičnem in neodgovornem spolnem vedenju ...).

Kazalniki so odgovori respondentov na vprašanje št. 6 (3 podvprašanja) anonimnega vprašalnika, s pomočjo katerega so respondenti ocenjevali vpliv programa nase oziroma s pomočjo katerega so ocenjevali dosežene spremembe zahvaljujoč udeležbi v programu MD.

Respondenti so ocenjevali obseg koristnih informacij s področij: psihoaktivnih substanc (prepovedane droge), medvrstniškega nasilja ter spolno prenosljivih bolezni in spolnosti. To so ocenjevali z ocenami od 1 do 5 – petstopenjska lestvica. Pri tem je 1 pomenilo »nič«, 2 »malo«, 3 »dovolj«, 4 »veliko« ter 5 »zelo veliko« koristnih informacij. Na podlagi skupnih povprečnih ocen lahko ugotovimo, da so respondenti ocenili, da so dobili dovolj koristnih informacij z vseh treh področij potencialnega rizičnega vedenja. Pri tem pa so ocenili, da so največ koristnih informacij dobili s področja spolno prenosljivih bolezni in spolnosti (skupna povprečna ocena 2,91), sledi področje medvrstniškega nasilja (skupna povprečna ocena 2,79) ter področje prepovedanih drog

(skupna povprečna ocena 2,75). Podrobnejša predstavitev rezultatov je predstavljena v tabeli in sliki št. 5.

Tudi v okviru tega kazalnika so vidne razlike med povprečnimi ocenami vpliva s strani respondentov, ki so se programa udeleževali v okviru UMS, ter tistih, ki so se ga udeleževali v okviru DMS skupin. Evidentno je, da so v skladu s pričakovanji, z višjimi ocenami vpliva programa nase ta vpliv ocenili udeleženci v okviru UMS skupin.

Če pa pogledamo rezultate, ki se kažejo v odgovorih respondentov na vprašanje, kjer so ocenjevali obseg pridobljenih koristnih informacij na teh treh področjih, smo lahko zadovoljni, ker se zdi, da smo ta zastavljeni cilj dosegli pri skoraj 4/5 respondentov (več kot 73,5 %).

Če pogledamo odstotek tistih respondentov, ki so ocenili, da niso dobili nobenih koristnih informacij, je stanje naslednje: glede prepovedanih drog je to 20,2 % respondentov, glede medvrstniškega nasilja je to 18,7 % ter glede spolno prenosljivih bolezni in spolnosti je to 19,0 %.

Na podlagi predstavljenih rezultatov ocenjujemo, da smo najmanj 73,5 % naših uporabnikov opremili z ustreznimi koristnimi informacijami v zadostni meri, kar utemeljeno predvidevamo, da jim bo koristilo pri soočanju z izzivi na teh treh področjih, s katerimi se bodo bolj ali manj neizogibno srečevali v času svojega odraščanja. Torej več kot 2/3 respondentov smo v zadostni meri opolnomočili, da bodo lahko sprejemali ustrezne, za svoje zdravje koristne odločitve, ko gre za njihovo zdravje in dobrobit tvegano vedenja.

4. cilj:

Zadovoljstvo uporabnikov (prilagojenost programa starosti in potrebam uporabnikov).

Kazalniki so odgovori respondentov na vprašanje št. 2, vprašanje št. 4., vprašanje št. 5 (podvprašanje št. 9), vprašanje št. 7 (2 podvprašanja), vprašanje št. 8 (11 podvprašanj) in vprašanje št. 11. To so bila vprašanja, v okviru anonimnega vprašalnika, s pomočjo katerih so respondenti lahko ocenjevali, v kolikšni meri so bili zadovoljni z našim programom na sploh ter v detajlih. Podrobnejša predstavitev in interpretacija odgovorov na ta vprašanja je sicer predstavljena v prejšnjem tekstu (poglavje 2.2.). Lahko pa rečemo, da so respondenti v dobršni meri izrazili zadovoljstvo z našim programom. Pravzaprav je bil odstotek negativno opredeljenih respondentov zelo majhen. Z različno stopnjo soglasja je večji del respondentov izrazilo zadovoljstvo z udeležbo v našem programu oziroma se pozitivno izrazilo o njem.

S programom smo zajeli ciljno populacijo (največji odstotek respondentov je bil star med 13,5 in 14,5 let), učencev 8-ih in 9-ih razredov OŠ. Ko so ocenjevali, v kolikšni meri je program vplival na njihovo počutje, je 41,2 % respondentov odgovorilo, da le-ta ni »nič vplival« na njihovo počutje. Razen da je 58,9 % respondentov odgovorilo, da je udeležba v programu vplivala na

njihovo počutje (skupna povprečna ocena 1,78, na lestvici od 1-3), je 57.8 % respondentov izrazilo soglasje, sicer z različno stopnjo intenzitete, z naslednjo trditvijo: »Na MD sem se dobro počutil in jih rad obiskoval« (skupna povprečna ocena 3,59 na lestvici od 1-5). To govori samo po sebi, vendar če k temu dodamo, da se le 7,2 % respondentov sploh ne strinja s trditvijo: »Na MD smo se pogovarjali o stvareh, ki so me zanimale.« (skupna povprečna ocena 3,28 na lestvici od 1-5) je očitno, da je bil naš program v veliki meri usklajen s potrebami večine naših uporabnikov.

Respondenti so imeli priložnost s pomočjo 5-stopenjske lestvice oceniti tudi posamezne specifične stvari/pojave v okviru našega programa. Podrobnejša analiza odgovorov je predstavljena v prejšnjem tekstu. Na tem mestu bi lahko predstavili rang listo najbolj všečnih pojavov v okviru našega programa na podlagi povprečnih ocen naših respondentov. Na prvem mestu je *odnos inštruktorjev/prostovoljcev do udeležencev* (povprečna ocena 4,04), na drugem mestu je *dobro vzdušje* (povprečna ocena 3,56), na tretjem mestu je *družba* (povprečna ocena 3,55), na četrtem mestu je *enakopravnost v skupini* (povprečna ocena 3,48), na petem mestu pa so *igre, ki vzpodbujajo* (povprečna ocena 3,34). Najnižja povprečna ocena je 2,67, in sicer za *vodene fantazije*. Glede na povprečno oceno, ki so jo podali respondenti tehniki vodene fantazije (nezadostno oceno je tej tehniki dalo 19,6 % respondentov) se zdi, da jim je bil ta »detalj« najmanj všeč v okviru našega programa, čeprav je 76 % respondentov tudi to tehniko ocenilo s pozitivnimi ocenami. Vendarle, nas še posebej veseli, da so najvišjo povprečno oceno respondenti dali neposrednim izvajalcem programa. Samo 5,0 % respondentov jim je dalo nezadostno oceno. To je izjemno pomembno, ker posredno govori, da je naš program bil ne le prilagojen aktualnim potrebam respondentov, temveč tudi njihovim karakteristikam in razvojnim potrebam.

Način, vsebine in metode dela kot tudi pristop izvajalcev je očitno s strani večine respondentov ocenjen pozitivno. Torej, vidimo, da smo ta cilj dosegli v precejšnji meri. Če k temu dodamo dejstvo da prve štiri največje ocene tudi govorijo o tem, da je sama izvedba programa potekala za veliko večino respondentov v za njih prijetnem okolju, to samo še dodatno potrjuje, da je naš program bil ustrezno prilagojen tudi aktualnim potrebam, ter da smo na ta način tudi ustvarili temeljne pogoje za uspešno vzgojno-preventivno delovanje na uporabnike.

Kot ilustracijo za mero, v kateri je bil naš program prilagojen aktualnim in razvojnim potrebam naših uporabnikov, se spomnimo na odgovore respondentov na odprto vprašanje »Kaj bi rad sporočil svojim vrstnikom, ki ne obiskujejo MD ter vodstvu MD?«, ki smo jih v pričujočem poročilu že navajali (glej strani št. 75–76).

5. cilj:

Oblikovanje pozitivnih stališč in vrednot do življenja ter zdravja, kot tudi spodbujanje razvoja prepričanja uporabnikov, da življenjske težave in krize sprejemajo kot izzive in priložnosti, ne pa kot grožnje in nevarnosti.

Kazalniki so odgovori na vprašanje št. 9 (1. in 4. podvprašanje). V okviru tega vprašanja so respondenti imeli priložnost s pomočjo 5-stopenjske lestvice oceniti stopnjo vpliva programa »Mladinske delavnice« na nekatera njihova prepričanja. Tako je le 24,3 % respondentov ocenilo, da zaradi udeležbe v našem programu niso pridobili prepričanja, ki se glasi: »Verjamem, da je življenje lepo, ter da so težave, ki jih imam v življenju tukaj, zato da bi jih reševal.«; to pomeni, da 73,6 % respondentov trdi, da so zaradi udeležbe v našem programu to prepričanje pridobili oziroma da soglašajo z njim (skupna povprečna ocena 2,6).

17,4 % respondentov ocenjuje, da zaradi udeležbe v našem programu niso pridobili prepričanja, ki se glasi: »Verjamem, da so življenjski cilji dosegljivi.«; kar pomeni, da je 80,1 % respondentov ocenilo, da je to stališče/prepričanje pridobilo zahvaljujoč udeležbi v našem programu oziroma da soglašajo z njim (skupna povprečna ocena 3,06).

Čeprav so pozitivne ocene respondentov razpršene, glede na to, da so imeli možnost dajati ocene na 5-stopenjski lestvici, je iz zgoraj predstavljenih rezultatov popolnoma jasno, da smo v dobršni meri pri ogromnem številu respondentov dosegli ta zastavljeni cilj.

Podobno kot pri večini kazalnikov so rezultati tudi pri teh kazalnikih boljši v primeru uporabnikov, ki so bili v program vključeni v okviru UMS skupine.

6. cilj:

Povečanje kapacitet za samostojno in kompetentno reševanje svojih razvojnih in socialnih težav in stisk ter preprečevanje medvrstniškega nasilja.

Kazalniki so odgovori na 5. vprašanje (10. in 11. podvprašanje) ter na 9. vprašanje (3. in 5. podvprašanje).

Respondenti so lahko s pomočjo 3-stopenjske lestvice v okviru 5. vprašanja v anonimnem anketnem vprašalniku eksplicitno ocenjevali, v kolikšni meri je udeležba v programu MD vplivala na nekatere njihove lastnosti, področja življenja in ne nazadnje tudi na lažje reševanje svojih problemov in težav.

53,3 % respondentov meni, da zahvaljujoč udeležbi v programu lažje rešujejo svoje probleme in težave (skupna povprečna ocena 1,70). Pri uspešnejšem učenju pa je ta odstotek nižji (37,3%; skupna povprečna ocena 1,47), vendar z ozirom, da se s tehnikami uspešnejšega učenja, v okviru programa nismo neposredno ukvarjali, ocenjujemo, da je tudi ta posredni učinek dober.

Če k temu dodamo, da je 70,0 % respondentov ocenilo (na 5-stopenjski lestvici), da je zahvaljujoč udeležbi v programu, pridobilo večine uspešnejšega reševanja sporov z drugimi (»Vem, kako boljše reševati spore z drugimi«, skupna povprečna ocena 2,50) ter da se je 59,8 % respondentov v okviru našega programa naučilo kako, da uspešnejše nadzoruje svoje obnašanje (»Lažje nadzorujem svoje obnašanje«, skupna povprečna ocena 2,25), smo lahko zadovoljni z dosegom zgoraj navedenega cilja, ki je bil očitno v dobršni meri dosežen.

7. cilj:

Usposobljenost prostovoljcev (študentov in mladih brezposelnih), kot tudi strokovnih delavcev na področju SV za delovanje na področju preventivnega dela z otroci in mladostniki, ki imajo težave pri odraščanju, ter za izvajanje projekta »Mladinske delavnice«.

Kazalnik je vprašanje številka 4 (obe podvprašanji).

V okviru anonimnega vprašalnika za prostovoljce, ki so neposredno izvajali program, so le-ti imeli priložnost na 5-stopenjski lestvici (1 je »sploh se ne strinjam«, 2 je »se ne strinjam«, 3 je »se niti ne strinjam niti strinjam«, 4 je »se strinjam«, 5 je »popolnoma se strinjam«) oceniti kaj in v kolikšni meri so se naučili na seminarju za usposabljanje prostovoljcev. Velika večina, 97,2 % prostovoljcev je soglašalo z naslednjim stališčem: »Na seminarju za usposabljanje sem pridobil dovolj znanj in veščin za uspešno izvajanje programa »Mladinske delavnice« (povprečna ocena 4,66). To potrjuje, da smo v zelo veliki meri dosegli temeljni namen seminarja za njihovo usposabljanje. Vendar, če k temu dodamo dejstvo, da je 97,2 % respondentov izrazilo soglasje z naslednjim stališčem: »Na seminarju za usposabljanje sem pridobil veliko idej in znanja o področju preventivnega dela z mladimi, kar mi bo v pomoč v mojem bodočem profesionalnem življenju.« (povprečna ocena 4,77) lahko trdimo, da smo v zelo veliki meri prispevali k povečanju profesionalne kompetentnosti respondentov oziroma da so respondenti usposobljeni za delovanje na področju preventivnega dela z otroci in mladostniki, ki imajo težave pri odraščanju, v okviru socialnega varstva ter za izvajanje preventivnega projekta »Mladinske delavnice«.

8. cilj:

Povečanje osebne in profesionalne kompetentnosti prostovoljcev, kot tudi povečanje njihove zaposljivosti.

Kazalnik je vprašanje številka 9 (11. podvprašanje) ter vprašanje številka 10 na anonimnem vprašalniku za izvajalce programa (prostovoljce).

V okviru 9. vprašanja so respondenti imeli priložnost oceniti vpliv sodelovanja pri izvedbi programa MD na njihovo profesionalno usposobljenost. S pomočjo 3-stopenske lestvice (1 je »nič ni vplivalo«, 2 je »malo je vplivalo« in 3 je »zelo je vplivalo«) je 100,0 % respondentov odgovorilo pritrdilno na to vprašanje (povprečna ocena 2,72). Če k temu dodamo relativno visoko stopnjo soglasja tudi z ostalimi podvprašanji, smo lahko zelo zadovoljni z rezultati. Najslabši vpliv sodelovanja v programu so respondenti ocenili na področju odnosa do svojih staršev (povprečna ocena 2,19), vendar je še vedno 86,1% respondentov zaznalo vpliv tudi na tem področju svojega življenja. Drugi najnižji rang je zavzelo področje obnašanja. 5,6 % respondentov trdi, da na to področje njihovega življenja sodelovanje pri izvajanju programa MD ni imelo nikakršnega vpliva (povprečna ocena 2,42).

Če k temu dodamo rezultate oziroma odgovore respondentov na 10. vprašanje, smo lahko dejansko zelo zadovoljni. Velika večina se je z različno stopnjo soglasja strinjala, da je sodelovanje pri izvajanju programa MD vplivalo na tak način, kot je zapisano v naslednjem stališču: »Na seminarju za usposabljanje kot tudi pri izvajanju programa Mladinske delavnice sem se veliko naučil o sebi, kot tudi o drugih, kar mi je bilo v pomoč tudi v mojem

privatnem življenju«. To so ocenjevali na 5-stopenjski lestvici (1 je »sploh se ne strinjam«, 2 je »se ne strinjam«, 3 je »se niti ne strinjam niti strinjam«, 4 »se strinjam«, 5 »popolnoma se strinjam«). Tako je 88,9 % respondentov dejalo, da se s trditvijo strinjajo oziroma se popolnoma strinjajo, 11,1 % respondentov pa jih je bilo neodločenih (povprečna ocena 4,28).

Na podlagi zgoraj predstavljenih rezultatov lahko zapišemo, da smo v veliki meri dosegli ta cilj. Res pa je, da lahko le predvidevamo, da so naši respondenti/prostovoljci bolj zaposljivi zahvaljujoč povečanju osebne in profesionalne kompetentnosti ter izkušnjam, ki so jih pridobili pri sodelovanju in izvajanju našega programa.

2.5. ZAKLJUČNE MISLI

Predstavljeni rezultati nazorno govorijo, da smo večino zastavljenih ciljev, pri izvajanju preventivnega programa »Mladinske delavnice« v šolskem letu 2024/25, dosegli v dobri meri pri več kot polovici respondentov, pri nekaterih ciljeh pa celo pri 2/3 respondentov. Nekateri cilje pri uporabnikih programa in večino ciljev, ki smo jih načrtovali pri delu s prostovoljci, pa smo dosegli v veliki meri, in sicer v primeru 4/5 respondentov, pri nekaterih ciljeh pa celo pri skoraj 90 % respondentov.

Doseženi rezultati pri delu z uporabniki našega programa so v primeru UMS skupin pri veliki večini kazalnikov boljši od rezultatov, ki smo jih dosegli pri DMS skupinah. To je razumljivo že iz večkrat navedenih razlogov (daljše obdobje udeležbe, dalj časa trajajoče aktivnosti, večje število aktivnosti, intrinzična motivacija ...). Vendar tudi doseženi rezultati dela z uporabniki, ki so bili vključeni v program v okviru DMS, so dobri, pri nekaterih kazalnikih celo zelo dobri. Menimo, da bi ti rezultati lahko bili še boljši (vsaj za 20%), če bi bila omogočena intenzivnejša izvedba programa oziroma, če bi za izvajanje posamičnih aktivnosti/delavnic bilo namenjenih vsaj 60 minut oz. optimalno 90 minut – blok ura tedensko. Zagotovljena bi morala biti tudi kontinuiteta izvedbe programa v okviru 2 šolskih let. To pomeni, da bi isti učenci, ki začnejo obiskovati program v 8. razredu, nadaljevali udeležbo v programu tudi v 9. razredu. Verjamemo, da bi to ne le omogočilo obsežnejše in bolj popolno doseganje zastavljenih ciljev, temveč, kar se nam zdi enako pomembno, bi to zagotovilo tudi večjo trajnost doseženih rezultatov.

Pri delu s prostovoljci pa so doseženi rezultati še boljši. Očitno je, da sodelovanje teh mladih ljudi pri izvajanju našega programa (kar vključuje usposabljanje, zagotovljeno redno strokovno mentorstvo, izvedba programa na terenu, hospitacija na terenu ...) nima samo pozitivnega vpliva na zvišanje njihove profesionalne kompetentnosti, temveč ima tudi svojevrsten preventiven učinek na njih. To očitno prispeva tudi k izboljšanju njihove osebne zrelosti in pospešuje njihov pozitiven psihosocialni razvoj. Torej, ima enake učinke, vendar v še bolj zaznavni meri, kot je to v primeru samih uporabnikov našega programa (*znano kot: »Positive Youth Development Approach«*).

Tako je delo, ki ga opravljamo strokovni delavci pri izvedbi preventivnega programa »Mladinske delavnice«, po eni strani multiplicirano, ker s pomočjo prostovoljcev dosežemo veliko večje število uporabnikov, kot bi jih dosegli, če bi sami neposredno delali z njimi. Po drugi strani pa je edukativno-preventivno, ker s svojem delovanjem na prostovoljce prispevamo k pospeševanju njihovega pozitivnega psihosocialnega in profesionalnega razvoja.

Pri oceni doseženih rezultatov pri delu z uporabniki in prostovoljci posebno mesto zavzame ocena kakovosti implementacije programa. Namreč, ni pomembno samo, kaj smo dosegli, zdi se nam, da je enako pomembno, kako smo to dosegli. To smo poskušali pogledati skozi »oči« prostovoljcev, ki so program neposredno izvajali na terenu. Kot smo to že večkrat izpostavili, so to bili v večini študentje. Kot je razvidno iz rezultatov, so prostovoljci same pogoje dela, način strokovnega dela z njimi, kot tudi delo svojih strokovnih mentorjev ocenili z zelo visokimi povprečnimi ocenami. Velika večina izmed njih je izjemno zadovoljna z načinom, kako smo poskrbeli za njih, kako smo jih opremili z znanjem, veščinami, kot tudi s potrebnim materialom za samo izvedbo programa. Pa tudi, kako smo skrbeli za njih in zagotavljali podporo in pomoč, jim pomagali pri reševanju problemov na terenu itd. tekom izvedbe programa. Za njih so, njihovi strokovni mentorji, lahko rečemo temu tako, bili nekaj podobnega temu, kar so oni bili za svoje uporabnike. Med njimi je bil vzpostavljen odnos medsebojnega zaupanja in naklonjenosti ter podpore in pomoči. Ustvarjena je bila močna povezava med prostovoljci, ki so sodelovali pri izvajanju programa. Ustvarjeni so bili pogoji za oblikovanje dobro usklajenih in učinkovitih timov, znotraj katerih so prostovoljci imeli dovolj prostora za individualno svobodo in kreativnost, obenem pa so bili pripravljene medsebojno sodelovati ter pomagati eden drugemu pri realizaciji skupnih ciljev.

Vse to skupaj ne bi bilo mogoče brez odgovornega in požrtvovalnega dela strokovnih mentorjev v okviru našega programa. Mnogi med njimi so zaradi preobremenjenosti s službenim delom, svoje delo strokovnega mentorja opravljali tudi v okviru svojega prostega časa.

Vsekakor, pa so ti rezultati tudi plod resnega in odgovornega dela mladih ljudi/prostovoljcev, ki so bili zelo motivirani, da svoje delo opravijo čim bolj kakovostno, ter so bili odprti in pripravljene za nenehno učenje in napredovanje na poti svojega samorazvoja. Posledica tega je bila kakovostna izvedba programa na terenu.

Na koncu je potrebno poudariti, da vse skupaj ne bi bilo izvedljivo brez razumevanja in finančne podpore s strani sofinancerjev. V največjem obsegu je to bilo Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti RS, ki je prepoznalo vrednost našega programa ter nas uvrstilo med javne socialnovarstvene programe in nas finančno podprlo v obsegu, ki je omogočil tako kakovostno izvedbo programa. Tudi Ministrstvo za zdravje RS je program finančno podprlo v okviru 3-letnega obdobja, kar je zagotovilo bolj stabilne pogoje za delo in bolj kakovostno doseganje zastavljenih ciljev.

Poleg teh dveh večjih sofinancerjev programa MD so njegovo izvedbo na svojem območju finančno podprle tudi posamezne občine/mesta, med

katerimi je Mestna občina Ljubljana najboljše podprla izvedbo našega programa v šolskem letu 2024/25.

Naš program predstavlja učinkovit model dela z otroci in mladostniki najstniške starosti (13-15 let), ki imajo težave pri odraščanju. To je skupnostno preventivni socialnovarstveni program, ki predstavlja celostno preventivno intervencijo, ki je namenjena najstniški populaciji osnovnošolske starosti. Program ima jasno konceptualno in teoretično utemeljitev; jasno izdiferencirane cilje (kot tudi kazalnike) oziroma metodologijo evalvacije njihovega doseganja; opredeljeno organizacijo in način dela, ki vodi k uresničevanju le-teh; preciziran način implementacije, vključno s sistemom nabora prostovoljcev, njihovega usposabljanja, strokovnega vodenja in nadzora; ter nenazadnje več kot 30-letno tradicijo kontinuiranega izvajanja v slovenskem prostoru. Pri tem je bil program že trikrat eksterno evalviran, več kot 22 let pa kontinuirano evalviran s strani samih izvajalcev. Rezultati predstavljeni v tej študiji so primerljivi z že doseženimi in evidentiranimi rezultati našega programa v preteklosti.

Avtor:

- Zoran Maksimović, univ. dipl. psih., vodja projekta

Sodelavci:

- dr. Boštjan Bajec, univ. dipl. psih.
- Maruša Cvek, mag. zak. in druž. štud.
- Maja Behrić, dipl. tržn. kom.
- Hana Godec, dipl. angl.

V Ljubljani, avgust 2025.

3. STATISTIČNI PREGLED DOSEDANJEGA IZVAJANJA PROJEKTA »MLADINSKE DELAVNICE« od leta 1993 (šolsko leto 1993/94) do 2024 (šolsko leto 2024/25)

REALIZACIJA PROJEKTA »MLADINSKE DELAVNICE«

CSD	ŠOLSKO LETO 1993/94		ŠOLSKO LETO 1994/95		ŠOLSKO LETO 1995/96		ŠOLSKO LETO 1996/97	
	ŠT. OŠ	ŠT.SKU.	ŠT. OŠ	ŠT.SKU.	ŠT. OŠ	ŠT.SKU.	ŠT. OŠ	ŠT.SKU.
AJDOVŠČINA	2	5	2	2	3	3	3	3
BREŽICE	0	0	0	0	2	2	2	3
CELJE	0	0	0	0	0	0	4	4
ČRNOMELJ	1	1	0	0	0	0	0	0
DPD-LJUBLJANA	0	0	7	13	12	13	21	19
HRASTNIK	1	1	2	2	2	2	0	0
IDRIJA	2	4	3	3	3	4	2	2
ILIRSKA BISTRICA	0	0	0	0	0	0	2	4
IZOLA	1	2	2	4	2	4	2	2
JESENICE	6	16	4	10	5	11	3	5
KOČEVJE	0	0	2	2	2	2	0	0
KRANJ	6	11	7	9	8	20	5	6
KRŠKO	0	0	1	2	2	2	2	2
LAŠKO	0	0	0	0	0	0	0	0
LITIJA	2	3	2	3	2	3	0	0
LJUTOMER	5	5	4	4	3	3	4	4
LOGATEC	0	0	0	0	2	2	2	4
MARIBOR	7	8	8	13	7	12	7	12
MURSKA SOBOTA	0	0	0	0	3	3	4	4
NOVA GORICA	6	9	6	8	4	7	2	2
NOVO MESTO	0	0	0	0	2	2	0	0
ORMOŽ	3	7	4	5	4	3	4	4
POSTOJNA	0	0	0	0	4	4	3	5
PTUJ	17	32	16	31	16	35	15	18
RADLJE OB DRAVI	0	0	1	1	2	2	2	3
RADOVLJICA	3	16	2	8	4	10	5	10
RAVNE NA KOROŠKEM	5	5	4	8	4	6	4	5
RIBNICA	1	1	1	1	1	1	1	2
SEŽANA	0	0	0	0	0	0	0	0
SLOVENSKA BISTRICA	1	2	1	4	1	4	3	4
SLOVENJ GRADEC	5	8	8	8	5	7	5	5
ŠENTJUR PRI CELJU	0	0	0	0	0	0	0	0
ŠIŠKA	1	2	0	0	0	0	0	0
ŠKOFJA LOKA	4	6	3	3	2	2	3	3
ŠMARJE PRI JELŠAH	0	0	0	0	2	3	4	4
TOLMIN	1	2	1	2	1	2	2	2
TRBOVLJE	0	0	2	2	2	3	0	0
TRŽIČ	3	4	0	0	0	0	0	0
VELENJE	8	8	6	12	5	8	6	8
VRHNIKA	1	2	1	2	1	3	2	2
ŽALEC	0	0	1	2	4	6	7	9
SKUPAJ	92	160	101	164	122	194	131	160

REALIZACIJA PROJEKTA »MLADINSKE DELAVNICE«

CSD	ŠOLSKO LETO		ŠOLSKO LETO		ŠOLSKO LETO		ŠOLSKO LETO	
	1997/98	1998/99	1998/99	1999/00	1999/00	2000/01	2000/01	
	ŠT. OŠ	ŠT.SKU.	ŠT. OŠ	ŠT.SKU.	ŠT. OŠ	ŠT.SKU.	ŠT. OŠ	ŠT.SKU.
AJDOVŠČINA	3	4	3	4	3	3	4	6
BREŽICE	1	2	1	2	1	1	1	1
CELJE	7	11	10	16	9	15	8	11
ČRNOMELJ	0	0	0	0	0	0	0	0
DPD-LJUBLJANA	9	13	10	10	9	9	7	7
HRASTNIK	0	0	0	0	0	0	0	0
IDRIJA	3	3	2	2	1	1	0	0
ILIRSKA BISTRICA	5	6	6	4	5	7	5	7
IZOLA	2	1	1	1	0	0	0	0
JESENICE	2	3	1	1	0	0	0	0
KOČEVJE	0	0	0	0	0	0	0	0
KRANJ	6	9	7	11	4	7	5	5
KRŠKO	3	4	3	3	3	3	3	3
LAŠKO	0	0	0	0	0	0	0	0
LITIJA	0	0	0	0	0	0	0	0
LJUTOMER	2	2	1	2	0	0	0	0
LOGATEC	2	4	2	4	2	4	3	6
MARIBOR	6	11	6	11	6	10	6	10
MURSKA SOBOTA	5	5	4	4	2	2	0	0
NOVA GORICA	0	0	0	0	0	0	0	0
NOVO MESTO	0	0	0	0	0	0	0	0
ORMOŽ	5	5	4	5	3	4	3	8
POSTOJNA	3	4	4	4	0	0	1	1
PTUJ	13	20	14	22	15	26	14	24
RADLJE OB DRAVI	3	5	3	4	3	3	2	1
RADOVLJICA	3	5	4	6	4	7	0	0
RAVNE NA KOROŠKEM	4	5	2	5	0	0	0	0
RIBNICA	0	0	0	0	0	0	0	0
SEŽANA	0	0	0	0	0	0	0	0
SLOVENSKA BISTRICA	2	5	4	2	4	5	4	5
SLOVENJ GRADEC	5	6	4	5	0	0	0	0
ŠENTJUR PRI CELJU	2	2	3	3	2	2	2	2
ŠIŠKA	0	0	0	0	0	0	0	0
ŠKOFJA LOKA	3	3	3	3	2	2	1	1
ŠMARJE PRI JELŠAH	4	6	4	4	4	4	4	4
TOLMIN	2	3	1	1	0	0	0	0
TRBOVLJE	2	2	2	2	1	2	2	2
TRŽIČ	0	0	0	0	0	0	0	0
VELENJE	7	8	8	9	7	7	4	4
VRHNIKA	2	4	2	3	0	0	0	0
ŽALEC	5	7	5	6	4	5	2	2
SKUPAJ	121	168	124	159	94	129	81	110

REALIZACIJA PROJEKTA »MLADINSKE DELAVNICE«

CSD	ŠOLSKO LETO		ŠOLSKO LETO		ŠOLSKO LETO		ŠOLSKO LETO	
	2001/02	2002/03	2002/03	2003/04	2003/04	2004/05	2004/05	
	ŠT. OŠ	ŠT.SKU.	ŠT. OŠ	ŠT.SKU.	ŠT. OŠ	ŠT.SKU.	ŠT. OŠ	ŠT.SKU.
AJDOVŠČINA	4	6	3	6	3	5	2	4
BREŽICE	1	1	1	2	1	1	2	1
CELJE	9	10	9	8	8	8	8	13
ČRNOMELJ	0	0	0	0	0	0	0	0
DPD-LJUBLJANA	6	6	11	10	10	13	11	10
HRASTNIK	0	0	0	0	0	0	0	0
IDRIJA	0	0	0	0	0	0	0	0
ILIRSKA BISTRICA	5	7	5	6	4	4	5	5
IZOLA	0	0	0	0	0	0	0	0
JESENICE	0	0	0	0	0	0	0	0
KOČEVJE	0	0	0	0	0	0	0	0
KRANJ	7	8	5	6	0	0	6	6
KRŠKO	3	2	4	3	0	0	0	0
LAŠKO	0	0	0	0	3	3	2	3
LITIJA	0	0	0	0	0	0	0	0
LJUTOMER	0	0	0	0	0	0	0	0
LOGATEC	2	4	2	4	2	4	2	4
MARIBOR	4	8	4	8	4	8	4	8
MURSKA SOBOTA	0	0	0	0	0	0	0	0
NOVA GORICA	0	0	0	0	0	0	0	0
NOVO MESTO	0	0	0	0	0	0	0	0
ORMOŽ	0	0	0	0	0	0	0	0
POSTOJNA	2	2	2	1	0	0	0	0
PTUJ	14	19	15	16	11	21	10	18
RADLJE OB DRAVI	0	0	0	0	0	0	0	0
RADOVLJICA	0	0	0	0	0	0	0	0
RAVNE NA KOROŠKEM	0	0	0	0	0	0	0	0
RIBNICA	0	0	0	0	0	0	0	0
SEŽANA	0	0	1	1	0	0	0	0
SLOVENSKA BISTRICA	4	10	6	16	7	8	7	11
SLOVENJ GRADEC	0	0	0	0	0	0	0	0
ŠENTJUR PRI CELJU	3	3	3	3	4	3	4	4
ŠIŠKA	0	0	0	0	0	0	0	0
ŠKOFJA LOKA	2	2	2	2	0	0	0	0
ŠMARJE PRI JELŠAH	4	4	3	3	4	4	1	1
TOLMIN	0	0	0	0	0	0	0	0
TRBOVLJE	1	3	1	4	0	0	0	0
TRŽIČ	0	0	0	0	0	0	0	0
VELENJE	5	5	3	3	6	5	4	4
VRHNIKA	0	0	0	0	0	0	0	0
ŽALEC	2	1	0	0	0	0	0	0
SKUPAJ	78	101	80	102	67	87	68	92

REALIZACIJA PROJEKTA »MLADINSKE DELAVNICE«

CSD	ŠOLSKO LETO 2005/06		ŠOLSKO LETO 2006/07		ŠOLSKO LETO 2007/08		ŠOLSKO LETO 2008/09	
	ŠT. OŠ	ŠT.SKU.	ŠT. OŠ	ŠT.SKU.	ŠT. OŠ	ŠT.SKU.	ŠT. OŠ	ŠT.SKU.
AJDOVŠČINA	2	2	2	4	2	2	2	2
BREŽICE	1	1	2	1	0	0	0	0
CELJE	7	7	6	6	10	10	4	6
ČRNOMELJ	0	0	0	0	0	0	0	0
DPD-LJUBLJANA	11	11	12	9	7	6	9	9 + 30
HRASTNIK	0	0	0	0	0	0	0	0
IDRIJA	0	0	0	0	0	0	0	0
ILIRSKA BISTRICA	0	0	0	0	0	0	0	0
IZOLA	0	0	0	0	0	0	0	0
JESENICE	0	0	0	0	0	0	0	0
KOČEVJE	0	0	0	0	0	0	0	0
KRANJ	3	4	4	3	0	0	0	0
KRŠKO	0	0	0	0	0	0	0	0
LAŠKO	0	0	2	2	0	0	1	1
LITIJA	0	0	0	0	0	0	0	0
LJUTOMER	0	0	0	0	0	0	0	0
LOGATEC	1	2	1	2	1	2	0	0
MARIBOR	4	8	4	6	0	0	3	3
MURSKA SOBOTA	0	0	0	0	0	0	0	0
NOVA GORICA	0	0	0	0	0	0	0	0
NOVO MESTO	0	0	0	0	0	0	0	0
ORMOŽ	0	0	0	0	0	0	0	0
POSTOJNA	0	0	0	0	0	0	0	0
PTUJ	9	14	11	12	8	15	8	10
RADLJE OB DRAVI	0	0	0	0	0	0	0	0
RADOVLJICA	0	0	0	0	0	0	0	0
RAVNE NA KOROŠKEM	0	0	0	0	0	0	0	0
RIBNICA	0	0	0	0	0	0	0	0
SEŽANA	0	0	0	0	0	0	0	0
SLOVENSKA BISTRICA	7	9	5	7	3	13	3	14
SLOVENJ GRADEC	0	0	0	0	0	0	0	0
ŠENTJUR PRI CELJU	0	0	0	0	0	0	0	0
ŠIŠKA	0	0	0	0	0	0	0	0
ŠKOFJA LOKA	0	0	0	0	0	0	0	0
ŠMARJE PRI JELŠAH	0	0	0	0	0	0	0	0
TOLMIN	0	0	0	0	0	0	0	0
TRBOVLJE	0	0	0	0	0	0	0	0
TRŽIČ	0	0	0	0	0	0	0	0
VELENJE	4	3	4	4	2	2	6	7
VRHNIKA	0	0	0	0	0	0	0	0
ŽALEC	0	0	0	0	0	0	0	0
SKUPAJ	49	61	53	56	33	50	36	67

REALIZACIJA PROJEKTA »MLADINSKE DELAVNICE«

CSD	ŠOLSKO LETO		ŠOLSKO LETO		ŠOLSKO LETO		ŠOLSKO LETO	
	2009/10		2010/11		2011/12		2012/13	
	ŠT. OŠ	ŠT.SKU.	ŠT. OŠ	ŠT.SKU.	ŠT. OŠ	ŠT.SKU.	ŠT.OŠ	ŠT.SKU.
AJDOVŠČINA	1	2	1	1	2	3	2	3
BREŽICE	0	0	0	0	0	0	0	0
CELJE	4	6	0	0	0	0	0	0
ČRNOMELJ	0	0	0	0	0	0	0	0
DPD-LJUBLJANA	10	5 + 22	14	4 + 20	15	2 + 58	13	2 + 54
HRASTNIK	0	0	0	0	0	0	0	0
IDRIJA	0	0	0	0	0	0	0	0
ILIRSKA BISTRICA	0	0	0	0	0	0	0	0
IZOLA	0	0	0	0	0	0	0	0
JESENICE	0	0	0	0	0	0	0	0
KOČEVJE	0	0	0	0	0	0	0	0
KRANJ	0	0	0	0	0	0	0	0
KRŠKO	1	2	2	4	1	1	2	0 + 8
LAŠKO	0	0	0	0	0	0	0	0
LITIJA	0	0	0	0	0	0	0	0
LJUTOMER	0	0	0	0	0	0	0	0
LOGATEC	0	0	0	0	0	0	0	0
MARIBOR	6	4	3	2	4	2 + 10	5	3 + 16
MURSKA SOBOTA	0	0	0	0	0	0	0	0
NOVA GORICA	0	0	0	0	0	0	0	0
NOVO MESTO	0	0	0	0	0	0	0	0
ORMOŽ	0	0	0	0	0	0	0	0
PIRAN	0	0	1	1	3	1 + 6	0	0
POSTOJNA	0	0	0	0	0	0	0	0
PTUJ	9	10	5	10	6	10	5	8
RADLJE OB DRAVI	0	0	0	0	0	0	0	0
RADOVLJICA	0	0	0	0	0	0	0	0
RAVNE NA KOROŠKEM	0	0	0	0	0	0	0	0
RIBNICA	0	0	0	0	0	0	0	0
SEŽANA	0	0	0	0	0	0	0	0
SLOVENSKA BISTRICA	3	11	2	6	3	3	4	4
SLOVENJ GRADEC	0	0	0	0	0	0	0	0
ŠENTJUR PRI CELJU	0	0	0	0	2	0 + 4	0	0
ŠIŠKA	0	0	0	0	0	0	0	0
ŠKOFJA LOKA	0	0	0	0	0	0	0	0
ŠMARJE PRI JELŠAH	0	0	0	0	0	0	0	0
TOLMIN	0	0	0	0	0	0	0	0
TRBOVLJE	0	0	0	0	0	0	0	0
TRŽIČ	0	0	0	0	0	0	0	0
VELENJE	5	6	1	1	2	2	1	1
VRHNIKA	0	0	0	0	0	0	0	0
ŽALEC	0	0	0	0	0	0	0	0
SKUPAJ	39	57	29	29 + 20	38	24 + 78	32	21 + 78

REALIZACIJA PROJEKTA »MLADINSKE DELAVNICE«

CSD/MC/LU	ŠOLSKO LETO 2013/14		ŠOLSKO LETO 2014/15		ŠOLSKO LETO 2015/16		ŠOLSKO LETO 2016/17	
	ŠT. OŠ	ŠT. SKU.	ŠT. OŠ	ŠT. SKU.	ŠT. OŠ	ŠT. SKU.	ŠT. OŠ	ŠT. SKU.
AJDOVŠČINA	2	3	2	2	2	1 + 0	2	1 + 0
BREŽICE	0	0	0	0	0	0	0	0
CELJE	0	0	0	0	0	0	0	0
ČRNOMELJ	0	0	0	0	0	0	0	0
DPD-LJUBLJANA (Medvode, Trzin)	13	0 + 30	12	0 + 46	17	0 + 42	21	0 + 51
HRASTNIK	0	0	0	0	0	0	0	0
IDRIJA	0	0	0	0	0	0	0	0
ILIRSKA BISTRICA	0	0	0	0	0	0	0	0
IZOLA	0	0	0	0	0	0	0	0
JESENICE	0	0	0	0	0	0	0	0
KOČEVJE	0	0	0	0	0	0	0	0
KRANJ	0	0	0	0	0	0	0	0
KOPER	0	0	0	0	2	0 + 3	3	0 + 6
KRŠKO	2	0 + 4	2	0 + 4	0	0	0	0
LAŠKO	0	0	0	0	0	0	0	0
LITIJA	0	0	0	0	0	0	0	0
LJUTOMER	0	0	0	0	0	0	0	0
LOGATEC	0	0	0	0	0	0	0	0
MARIBOR	5	2 + 16	6	3 + 18	4	0 + 17	5	0 + 20
MURSKA SOBOTA	0	0	0	0	0	0	0	0
NOVA GORICA	0	0	0	0	0	0	0	0
NOVO MESTO	0	0	0	0	0	0	0	0
ORMOŽ	0	0	0	0	0	0	0	0
PIRAN	0	0	0	0	0	0	0	0
POSTOJNA	0	0	0	0	0	0	0	0
PTUJ	5	8	5	8	6	8 + 2	7	8 + 0
RADLJE OB DRAVI	0	0	0	0	0	0	0	0
RADOVLJICA	0	0	0	0	0	0	0	0
RAVNE NA KOROŠKEM	0	0	0	0	0	0	0	0
RIBNICA	0	0	0	0	0	0	0	0
SEŽANA	0	0	0	0	0	0	0	0
SLOVENSKA BISTRICA	2	3	1	1	2	1 + 0	2	1 + 0
SLOVENJ GRADEC	0	0	0	0	0	0	0	0
ŠENTJUR PRI CELJU	0	0	0	0	0	0	0	0
ŠIŠKA	0	0	0	0	0	0	0	0
ŠKOFJA LOKA	0	0	0	0	0	0	0	0
ŠMARJE PRI JELŠAH	0	0	0	0	0	0	0	0
TOLMIN	0	0	0	0	0	0	0	0
TRBOVLJE	0	0	0	0	0	0	0	0
TRŽIČ	0	0	0	0	0	0	0	0
VELENJE	1	1	1	1	0	1	0	0
VRHNIKA	0	0	0	0	0	0	0	0
ŽALEC	0	0	0	0	0	0	0	0
SKUPAJ	30	17 + 70	29	15 + 68	33	10 + 64	40	10 + 77

REALIZACIJA PROJEKTA »MLADINSKE DELAVNICE«

	ŠOLSKO LETO		ŠOLSKO LETO		ŠOLSKO LETO	
	2017/18		2018/19		2019/20	
CSD/MC/LU	ŠT. OŠ	ŠT. SKU. (UMS+DMS)	ŠT. OŠ	ŠT. SKU. (UMS+DMS)	ŠT. OŠ	ŠT. SKU. (UMS+DMS)
AJDOVŠČINA	3	2+0	3	2+0	5	3+2
BREŽICE	0	0	0	0	0	0
CELJE	3	0+12	8	0+8	10	0+16
ČRNOMELJ	0	0	0	0	0	0
DPD-LJUBLJANA (Medvode, Trzin)	22	0+47	23	0+47	21	0+45
HRASTNIK	0	0	0	0	0	0
IDRIJA	0	0	0	0	0	0
ILIRSKA BISTRICA	0	0	0	0	0	0
IZOLA	0	0	0	0	0	0
JESENICE	0	0	0	0	0	0
KOČEVJE	0	0	0	0	0	0
KRANJ	0	0	0	0	4	0+12
KOPER	3	2+4	4	0+4	3	0+1
KRŠKO	0	0	0	0	0	0
LAŠKO	0	0	0	0	0	0
LITIJA	0	0	0	0	0	0
LJUTOMER	0	0	0	0	0	0
LOGATEC	0	0	0	0	0	0
MARIBOR	0	0	0	0	0	0
MURSKA SOBOTA	0	0	0	0	0	0
NOVA GORICA	0	0	0	0	0	0
NOVO MESTO	0	0	0	0	0	0
ORMOŽ	0	0	3	1+1	2	0+2
PIRAN	0	0	0	0	0	0
POSTOJNA	0	0	0	0	0	0
PTUJ	7	7+0	5	6+0	6	9+4
RADLJE OB DRAVI	0	0	0	0	0	0
RADOVLJICA	0	0	0	0	0	0
RAVNE NA KOROŠKEM	0	0	0	0	0	0
RIBNICA	0	0	0	0	0	0
SEŽANA	0	0	0	0	0	0
SLOVENSKA BISTRICA	2	0+2	4	2+2	3	2+1
SLOVENJ GRADEC	0	0	0	0	0	0
ŠENTJUR PRI CELJU	0	0	0	0	0	0
ŠIŠKA	0	0	0	0	0	0
ŠKOFJA LOKA	0	0	0	0	1	0
ŠMARJE PRI JELŠAH	0	0	0	0	0	0
TOLMIN	0	0	0	0	0	0
TRBOVLJE	0	0	0	0	0	0
TRŽIČ	0	0	0	0	0	0
VELENJE	0	0	0	0	0	0
VRHNIKA	0	0	0	0	0	0
ŽALEC	0	0	0	0	0	0
SKUPAJ	40	11+65	50	11+62	54	14+83

REALIZACIJA PROJEKTA »MLADINSKE DELAVNICE«

	ŠOLSKO LETO		ŠOLSKO LETO		ŠOLSKO LETO		ŠOLSKO LETO	
	2020/21		2021/22		2023/24		2024/25	
CSD/MC/LU	ŠT. OŠ	ŠT. SKU. (UMS+DMS)	ŠT. OŠ	ŠT. SKU. (UMS+DMS)	ŠT. OŠ	ŠT. SKU. (UMS+DMS)	ŠT. OŠ	ŠT. SKU. (UMS+DMS)
AJDOVŠČINA	1	0 + 0	1	2 + 0	1	2 + 13	5	1 + 0
BREŽICE	0	0	0	0	0	0	0	0
CELJE	8	0 + 20	10	0 + 39	12	0 + 35	13	0 + 36
ČRNOMELJ	0	0	0	0	0	0	0	0
DPD-LJUBLJANA (Medvode, Domžale ...)	17	0 + 43	20	0 + 52	20	0 + 51	17	0 + 46
HRASTNIK	0	0	0	0	0	0	0	0
IDRIJA	0	0	0	0	0	0	0	0
ILIRSKA BISTRICA	0	0	0	0	0	0	0	0
IZOLA	0	0	0	0	0	0	0	0
JESENICE	0	0	0	0	0	0	0	0
KOČEVJE	0	0	0	0	0	0	0	0
KRANJ	4	0 + 25	5	0 + 18	3	0	0	0
KOPER	3	0 + 2	2	0 + 4	3	0	5	0
KRŠKO	0	0	0	0	0	0	0	0
LAŠKO	0	0	0	0	0	0	0	0
LITIJA	0	0	0	0	0	0	0	0
LJUTOMER	0	0	0	0	0	0	0	0
LOGATEC	0	0	0	0	0	0	0	0
MARIBOR	0	0	3	0 + 6	0	0	2	0
MURSKA SOBOTA	0	0	0	0	0	0	0	0
NOVA GORICA	0	0	0	0	0	0	0	0
NOVO MESTO	0	0	2	0 + 0	2	0 + 42	2	0
ORMOŽ	3	0 + 5	4	0 + 8	0	0	0	0
PIRAN	0	0	0	0	0	0	0	0
POSTOJNA	0	0	0	0	0	0	0	0
PTUJ	6	7 + 0	7	4 + 4	7	39 + 20	6	2 + 8
RADLJE OB DRAVI	0	0	0	0	0	0	0	0
RADOVLJICA	0	0	0	0	0	0	0	0
RAVNE NA KOROŠKEM	0	0	0	0	0	0	0	0
RIBNICA	0	0	0	0	0	0	0	0
SEŽANA	0	0	0	0	0	0	0	0
SLOVENSKA BISTRICA	0	0	0	0	0	0	0	0
SLOVENJ GRADEC	0	0	0	0	0	0	0	0
ŠENTJUR PRI CELJU	0	0	0	0	0	0	0	0
ŠIŠKA	0	0	0	0	0	0	0	0
ŠKOFJA LOKA	0	0	1	0	0	0	0	0
ŠMARJE PRI JELŠAH	0	0	0	0	0	0	0	0
TOLMIN	0	0	0	0	0	0	0	0
TRBOVLJE	0	0	0	0	0	0	0	0
TRŽIČ	0	0	0	0	0	0	0	0
VELENJE	0	0	0	0	0	0	0	0
VRHNIKA	0	0	0	0	0	0	0	0
ŽALEC	0	0	0	0	0	0	0	0
SKUPAJ	42	7 + 95	55	6 + 131	48	41 + 161	50	3 + 90

4. REFERENCE IN STROKOVNA MNENJA O PROJEKTU »MLADINSKE DELAVNICE« od leta 1993 do 2025

- Potrdilo o izvedeni evalvaciji socialnovarstvenega programa, Inštitut RS za socialno varstvo (2018).
- Strokovna verifikacija javnega socialnovarstvenega programa, Socialna zbornica Slovenije (2022).
- Podpora izvajanju preventivnega programa »Mladinske delavnice« in njegovi umestitvi v okvir javne mreže, Skupnost centrov za socialno delo Slovenije (2015).
- Mnenje o preventivnem projektu »Mladinske delavnice« ter njegovi ustreznosti za delo z najstniško populacijo osnovnošolske starosti, kateri je ta projekt namenjen, Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport, Urad za razvoj izobraževanja (2014).
- Ocena projekta »Mladinske delavnice«, *prof. dr. Mirjana Ule*, Fakulteta za družbene vede (2011).
- Mnenje o projektu »Mladinske delavnice«, *dr. Andreja Črnak Meglič*, Inštitut RS za socialno varstvo (2006).
- *Projekt »Mladinske delavnice« - mnenje, viš. pred., Vida Milošević Arnold, spec. sup.*, Visoka šola za socialno delo (1997).
- Mnenje o projektu »Mladinskih delavnic« Društva za razvijanje preventivnega in prostovoljskega dela, *dr. Vinko Skalar, red. prof.*, Pedagoška fakulteta v Ljubljani (1993).
- Okrožnica osnovnim šolam, glasbenim šolam in zavodom za usposabljanje, Ministrstvo za šolstvo in šport (1996).

Več na naši spletni strani:

<http://www.drustvo-dpd.si/mladinske-delavnice/reference-in-strokovna-mnenja/>

5. ANKETNA VPRAŠALNIKA

ANKETNI VPRAŠALNIK ZA UDELEŽENCE PROGRAMA MLADINSKIH DELAVNIC

1. Ime osnovne šole, ki jo obiskuješ, in kraj: _____
2. Mesec in letnica rojstva: _____
3. Spol (ustrezno obkroži biološki spol): *M* *Ž*
4. Razred, ki ga obiskuješ (ustrezno obkroži): 8. razred 9. razred
5. Prosim te, da pri vsakem od ponujenih odgovorov označiš, v kolikšni meri je obiskovanje MD vplivalo na tvoje ...

	nič ni vplivalo ☹	malo je vplivalo ☺	zelo je vplivalo ☺
mišljenje			
obnašanje			
znanje			
odnos do staršev			
čustva			
osebnost			
odnos do drugih			
odnos do sebe			
počutje			
lažje reševanje svojih problemov in težav			
uspešnejše učenje			

6. Prosim te, oceni, če si v okviru programa MD zase pridobil koristne informacije ter znanja iz spodaj naštetih tem (označi samo po eno oceno pri vsaki):

	1 (nič)	2 (malo)	3 (dovolj)	4 (veliko)	5 (zelo veliko)
droge					
medvrstniško nasilje					
spolno prenosljive bolezni in spolnost					

7. Prosim te, oceni, koliko se strinjaš z naslednjima trditvama povezanima z MD (označi samo eno oceno pri vsaki):

	sploh se ne strinjam	se ne strinjam	se niti ne strinjam niti strinjam	se strinjam	popolnoma se strinjam
Na MD sem se dobro počutil in jih rad obiskoval.					
Na MD smo se pogovarjali o stvareh, ki so me zanimala.					

8. Prosim te, oceni, koliko so ti všeč naslednje stvari, ki se pojavljajo pri MD (označi samo eno oceno pri vsaki):

	nezadostno	zadostno	dobro	prav dobro	odlično
povedati, kar res mislim					
vodene fantazije					
pogovori in diskusije					
zaupanje					
odnos inštruktorjev do nas					
igre vlog					
dobro vzdušje					
enakopravnost v skupini					
igre, ki vzpodbujajo k razmišljanju					
družba					
drugo (kaj?)					

9. Prosim te, oceni, v kolikšni meri si se zaradi obiskovanja MD naučil oz. pridobil naslednje, spodaj navedeno (označi ustrezno pri vsaki trditvi):

	nič ni vplivalo	malo je vplivalo	srednje je vplivalo	precej je vplivalo	zelo je vplivalo
Verjamem, da je življenje lepo ter da so težave, ki jih imam v življenju, tukaj zato, da bi jih reševal.					
Spremenil sem način komunikacije.					
Vem, kako boljše reševati spore z drugimi.					
Verjamem, da so življenjski cilji dosegljivi..					
Lažje nadzorujem svoje obnašanje.					

Verjamem vase in se spoštujem kakršen sem.					
--	--	--	--	--	--

10. Kaj je zate najbolj dragoceno, kar si se naučil pri MD ?

11. Kaj bi rad sporočil svojim vrstnikom, ki ne obiskujejo MD, ter vodstvu MD?

**ANKETNI VPRAŠALNIK ZA PROSTOVOLJCE
IZVAJALCE MLADINSKIH DELAVNIC**

12. Spol (ustrezno obkroži biološki spol): M Ž **2. starost:**

3. Obkroži šolsko leto svojega usposabljanja:

a.) 2020/21 b.) 2021/22 c.) 2022/23 d.) 2023/24 e.) 2024/25 f.) drugo
(napiši): _____

4. Prosim te, oceni, v kolikšni meri se strinjaš z naslednjima trditvama:

	sploh se ne strinjam	se ne strinjam	se niti ne strinjam niti strinjam	se strinjam	popolnoma se strinjam
Na seminarju za usposabljanje sem pridobil dovolj znanj in veščin za uspešno izvajanje programa Mladinske delavnice.					
Na seminarju za usposabljanje sem pridobil veliko idej in znanja o področju preventivnega dela z mladimi, kar mi bo v pomoč v mojem bodočem profesionalnem življenju.					

5. Kako pogosto obiskuješ mentorska srečanja (obkroži samo en odgovor)?

- redno - pogosto - občasno

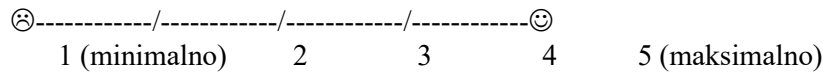
6. Kako si doživel mentorska srečanja (obkroži samo en odgovor)?

a.) informativno b.) suportivno c.) edukativno
d.) tekmovalno e.) drugo (napiši): _____

7. Prosim te, oceni delo svojega mentorja (obkroži le eno oceno):

☹-----/-----/-----/-----☺
1 (nezadostno) 2 3 4 5 (odlično)

8. V kolikšni meri so ti mentorski sestanki pomagali pri izvajanju programa Mladinske delavnice (obkroži le eno oceno)?

9. Prosim te, da pri vsakem od ponujenih odgovorov obkrožiš, v kolikšni meri je obiskovanje usposabljanja in sodelovanje pri izvajanju programa Mladinske delavnice vplivalo na tvoje ...

	nič ni vplivalo	malo je vplivalo	zelo je vplivalo
☐ mišljenje	-----		
☐ obnašanje	-----		
☐ znanje	-----		
☐ odnos do staršev	-----		
☐ čustva	-----		
☐ osebnost	-----		
☐ odnos do drugih	-----		
☐ odnos do sebe	-----		
☐ počutje	-----		
☐ lažje reševanje svojih problemov in težav	-----		
☐ profesionalno usposobljenost	-----		

10. Prosim te, oceni, v kolikšni meri se strinjaš z naslednjo trditvijo:

	sploh se ne strinjam	se ne strinjam	se niti ne strinjam niti strinjam	se strinjam	popolnoma se strinjam
Na seminarju za usposabljanje kot tudi pri izvajanju programa Mladinske delavnice sem se veliko naučil o sebi, kot tudi o drugih, kar mi je bilo v pomoč tudi v mojem privatnem življenju.					

11. Ali bi se tudi naslednje leto vključil v program Mladinske delavnice kot prostovoljec?

DA

NE

12. Pripravljen sem se udeležiti kakšne druge akcije ali občasne aktivnosti za uporabnike (občasno izvajanje delavnic ali drugih aktivnosti na OŠ, drugi preventivni programi, poletne in počitniške aktivnosti - obkroži ustrezno):

	sploh se ne bi udeležil	enkrat na mesec	dvakrat na mesec	enkrat na teden	večkrat na teden

13. Prosim te, oceni pogoje za delo (organizacijske in materialne), ki si jih imel pri izvajanju programa Mladinske delavnice v tem šolskem letu.

☹-----/-----/-----/-----☺
1 (nezadostno) 2 3 4 5 (odlično)

14. V primeru, če nam želiš še kaj sporočiti ali predlagati, te prosim, da zapišeš v nadaljevanju.

16. V kolikšni meri so ti hospitacije pomagale pri izvajanju programa Mladinske delavnice (obkroži le eno oceno)?

☹-----/-----/-----/-----☺
1 (minimalno) 2 3 4 5 (maksimalno)

6. SOFINANCERJI IZVAJANJA PROJEKTA »MLADINSKE DELAVNICE« V ŠOLSLEM LETU 2024/25

Ministrstvo za delo družino socialne zadeve in enake možnosti RS

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA DELO, DRUŽINO
SOCIALNE ZADEVE IN ENAKE MOŽNOSTI

Ministrstvo za zdravje RS

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA ZDRAVJE

Mestna občina Ljubljana

Mestna občina
Ljubljana

Lokalni viri: občina Medvode

